

**T.C. MALTEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
PSİKOLOJİ ANABİLİM DALI
KLİNİK PSİKOLOJİ PROGRAMI**

**CİNSEL İSTİSMAR VE CİNSEL SALDIRI SUÇUNDAN
CEZAEVİNDE BULUNAN BİREYLERİN PROJEKTİF
TESTLER İLE DEĞERLENDİRİLMESİ**

Yüksek Lisans Tezi

Pitey Gonca ÖZBAY

11 11 06 106

**Danışman Öğretim Üyesi:
Yrd. Doç. Dr. Neslihan ZABCI**

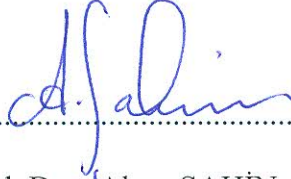
İstanbul, Mart 2015

T.C. Maltepe Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü'ne,

10.03.2015 tarihinde tezinin savunmasını yapan 11 11 06 106 numaralı Pitey Gonca ÖZBAY ait "**Cinsel İstismar ve Cinsel Saldırı Suçundan Cezaevinde Bulunan Bireylerin Projektif Testler İle Değerlendirilmesi.**" başlıklı çalışma, Jürimiz Tarafından Sosyal Bilimler Enstitüsü Psikoloji Anabilim Dalı, Psikoloji (Klinik Psikoloji) Tezli Yüksek Lisans Programında Yüksek Lisans Tezi Olarak **Oy Birliği/Oy Çokluğuyla** Kabul Edilmiştir.

Yrd.Doç.Dr. Neslihan ZABCI
(Başkan) Danışman

Yrd. Doç. Alper ŞAHİN
(Üye)

Yrd.Doç.Dr. İrem ERDEM ATAK
(Üye)
(Danışman)

ÖNSÖZ

Yüksek lisans dersleri sırasında psikanalizle tanışmamı sağlayarak mesleğime olan bakışımı değiştiren ve tez yazım sürecinde değerli bilgilerini benimle paylaşan sevgili tez danışmanım Yrd. Doç. Dr. Neslihan ZABCI'ya;

Veri toplama aşamasında yardımlarını ve dostluklarını esirgemeyen, başta Psikolog Ebru Mebrure İŞMEN ve İnfaz ve Koruma Memuru Ali TUNÇ olmak üzere tüm Ümraniye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu personeline;

Bu çalışmaya katılmayı kabul eden tüm hükümlülere;

Lisans eğitimim sırasında olduğu gibi, yüksek lisans döneminde de finansal desteği ile çalışmalarına devam etme konusunda kararlı olmamı sağlayan TÜBİTAK'a;

Yüksek lisans eğitimim sırasında tanıdığım ve özellikle tez yazım sürecinde desteğini gördüğüm, sorularımı hiç sıkılmadan yanıtlayan sevgili arkadaşım Sevinç KAP'a;

Bu çalışmayı tamamlamam için beni her zaman motive eden sevgili Kemal ARMAĞAN'a;

Yalnızca bu tezin yazımı sırasında değil, tüm hayatım boyunca destek ve sevgisini hissettiğim sevgili annem Ayşegül MANÇUHAN, babam Erduğrul ÖZBAY ve halam Ayşe AKŞİT'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

ÖZET

Çocuğun cinsel istismarı ve yetişkin kadınlara yönelik cinsel saldırı, toplumsal ve ahlaki olarak sıklıkla tartışılan konulardır; ancak tartışma odağı çoğunlukla saldırının kurban üzerindeki etkisi ya da bu suçlara verilen cezalardır. Cinsel suç içeren eylemi ortaya çıkaran ruhsal süreçler karanlıkta kalmıştır.

Bu araştırmanın amacı, çocuğun cinsel istismarı ve cinsel saldırı suçundan dolayı ceza infaz kurumunda bulunan hükümlülerin ruhsal işleyişlerini ve çocuklukta travma yaşantılarının düzeyini incelemektir. Bu amaçla, Rorschach ve TAT projektif testleri ve Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği kullanılmıştır. Her iki grubun yanıtları narsisistik hasar, cinsel kimlik yapılanması, nesne kaybı endişesi ve dürtüsellik düzeyleri bakımından karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Çocuğun nitelikli cinsel istismarı suçundan hüküm almış 27 hükümlü ve nitelikli cinsel saldırı suçundan hüküm almış 26 hükümlünün yanıtları karşılaştırılmıştır.

Yapılan karşılaştırmalar, iki grup arasında anlamlı farklılıklara işaret etmektedir. Elde edilen bulgular, narsisistik hasar, cinsel kimlik yapılanması, nesne kaybı endişesi ve dürtüsellik düzeyleri bakımından tecavüzcülerin pedofillerden daha iyi bir işleyişe sahip olduğunu göstermektedir. Araştırmanın sonuçları, bu suçları ortaya çıkaran etkenin, kökenini erken dönemlerden alan ruhsal bir sorunsal olduğunu göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Sapkınlık, Çocuğun Cinsel İstismarı, Cinsel Saldırı, Projektif Testler.

ABSTRACT

Child molestation and sexual assault against women are in social and moral context often-discussed phenomena; however, discussion focus is generally psychological effects of sexual act on the victim and penalties. Psychological processes that leads to sexual crime involved act are out of focus.

The main purpose of this study was to examine the psychic functioning and level of traumatic childhood events of prisoners that committed child molestation and sexual assault crimes. Pscyhic functioning was assessed by using Rorschach and TAT tests, and level of traumatic childhood events were assessed by using Childhood Trauma Questionnaire. Two groups' response patterns were compared in terms of narcissistic injury, sexual identity structure, fear of object loss and impulsivity levels. Test response patterns of 27 prisoners that were convicted of aggravated child molestation and 26 prisoners that were convicted of aggravated sexual assault were compared.

Comparisons between two groups suggested significant differences. The findings indicated that rapists has a better functioning than pedophiles in terms of narcissistic injury, sexual identity structure, fear of object loss and impulsivity level. The result of the study reveals that sexual crime is a psychological problematique that originates in early periods of life.

Keywords: Perversion, Child Molestation, Sexual Assault, Projective Tests.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	iii
ÖZET.....	iv
ABSTRACT.....	v
İÇİNDEKİLER.....	vi
KISALTMALAR LİSTESİ.....	xii
TABLolar LİSTESİ.....	xiii
1. GİRİŞ.....	7
1.1. Sapkınlık.....	7
1.1.1. Sapkınlığa Psikiyatrik Yaklaşım.....	8
1.1.2. Sapkınlığa Psikanalitik Yaklaşım.....	8
1.1.2.1. Freud'un Sapkınlık Konusundaki Görüşleri.....	8
1.1.2.1.1. Çok Biçimli Cinsellik.....	9
1.1.2.1.2. Kastrasyonun İnkarı.....	9
1.1.2.1.3. Kastrasyonun İnkarı İçin Benliğin Yarılması.....	10
1.1.2.2. Ödipal Karmaşaya Değinen Diğer Yazarlar.....	11
1.1.2.2.1. Fenichel: Çocuksu Cinselliğe Gerileme.....	11
1.1.2.2.2. Chasseguet – Smirgel: Pregonitalitenin Üstünlüğü.....	11
1.1.2.2.3. Bak: Fallik Kadın.....	12
1.1.2.2.4. Gillespie: Annesel Fallusta Israr.....	13
1.1.2.3. Sapkınlıkta Nesne İlişkilerine Değinen Yazarlar.....	14
1.1.2.3.1. Glover: “Sapkınlıklar, psikozların negatiftir”.....	14
1.1.2.3.2. McDougall: Yeni-cinsellik.....	15
1.1.2.3.3. Masud Khan.....	16
1.1.2.3.3.1. İdolleştirilmiş İçsel Nesnenin Onarımı.....	16
1.1.2.3.3.2. Karmaşık İçsel Nesnenin Rolü.....	17
1.1.2.3.4. Greenacre: Sadomazoşistik Erotizasyon.....	18
1.1.2.3.5. Welldon: Manik Bir Savunma Olarak Sapkınlık.....	19
1.1.2.3.6. Glasser: Çekirdek Karmaşa.....	20
1.1.2.4. Savunma Düzenekleri.....	21
1.1.2.4.1. Yarıлма.....	21
1.1.2.4.2. Yansıtımalı Özdeşim.....	22

1.1.2.4.3. Saldırganla Özdeşim	22
1.1.2.4.4. Cinselleştirme.....	22
1.1.2.4.5. Eyleme Geçme	23
1.2. Çocuğun Cinsel İstismarı	23
1.2.1. Çocuğun Cinsel İstismarına Hukuki Yaklaşım	23
1.2.2. Çocuğun Cinsel İstismarına Psikiyatrik Yaklaşım	23
1.2.3. Çocuğun Cinsel İstismarına Psikanalitik Yaklaşım.....	24
1.2.3.1. Pedofilinin Tanımı.....	24
1.2.3.2. Pedofilik Karakter Yapılanması	24
1.2.3.2.1. Pre-ödipal Pedofili	25
1.2.3.2.1.1. İlimli Pre-ödipal Tip.....	26
1.2.3.2.1.2. Ağır Pre-ödipal Tip	26
1.2.3.2.2. Şizo-pedofili.....	27
1.2.3.3. Pedofilide İşleyen Ruhsal Süreçler	28
1.2.3.3.1. Ödipal Yapının ve Kuşaklararası Sınırın Tanınmaması	28
1.2.3.3.2. Tekrar Yoluyla Travmanın İnkarı	29
1.2.3.3.3. Pre-ödipal Sorunsal ve İlkel Kaygılar	30
1.2.3.3.4. Üstbenlik Oluşumundaki Bozukluklar ve İçsel Çatışmadan Yoksunluk.....	30
1.2.3.3.5. Narsisistik Bir Nesne Seçimi Olarak Çocuk	31
1.2.3.4. Pedofilik İlişkinin Özellikleri.....	32
1.2.3.4.1. Asimetrik İlişki.....	32
1.2.3.4.2. Tekrarlayan ve Monoton İlişki	33
1.2.3.5. Savunma Düzenekleri	33
1.2.3.5.1. Yarıлма	33
1.2.3.5.2. Yansıtımalı Özdeşim	33
1.2.3.5.3. Saldırganla Özdeşim	34
1.2.3.5.4. Yansıtma	35
1.3. Cinsel Saldırı	35
1.3.1. Cinsel Saldırıya Hukuki Yaklaşım	35
1.3.2. Cinsel Saldırıya Psikiyatrik Yaklaşım	35
1.3.3. Cinsel Saldırıya Psikanalitik Yaklaşım	36
1.3.3.1. Cinsel Saldırının Tanımı.....	36
1.3.3.2. Cinsel Saldırıda İşleyen Ruhsal Süreçler	36

1.3.3.2.1. Ödipal Karmaşa ve Kastrasyon Endişesi	36
1.3.3.2.2. Erken Dönem İlişkileri	38
1.3.3.2.2.1. İstila Eden ve Baştan Çıkaran Anne	38
1.3.3.2.2.2. Yetersiz Annelik	39
1.3.3.2.2.3. Babanın Eksikliği ve Maskülen Özdeşimin Yokluğu	40
1.3.4. Savunma Düzenekleri	41
1.3.4.1. Yarıлма	41
1.4. Projektif Testlerle Yapılan Çalışmalar	41
1.4.1. Pedofillerle Yapılmış Çalışmalar	42
1.4.2. Tecavüzcülerle Yapılmış Çalışmalar	42
1.4.3. Pedofiller ve Tecavüzcülerin Arasında Karşılaştırmalı Olarak Yapılmış Çalışmalar	45
1.5. Araştırmanın Amacı	46
1.6. Araştırmanın Önemi	47
2. YÖNTEM	48
2.1. Örneklem	48
2.2. Veri Toplama Araçları	51
2.2.1. Kişisel Bilgi Formu	51
2.2.2. Rorschach Testi	51
2.2.3. Tematik Algı Testi (TAT)	52
2.2.4. Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği	52
2.3. İşlem	53
2.4. Hipotezleri Değerlendirme Kriterleri	53
2.4.1. Narsisistik Hasarlar Hipotezini Değerlendirme Kriterleri	53
2.4.1.1. Rorschach Testi	53
2.4.1.2. TAT Testi	54
2.4.2. Cinsel Kimlik Hipotezini Değerlendirme Kriterleri	54
2.4.2.1. İkincil Özdeşimlere Geçiş	54
2.4.2.1.1. Rorschach Testi	54
2.4.2.1.2. TAT Testi	55
2.4.2.2. Nesil Farkını Tanıma ve Kabullenme	55
2.4.2.3. Cinsiyet Farkını Tanıma ve Kabullenme	55
2.4.3. Nesne Kaybı Endişesi Hipotezini Değerlendirme Kriterleri	56
2.4.3.1. Rorschach Testi	56

2.4.3.2. TAT Testi	56
2.4.4. Dürtüsellik Hipotezini Değerlendirme Kriterleri	56
2.4.5. Travmatik Çocukluk Yaşantıları Hipotezini Değerlendirme Kriterleri	57
3. BULGULAR	58
3.1. Narsisistik Hasarlar Hipotezi İle İlgili Bulgular	58
3.1.1. Pedofillere İlişkin Bulgular	58
3.1.1.1. Rorschach Testi	58
3.1.1.1.1. Narsisistik Savunmalar	59
3.1.1.1.2. Hasarlı Bir Beden İmgesine Gönderme Yapan Yanıtlar	60
3.1.1.2. TAT Testi	61
3.1.1.2.1. Hasarlı Bir Beden İmgesine Gönderme Yapan Yanıtlar	61
3.1.1.2.2. Narsisistik Savunmalar	61
3.1.2. Tecavüzcülere İlişkin Bulgular	63
3.1.2.1. Rorschach Testi	63
3.1.2.1.1. Narsisistik Savunmalar	63
3.1.2.1.2. Hasarlı Bir Beden İmgesine Gönderme Yapan Yanıtlar	64
3.1.2.2. TAT Testi	64
3.1.2.2.1. Hasarlı Bir Beden İmgesine Gönderme Yapan Yanıtlar	64
3.1.2.2.2. Narsisistik Savunmalar	65
3.2. Cinsel Kimlik Hipotezi İle İlgili Bulgular	66
3.2.1. İkincil Özdeşimlere Geçiş	67
3.2.1.1. Rorschach Testi	67
3.2.1.2. TAT Testi	70
3.2.2. Nesil Farkını Tanıma ve Kabullenme	71
3.2.2.1. Pedofillere İlişkin Sonuçlar	71
3.2.2.1.1. 2. Karta Verilen Yanıtlar	71
3.2.2.1.2. 6BM Kartına Verilen Yanıtlar	72
3.2.2.1.3. 7BM Kartına Verilen Yanıtlar	74
3.2.2.2. Tecavüzcülere İlişkin Sonuçlar	76
3.2.2.2.1. 2. Karta Verilen Yanıtlar	76
3.2.2.2.2. 6BM Kartına Verilen Yanıtlar	77
3.2.2.2.3. 7BM Kartına Verilen Yanıtlar	78
3.2.3. Cinsiyet Farkını Tanıma ve Kabullenme	80
3.2.3.1. Pedofillere İlişkin Sonuçlar	80

3.2.3.2. Tecavüzcülere İlişkin Sonuçlar	81
3.3. Nesne Kaybı Endişesi Hipotezi İle İlgili Bulgular	82
3.3.1. Pedofillere İlişkin Sonuçlar	83
3.3.1.1. Rorschach Testi	83
3.3.1.1.1. Pedofillerde Nesne Kaybı Endişesine Yönelik Savunmalar	84
3.3.1.2. TAT Testi	85
3.3.2. Tecavüzcülere İlişkin Sonuçlar	88
3.3.2.1. Rorschach Testi	88
3.3.2.2. TAT Testi	89
3.4. Dürtüsellik Hipotezine İlişkin Bulgular	92
3.5. Çocukluk Örselenme Yaşantılarına İlişkin Bulgular	94
4. TARTIŞMA.....	95
KAYNAKÇA.....	98
EKLER.....	106
EK-1 KİŞİSEL BİLGİ FORMU	106
EK-2 TAT TESTİ DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ.....	107
EK-3 ÇOCUKLUK ÖRSELENME YAŞANTILARI ÖLÇEĞİ (ÇÖYÖ)	108
ÖZGEÇMİŞ.....	111

KISALTMALAR LİSTESİ

ÇÖYÖ	Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği
TAT	Tematik Algı Testi

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo 1: Araştırmaya Katılan Hükümlülerin Suç ve Yaşaya Göre Dağılımları	48
Tablo 2: Araştırmaya Katılan Hükümlülerin Suç ve Eğitim Durumlarına Göre Dağılımları	49
Tablo 3: Araştırmaya Katılan Hükümlülerin Suç ve Medeni Duruma Göre Dağılımları	49
Tablo 4: Araştırmaya Katılan Hükümlülerin Suç ve Karşı Cinsle Olan En Uzun Romantik İlişki Sürelerine Göre Dağılımları	50
Tablo 5: Araştırmaya Katılan Hükümlülerin Suç ve Çocukluklarında Bir Odaya Sahip Olup Olmama Durumuna Göre Dağılımları	50
Tablo 6: Pedofillerin H ve (H) Yanıtlarının Karşılaştırılması	67
Tablo 7: Tecavüzcülerin H ve (H) Yanıtlarının Karşılaştırılması	68

1. BÖLÜM

GİRİŞ

Kadın ve çocukların mağdur olduğu cinsel suçlar, mağduru fiziksel ve ruhsal olarak ciddi zararlar görmesine neden olan durumlardır. Ahlaki noktadan bakıldığında toplum vicdanını yaraladığı görülen bu suçlar, halk tarafından öfkeyle karşılanmaktadır. Bu halde, kafa karıştırıcı olan, bunca tepkiyle karşılandığı bilinen bu suçların oranlarındaki artıştır: Cinsel saldırı suçlarının 2008 – 2013 yılları arasında %30 oranında arttığı bildirilmektedir (TÜİK, 2013). Bu artışın nedenlerine ilişkin çalışmalar bulunmadığı gibi, suçların faillerinin ruhsal durumları ve buna bağlı olarak yapılabilecek müdahaleler de netleşmeyi beklemektedir.

Psikiyatrik yaklaşım, sapkınlıkları yalnızca tanı koymaya yönelik olarak sınıflamakta ve müdahale programları genellikle empati kazandırma ve davranış değişikliği temeline üzerine kurulmaktadır (Yeater ve O'Donohue, 1999). Bu bakış açısının bütüncül olmaktan uzak ve bireyi davranışa indirgeyici olduğu açıktır. Ruhsal boyutun göz ardı edilmesi, bu bireyleri anlamayı zorlaştırmakta ve yapılan çalışmaların etkili olmasını engellemektedir.

Bu çalışmanın amacı, çocuğun cinsel istismarı ve cinsel saldırı suçunu işlemiş kişiler üzerinden pedofili ve tecavüz eylemlerini yaratan ruhsal işleyişleri incelemektir.

Bu çalışmada, önce sapkınlığa ilişkin görüşlere yer verilecek, daha sonra pedofili ve tecavüz eylemine ilişkin kuramsal bilgilere değinilecektir. İkinci bölümde araştırmanın yöntem ve hipotezleri açıklanacak, üçüncü bölümde ise bulgular sunulacaktır.

1.1. SAPKINLIK

Sapkınlık (perversion), genel anlamda, karşı cinsle genital cinsel ilişki yoluyla orgazma ulaşma olarak tanımlanabilecek “normal” cinsel eylemden sapma durumudur. Buna göre sapkın birey, orgazma ulaşmak için farklı nesnelere seçmekte ya da belirli eylemleri gerçekleştirmek zorunda hissetmektedir (Laplanche ve Pontalis, 1974). Sapkınlığa ilişkin en genel tanım bu şekilde olmasına karşın, bu

eylemleri gerçekleştiren bireylerin ruhsal dinamikleri göz önünde bulundurulmaya başlandığında, sapkın olarak tanımlanan cinsel eylemlerin, diğeriyle olan ilişkide kısıtlılık ve özellikle karşıdakinin ihtiyaç ve arzularını dikkate almama ile karakterize olduğu görülmektedir (McDougall, 2000). Bu bağlamda, bir cinsel eylemi sapkın kılan, eylemin “normal” cinsel ilişkiden farklılaşmasının yanı sıra, bu ilişkilenemeyi oluşturan sapkın bireyin kurduğu nesne ilişkilerinin bozukluğudur (Stoller, 1975).

1.1.1. Sapkınlığa Psikiyatrik Yaklaşım

Sapkınlıklar, *DSM-V Tanı Ölçütleri El Kitabı*'nda “parafili” terimiyle karşımıza çıkmaktadır. Amerikan Psikiyatri Birliği'ne (2013) göre parafili, fenotipik olarak normal, fiziksel olarak olgunluğa erişmiş ve rızası olan insanlarla, genital uyarım ya da hazırlayıcı nitelikteki okşamalara karşı cinsel ilgi haricindeki diğer tüm yoğun ve devamlı cinsel ilgilerdir. Bu cinsel ilgiler, bireyin kendi erotik eylemi (gözetlemecilik, teşhircilik, sürtünmecilik) ya da cinsel hedeflerine (pedofili) ilişkin olabilir. Eğer bu cinsel ilgilerin doyumunu bireyin zarar görmesine ya da zarar görme riskinin oluşmasına neden oluyorsa *parafilik bozukluk* olarak adlandırılır.

1.1.2. Sapkınlığa Psikanalitik Yaklaşım

1.1.2.1. Freud'un Sapkınlık Konusundaki Görüşleri

Sigmund Freud, sapkınlık kavramına ilk defa *Cinsellik Üzerine Üç Deneme*'de değinmiştir. Sapkınlığın, cinsel nesnenin ve cinsel amacın normalden farklı olduğu iki sınıfta değerlendirilebileceğini söylemiştir. Bu sınıfların ilkinde eşcinseller ve pedofillerden bahsederken, ikincisini “anatomik anlamda vücudun cinsel birleşmeye yönelik bölgelerinin dışındaki yerlere uzanan ya da normalde cinsel nesneyle nihai cinsel amaca giden yolda çabucak geçilmesi gereken ara ilişkiler üzerine odaklanan cinsel etkinlikler” olarak tanımlamıştır. *Psikanalize Giriş Dersleri*'nde ise bu tanımı genişletmiş ve sapkınlığın “üreme amacından uzaklaşan ve üremeden bağımsız olarak haz almayı kendi içinde bir amaç gören her türden cinsel etkinlik” olduğunu söylemiştir (Freud, 1914). Ancak bu durumun patolojik addedilebilmesi için, sapkın davranışın, normal cinsel davranışları tamamen devre dışı bırakıp onların yerini alması gerekmektedir (Freud, 1905).

Freud'un sapkınlığa ilişkin açıklamaları, zaman içerisinde değişiklik göstermiş, kuramın gelişimiyle farklı bir yöne doğru evrilmiştir.

1.1.2.1.1. Çok Biçimli Cinsellik

Cinsellik Üzerine Üç Deneme'de, Freud'un, sapkınlıkların kökenine yönelik ilk açıklamaları, "cinsel dürtünün kendisinin, çeşitli etkenlerin birleşmesiyle oluşması gerektiği ve sapkınlıklarda bunun bileşenlerine ayrıldığı, dolayısıyla sapkınlıkların bir yandan normal gelişmedeki ketlemeler, öte yandan da bu gelişimdeki çözümler olduğu" şeklindedir. Buna göre, sapkınlıklar, çocukluk cinselliğine takılma (fixation) niteliğindedir ve "söz konusu erotojenik bölgenin veya buna karşılık gelen bileşen dürtünün, çocukluk döneminde olağandışı miktarda bir haz kaynağı olmasıdır. Daha sonra takılma yaratmaya eğilimli başka etkenlerin de devreye girmesi halinde sonraki yaşamda bu özgün ön haz, yeni bir bağlama uyarlanmasına direnen bir zorlantıya kolayca dönüşebilir. Aslında cinsel sürecin hazırlık edimleri üzerinde oyalanmaktan ibaret olan birçok sapmanın düzeneği budur" (Freud, 1905).

Freud, ünlü "*Nevrozlar, sapkınlıkların negatiftir*" cümlesini de bu metinde kullanmıştır. Buna göre, nevrozda çocuksu cinsellik başarısız biçimde bastırılmakta ve bu, nevrotik belirtinin (semptom) oluşmasına neden olmaktadır, ancak sapkınlıkta bu bastırma yapılamamakta, yetişkin genital cinselliği pahasına çocukluğun çok biçimli cinselliği devam ettirilmektedir.

1.1.2.1.2. Kastrasyonun İnkarı

Sapkınlığın kastrasyonun inkarından kaçınmak için bir çözüm olabileceği, Freud'un Leonardo Da Vinci'nin bir çocukluk anısını incelediği metninde – örtük biçimde de olsa – ilk kez dile getirilmiştir. Leonardo'nun çocukluk düşleminde, babanın yokluğunda, fallik anneye ilişki vardır. Çocuk, kastrasyon endişesinden kaçınmak için, annesinin penisi olduğunu hayal etmeyi sürdürmektedir (Freud, 1910). *Bir Çocuk Dövülüyor*'da ise, sapkınlıklarda ödipal karmaşa ve kastrasyonun önemini açık bir biçimde dile getirmektedir:

"Normal olmasa da bildiğimiz tipik gelişme süreçleri arasında yerini alan sapkınlık, artık çocuğun cinsel yaşamındaki tecrit edilmiş bir olgu değildir.

Sapkınlık, ödipus karmaşası bulunan çocuğun enestüel yönelimli sevgi nesnesiyle ilişkisi içinde ele alınır. Bu durum, ilk önce bu karmaşa yaşanırken ortaya çıkar ve karmaşa çözüldükten sonra bu karmaşadan gelen ve buna bağlı suçluluk duygusuyla bastırılan libido yükünün mirasçısı olarak kalır. Son olarak anormal cinsel yapı, ödipus karmaşasını belli bir yöne çekerek ve geride olağandışı bir kalıntı bırakmaya zorlayarak gücünü göstermiştir.

Dövülme fantezisi ve benzer diğer sapkınca takıntılar da ödipus karmaşasının tortularından, tamamlanan süreçlerin geride bıraktığı yara izlerinden başka bir şey değildir” (Freud, 1919).

1.1.2.1.3. Kastrasyonun İnkarı İçin Benliğin Yarılması

Freud, *Fetişizm, Savunma Sürecinde Benliğin Yarılması ve Genel Çizgileriyle Psikanaliz* metinlerinde, sapkın örgütlenmede kullanılmakta olan savunma düzeneklerinin gerçekliğin inkarı ve bunun yol açtığı yarılma (splitting) olduğuna değinmektedir. Buna göre, erkek çocuk, kadında penis olmadığı gerçeğini kabullenmeyi reddeder, zira kadının genitalerini görmek, çocuk tarafından kadının kastre edilmiş olduğu şeklinde algılanır ve çocuk, kendi penisinin de kastre edilebileceğinden korkmaya başlar. Ancak sapkın çözümde söz konusu olan, kadının penisi olduğunu inancını devam ettirmek değildir, çocuk bu inancı hem korur, hem de terk eder:

“Hoş karşılanmayan algının ağırlığıyla karşı-düzeneklerin gücü arasındaki çatışma olunca sadece bilinçdışı düşünce yasalarının – temel süreçlerin - egemenliği altında mümkün olan bir uzlaşma sağlanır. Çocuğun kafasında kadının her şeye rağmen bir penisi vardır, ama bu penis artık eskisi gibi değildir. Yerini başka bir şey almıştır, sanki yerine bir ikame atanmış ve daha önce penise yönelen ilgiyi miras almıştır. Ama bu ilgi olağandışı bir artış da gösterir, çünkü kastrasyon dehşeti bu ikamenin oluşmasında kendisi için bir anı yaratmıştır” (Freud, 1927).

Sapkın, gerçekliğin inkarını sağlayacak bir ikame ile, kastrasyon tehdidinden korunmaktadır. Freud, *Benliğin Yarılması*’nda gerçekliğin inkarının aslında psikozda

işleyen bir süreç olduğunu belirtir (Freud, 1938); böylece görüşlerinin, sapkının nevrozdan ziyade psikozla ilişkisine doğru kaymış olduğunu görürüz. Benliğin yarılması her ne kadar psikozda işleyen bir süreçse de, sapkının benliği dışsal dünyanın gerçekliğinden asla tam anlamıyla kopmaz, zira “aynı anda iki süreç işler, birinde kişi algısal gerçeği, kadın genitallerinde penis görmediğini inkar ederken, diğerinde kadınların penisi olmadığını kabullenir ve bundan doğru sonuçları çıkarır. Bu iki süreç, birbirlerini etkilemeden yan yana sürmeye devam ederler” (Freud, 1940).

1.1.2.2. Ödipal Karmaşaya Değinen Diğer Yazarlar

Bazı yazarlar, sapkının kökenleri konusunda Sigmund Freud’un ödipal karmaşa ve kastrasyon endişesine ilişkin görüşlerini devam ettirmiş ve bu görüşleri geliştirmişlerdir.

1.1.2.2.1. Fenichel: Çocuksu Cinselliğe Gerileme

Fenichel (1945), sapkınıkları, bilinçdışı kastrasyon endişesi ve ödipal karmaşaya ilişkin kaygı ve suçluluk duyguları nedeniyle cinsel hazın durdurulması olarak görmektedir. Sapkın, eylemi ile kastrasyonun olmadığını kanıtlamaya çalışmaktadır ve ancak bu kanıt inandığı zaman cinsel haz ve orgazm mümkün olmaktadır.

Sapkın cinsel eylem, genital cinselliğin, çocuksu cinsellikle yer değiştirmesidir. Bu nedenle, sapkının eylemi çok biçimlidir ve ön haz, cinsel hazla yer değiştirmiş durumdadır. Sapkının oluşma nedeni ise, kastrasyon korkusunun genital cinsellikte yarattığı sorunlar sebebiyle, pregenital döneme gerileyerek kastrasyonu inkar etme arzusudur. Böylece “çocuksu kısmi dürtü, ödipal karmaşayı ve infantil cinselliği anımsatanların bastırılmasını mümkün kılan bir can yeleği görevi görür. Bu, infantil cinselliğin kısmi bastırılması ile olur, diğer yandan, diğer kısımlar abartılır” (Fenichel, 1945).

1.1.2.2.2. Chasseguet – Smirgel: Pregenitalitenin Üstünlüğü

Yazara göre, sapkın birey, cinsiyetler arasındaki ve kuşaklar arasındaki farkı tanımamakta, annesinin kendisi için uygun bir cinsel partner olduğu düşlemlerinden

vazgeçmemektedir. Bunun nedeni, annenin çocuğu baştan çıkarması, oğlunu, çocuksu cinselliğiyle kendisi için mükemmel bir eş olduğuna, dolayısıyla babasına özenmesi için bir neden olmadığına inandırmış olmasıdır. Çocuk, cinsiyetler arasındaki farklılığı ve cinsiyetlerin birbirini tamamlayıcı genital niteliğini kabullenmek zorunda kalırsa, kuşaklar arasındaki farklılığı da tanımak zorunda kalacaktır, bu nedenle çocuk, annenin kendisi için uygun bir eş olamayacağı farkındalığının önüne geçmek için mümkün olan her şeyi yapar. Böylece, erojen bölgeleri ve kısmi nesnelere birlikte genital öncesi cinselliğin kendisi bir idealleştirme sürecine tabi tutulur ve erkek çocuğun ben ideali, genital babaya ve onun penisine yatırım yapmaya yönelmek yerine, genital öncesi bir modele bağlanmış olarak kalır. Sapkın eylem, kişinin pregenital arzu ve tatminlerin, babaya özgü genital arzulara eşit ve hatta onlardan üstün olduğunu kabul etmesine neden olur.

Sapkın, anal-sadistik döneme gerilemiştir, böylece, yalnızca cinsiyetler ve kuşaklar arasındaki farklılıklar değil, bütün farklılıklar yok olur. Bu anlamda sapkınlık, genital evrenden, yani babanın evreninden kaçış arzusudur (Chasseguet – Smirgel, 1974, 1978, 1981, 1983, 1985).

1.1.2.2.3. Bak: Fallik Kadın

Bak’a (1968) göre sapkınlık, “kastasyonun dramatize ve tekrarlayan inkarı”dır ve “anneler ya da kadın fallusu düşleminin regresif bağlamda geri getirilmesi vasıtasıyla eyleme geçme”dir (acting out). Baştan çıkarıcı anneyle olan pre-ödipal özdeşim, çocuğun, babayla ödipal bir rekabete girmesine engel olmamaktadır; ancak orijinalinde memeye karşı duyulan pre-ödipal saldırganlık, ödipal rekabetin ortaya çıkışı ile babasal fallusa yönelik şiddet düşlemlerine aktarılmaktadır. Annenin baştan çıkarıcılığının çocuğa hissettirdiği enest tabusu ve anneyle özdeşim düşlemleri, kastasyon tehdidiyle bir araya geldiğinde, çocuk sapkın çözüme başvurur:

“Sapkınlık, infantil kaygılar yeniden canlandığı zaman doğar ve krizi aşırı-libidinizasyon ile atlatma fırsatı sunar. Dahası, sapkınlık, cinsiyet farklılıklarının anlaşılmasının çekirdeği olan gerçeklik algısındaki hasarların kapatılmasına da yardımcı olur. Bu, sapkın çözümü, nevrotik ya da psikotik çözümlerden daha

avantajlı kılar. Bu şekilde, aşırı libidinizasyon, benlikteki gerilemenin daha da ileri gitmesinin önüne geçer. Ya da nesne kaybı sürecinde, kısmi nesnelere ve yapılandırılmış narsisistik nesne ilişkileri icat etmeyi sağlar” (Bak, 1968).

1.1.2.2.4. Gillespie: Annesel Fallusta Israr

Gillespie, sapkınlığın nevroz ve psikozla olan ilişkisi tartışmasında, sapkınlığın aslında her iki yapılanmayla da ilişki içerisinde olduğunu öne sürmektedir. Buna göre, yarılma düzeneği, zihnin aynı anda iki düzeyde de işlenmesini sağlamaktadır: hem psikozdaki gibi, oral – sadistik düzeye gerilemiş biçimde, hem de nevrozun bastırılmış içeriğine uygun şekilde fallik düzeyde (Gillespie, 1952).

Kastrasyon endişesi, sapkınlıkta belirleyici olmakla beraber, kadın genitaleri, penisin yokluğunun yarattığı kaygıdan fazlasını ifade etmektedir:

“Kadın genitaleriyle bağlantılı kaygı, kadında penis olmadığını farketmekten duyulan şoktan fazlasıdır. Yarılmış nesne, yarılmış kadın genitalerine ilişkin sadistik fantezilerle ilişkilidir. Yansıtılan oral ve anal sadizmin paranoid özelliklere yol açması tüm sapkınlarda görülür. Sadizm nesneyi tehlikeye atar, bu nedenle çeşitli şekillerde korunmalıdır: ona yönelik direkt cinsel talepler terk edilerek başka bir nesne ikame haline getirilir. İkame olan nesne, her zaman orada olan, asla hayal kırıklığı yaratmayan ve asla misilleme yapmayan bir nesnedir ve kişi, onun için babayla kavga etmek zorunda değildir” (Gillespie, 1952).

Ödipal durumda cinsel hedefin anneye yönelik hale gelmesi, sapkın için önemli bir engel teşkil etmektedir ve penisi olmayan anneyle kurulacak özdeşimin yarattığı kaygı, sapkın yöntemle çözülmektedir:

“Sapkın için önemli bir engel, ödipal durumda cinsel hedefin anne haline gelmesidir. Kazanılan fallik işlev, bir miktar saldırganlıkla birleşmek durumundadır, sapkında ise sadizm, daha önceki oral ve anal sadizmle o kadar yoğun biçimde pekiştirilmiştir ki, yoğun kaygının ortaya çıkmasına neden olur ve bundan kaçmak gerekir. Bu yoğun kaygının kaynağı, sadistik dürtünün yöneticisinin penis olması, dolayısıyla cezanın penise gelecek olması ve babanın kastre edecek olan olmasıdır.

Penisi olmayan anneyle özdeşim kurmak çocukta kaygı yaratır, bu nedenle ikilem, sapkın bir yöntemle çözülür: annesel fallustaki ısrar, id'in arzusuna karşı bir korunmadır, böylece anneyle olan özdeşim devam edebilir” (Gillespie, 1956).

Cinsel heyecan ile cinsel gerginliğin boşalımının sağlanması ve cinsel nesne ilişkisi kurulması için yalnızca sapkın eylemin seçilebilmesi, ödipal karmaşa ve kastrasyon endişesine karşı benliğin geliştirdiği bir savunma düzeneğidir. Bu savunma, libido ve saldırganlığın pregenital düzeylere gerilemesini içerir, bu nedenle sadizm artmıştır. Bu durum, sonrasında kaygı ve suçluluk duygularına yol açar ve hem bunlara karşı olan, hem de kendiliği ve nesneyi koruyacak savunmalar ortaya çıkar. Kaygı, suçluluk ve acının libidinizasyonu, sapkının belirleyici özelliklerindedir. Neticesinde, benliğin ve idealleştirilmiş edilmiş nesnenin yarılması sayesinde nispeten kaygı ve suçluluğun olmadığı benlik kısımları, cinsel ilişkinin hedefleri için uygun hale gelir ve cinsel ilişki, gerçekliği test etmenin olmadığı bir alanda gerçekleşir (Gillespie, 1956).

1.1.2.3. Sapkınlıkta Nesne İlişkilerine Değinen Yazarlar

Melanie Klein'in nesne ilişkileri kuramını takip eden yazarlar, sapkınlıkta erken dönem anne – çocuk ilişkisine ve sapkın bireyin nesne ilişkilerine dikkat çekmişlerdir.

1.1.2.3.1. Glover: “Sapkınlıklar, psikozların negatiftir”

Glover (1933), Freud'un “*Sapkınlıklar, nevrozların negatiftir*” görüşünün, sapkının ancak bir nevroza paralel olarak ortaya çıktığı durumlarda doğru olabileceğini, sapkın yapılanmanın “psikozların negatifi” olduğunu öne sürmüştür. Buna göre, sapkınlıkları gerçeklik duygusu bağlamında ele almak gereklidir, zira sapkınlık, gerçeklik duygusundaki hasarları kapatma görevini görmektedir. Yazara göre, sapkın çözüm, erken dönemde karşılanmayan ihtiyaçların yarattığı öfkenin, libido ile nötralize edilmesi sonucu ortaya çıkmaktadır:

“Erken bebeklik döneminde, yansıtma ve içe alma süreçlerinde dürtünün doyurulmaması sonucu olarak, bebeğin nesnel gerçeklikle olan ilişkisi bozulmaktadır. Bu dönemde çocuğun kendine has ilkel nesnel gerçekliği vardır. İlk

başta, sadece kendini koruma dürtüleri için beslenmeyi sağlayan nesnelere değil, kendini korumayı tehdit eden nesnelere de ruhsal ilişkisi vardır. İkinci olarak da, gerçekliğin bazı sevgi ihtiyaçlarını karşılayan bir parçasıyla da ilişki içerisindedir. Çocuksu nesnel gerçekliğin bu küçük alanı, korkunun bozuk ürünleriyle örtülür. Bu bozukluğun ilkel ilaçlarından biri, libidinizasyon sürecidir. Libidinizasyon, gerçek olmayan korku sistemlerini iptal eder ya da belirsizlik içinde tutar ve böyle yaparak, sadizmi nötralize eder. Bu süreç, bir tür bastırma tarafından pekiştirilir. Bu libidoyu katan sistem asla terkedilmez (...) Ne sebepten olursa olsun, bir türde çocuksu kaygı yetişkin yaşamında yeniden ortaya çıktığında, bu krizle başa çıkma yollarından biri, ilkel libidinizasyon sistemlerinin pekiştirilmesidir. Bu, sapkının ortaya çıkmasına neden olur.”

Aşırı libidinizasyon, sapkın birey için gerçeklikle ilişkinin sağlanmasıdır, bu nedenle sapkın eylem, kompulsif bir biçimde gerçekleştirilmelidir. İlkel kaygılar, ancak sapkın eylem ile giderilebilmekte ve birey psikozdan korunabilmektedir.

1.1.2.3.2. McDougall: Yeni-cinsellik

McDougall, sapkının oluşumunda ödipal karmaşa ve kastrasyon endişesinin önemli olduğunu belirtmekle beraber, sapkın çözümü oluşturanın salt ödipal kıskançlık ve kastrasyon endişesi olmadığını, sapkın çözümün kökenlerini daha erken dönemde aramak gerektiğini vurgulamıştır:

“Kaygı, nesnenin yokluğunda ortaya çıkar. Annenin kayıp penisinin travmasının ardında, kayıp annenin gölgesi vardır. Annenin yokluğu, kastrasyonun endişesinin prototipi olan ayrılık endişesine neden olur. Erken kastrasyon travması, kendini, bedenini çözülmesi ve kimliğin kaybı korkusu ile gösterir ve bu özellikler, cinsel sapkınıklarda da görülmektedir” (McDougall, 1972).

Sapkın bireyin eylemini, nevrotik ve psikotik düzeylerdeki kaygıyı uzaklaştırmaya yarayan bir icat, “yeni-cinsellik” (neo-sexuality) olarak görmek gereklidir. Nevrotik düzeyde kastrasyon endişesine, psikotik düzeyde ise ayrılık endişesi, infantil öfke ve korkuya karşı geliştirilmiş bir savunma düzeneğidir. “Yeni-cinsellik, cinsel ve öznel kimliği tamir etmenin yanı sıra, bilinçdışı düşlemede,

içselleştirilmiş nesnelere bireyin nefret ve yok ediciliğinden de korumaktadır. Bunlar, infantil sevginin özelliği olan hafiflemeyen oral ve anal dürtülerden kaynaklanır. Bu problemler, psikotik ya da psikopatik düzende işleyişe de neden olabilir. Yeni-cinsel oyunun keşfedilmesi ile, içsel ölüm hissi, yerini canlılığa bırakır” (McDougall, 1986).

Ödipal kıskançlık ve kastrasyon endişesi, bu bireyler için yapılandırıcı değil, bilakis karıştırıcı bir deneyimdir. Sapkın, libidinal boşalmı sağlayan cinsel oyunu ile cinsiyetleri ve ilk sahneyi, ebeveynlerin cinsel ilişkisini tekrar tekrar inkar eder. “Yeni ilk sahne, sapkının yaratıcılığının bir ürünüdür. Yeni ilk sahne, kastrasyon ve onunla bağlantılı kaygının kontrol altına alınması (mastery) temalıdır. İçeriği ne kadar farklı olursa olsun, her halükarda senaryo aynıdır: kastrasyon acıtmaz ve aslında erotik uyarım ve hazzın bir koşuludur. Kastrasyon endişesi, cinsel oyun kullanılarak uzaklaştırılmaya çalışılır. Bunun yanı sıra, icat edilen ilk sahnenin geçerli hale getirilmesi gereklidir. Burada, roller değişmiştir: kastrasyon kaygısının kurbanı olan çocuk, şimdi bunu oynayan, kastrasyon kartları dağıtan kişi olmuştur. Ebeveynlerin ilişkisinin çaresiz izleyicisi ya da beklenmedik uyarılımin kurbanı olan çocuk, artık heyecanın üreticisi ve heyecanı kontrol eden kişidir” (McDougall, 1972).

1.1.2.3.3. Masud Khan

1.1.2.3.3.1. İdolleştirilmiş İçsel Nesnenin Onarımı

Khan’a göre (1979), sapkın eylem, “idolleştirilmiş içsel nesne” olan kendiliğin onarımı görevi görmektedir. İdolleştirilmiş kendiliğin içselleştirilmesi, erken bebeklik döneminde aranmalıdır: anne, bebeğe yoğun bakım vermiş, ancak bunu yaparken, bebeği kendi narsisistik uzantısı, bir “yaratı” olarak görmüştür. Bu süreç, idealizasyondan daha farklıdır: “İdealizasyon, içruhsal (intrapsişik) bir süreçtir ve düşlemeden etkilenir. İdolleştirme ise tam aksine, dışsal bir nesneye açıkça aşırı yatırımda bulunmaktır (...) Dolayısıyla idolleştirme, dürtüsel bileşenlerin ve ilkel ruhsal süreçlerin dışsal bir nesneyle, bu durumda bebekle olan ilişkide mental anlamda sömürülmesidir” (Khan, 1979). Bebek, annenin kendisine bütün bir nesne olarak yatırım yapmadığının farkındadır, ancak kendilik deneyimindeki bu ayrışmayı tolere etmeyi öğrenerek, “annenin yarattığı idolleştirilmiş kendiliği” içselleştirir. Ancak anne, ödipal dönemde bu yatırımını geri çektiğinde, çocuk ayrılık travması

yaşar ve benlik, bunu, yok edilme tehdidi ve terkedilme olarak deneyimler.

Onarım, Melanie Klein'in tanımlamış olduğu, depresif kaygı ve suçluluğa ilişkin bir düzendir. Dışsal ve içsel annesel nesnenin düşlemlenen onarımı, iyi nesnelere istikrarlı bir özdeşim kurmayı sağlayarak, depresif konumun üstesinden gelinmesini sağlamaktadır (Laplanche ve Pontalis, 1974). Öyleyse sapkın bireyde, onarım dürtüsünün hedefi kimdir? Sapkın, eylemi ile, içselleştirmiş olduğu, "annenin yarattığı olan bebeğin idolleştirilmesi"ni tekrarlar. Anne ile olan idolleştirme ilişkisinin içerisinde, bebeğin bedeninin, olgunlaşmış çocuğun benliğinden daha önemli oluşu gibi, sapkının nesnesiyle olan ilişkisi de bu döneme gerilemiş biçimde gerçekleşmekte ve kişiler arası ilişkinin temelini bedensel uyarımlar oluşturmaktadır (Khan, 1979).

1.1.2.3.3.2. Karmaşık İçsel Nesnenin Rolü

Khan'a göre (1979), tüm sapkın cinsel eylemler, "karmaşık içsel nesne"nin merkezi bir rol oynadığı içruhsal durumun eyleme dökülmesidir. Yazara göre, karmaşık içsel nesne, normal gelişimdeki "geçiş nesnesi"nin, sapkın bireyin ruhsal dünyasındaki karşılığıdır. Geçiş nesnesi, Winnicott tarafından tanımlanan bir kavram olup, bebeğin anneye olan oral ilişkiden, "gerçek nesne ilişkilerine" geçebilmesi ve gerçekliği test edebilmesi için gerekli bir süreçtir (Winnicott, 1951). Birincil annesel çevrenin uyumsuzluğunun telafisi, benliğin erken gelişen zihinsel işleyişi ile yapılır ve bu, karmaşık içsel nesnenin oluşmasına neden olur.

Bebek, ihtiyaçlarının karşılanabildiği az sayıda durumu idealleştirerek ve annesel bakımdan elde edemediği kısmi ve yetersiz bedensel deneyimleri yoğunlaştırarak bir araya getirir. Bununla amaçlanan, yetersiz annesel bakımın ruhsal dünyada telafi edilmesidir. Bu birleşim, karmaşık içsel nesneyi oluşturur. Ancak karmaşık içsel nesneyi, geçiş nesnesinden ayıran en önemli faktör, geçiş nesnesi dışsal bir nesne iken (Winnicott, 1951), karmaşık içsel nesnenin tamamen içsel olması ve sapkının sürekli olarak onu dışsallaştırma ihtiyacı hissetmesidir:

"Karmaşık içsel nesne, içruhsaldır ve bunu dışsallaştırması için sapkın devamlı baskı hisseder. Bu dışsallaştırma, cinsel eylemi içerir. Bu süreçte esas olan, sapkının

herhangi bir dışsal nesnede “karmaşık içsel nesne”nin tamamıyla belirginleşmesini sağlayamamasıdır. Her yeni nesne, sapkında, karmaşık içsel nesnenin belirginleşebileceği ve gerçekleşebileceği umudunu yaratır, ancak her seferinde başarısız olur, zira süreç içerisinde nesnenin kendi ihtiyaçları ve kendine has özellikleri ortaya çıkmaya başlar. Bu nedenle, kaçınılmaz sonuç hayal kırıklığıdır” (Khan, 1979).

Karmaşık içsel nesnenin varlığı, aynı zamanda bütün bir nesnenin içselleştirilmesini imkansız kılmaktadır, ancak sapkının ruhsal yapılanmasında çelişkili bir biçimde ona ihtiyaç duyulmaktadır: “Karmaşık içsel nesnenin başarılarından biri, çocukluk deneyiminde, annenin bilinçdışının istila eden varlığından ötürü tamamen yenilmekten kendini koruyan içsel gerçeklikte bir çelişki oluşturmaktır” Bu yöntem, sapkının nesne ilişkilerine bozuk bir nitelik katsa da, istila eden anne tarafından yok edilme tehdidini ancak bu şekilde inkar edebilmektedir (Khan, 1979).

1.1.2.3.4. Greenacre: Sadomazoşistik Erotizasyon

Greenacre (1970), sapkınlıkların gelişiminde, yaşamın ilk iki yılında, “yeterince iyi anneliğin” olmaması nedeniyle yaşanan ağır travmalara değinmiştir. Yeterince iyi anneliğin olmayışı, bebeğin iyi içsel nesnelere geliştirememesine neden olmaktadır (Winnicott, 1951); bu nedenle ağır yoksunluk yaşayan bu bebeklerde “düşmanca unsurlar artabilir ve enerji, büyümede uygun bir biçimde kullanılamaz. Bu enerji, boşalımı öfkede ya da bedensel, sadomazoşistik erotizasyonda bulur. Bu durum, anal-fallik dönemde yoğunlaşan otoerotik faaliyetlere yol açabilir. Bu eylemlerin başlangıcı birinci yılın sonu ve ikinci yılın başında olabilir” (Greenacre, 1970).

Erken dönem anne – bebek ilişkisindeki sorunlar, çocuk, cinsiyetler arasındaki anatomik farklılıkları keşfettiği zaman anlamlı hale gelmektedir:

“Erken dönem anne-bebek ilişkisindeki sorunlar nedeniyle, özellikle genitallerde olmak üzere, beden ve kendilik imgesindeki zayıflığın eşlik ettiği bozuk nesne ilişkilerinden bahsedilebilir. Bu durum, fallik ve ödipal dönemde kastrasyon kaygısı akut hale geldiğinde daha anlamlı hale gelir; bu dönemde ortaya çıkan saldırganlığın

niteliğine de bağlıdır. Olgunlaşmakta olan cinsel dürtüler, beden imgesi ile ilişkili olarak bozulmuştur. Daha sonrasında, tekrarlayan bir kastrasyon paniği ortaya çıkar, bu nedenle ritüel haline gelmiş davranışın yeterli cinsel performans ya da ilişkinin ortaya çıkabilmesi için izin veren bir işleve büründüğünü görürüz. Bunun, nesneye ilişkin bir değerden ziyade narsisistik değeri vardır” (Greenacre, 1968).

Ödipal dönemde ortaya çıkan saldırganlık, kaygı ya da gerginliğin boşalımı için kullanılmaya başlanır; kimi durumlarda, çocuğun kaygının ya da gerginliğin boşalımını sağlama becerisi hiç yoktur. Bu durum, tüm sapkınlıkların özelliği olan sadomazoşistik eğilimlerin ortaya çıkmasına neden olur. Görüntüde sadistik olmasa bile, tüm sapkınlıkların karakteristiği sadomazoşistiktir. Eylemin gerçekleştirilmesinin arkasında sadistçe ruhsal dinamikler bulunurken, kurbanla özdeşim kurularak mazoşizm deneyimlenir. Sadist ve kurban genellikle tek kişidir: saldırganın bilinçdışındaki kendilik imgesindeki farklı yanlarını temsil eder (Greenacre, 1968).

1.1.2.3.5. Welldon: Manik Bir Savunma Olarak Sapkınlık

Welldon (2011), sapkınlığın ne nevrozun, ne de psikozun negatifi olduğunu; sapkınlığın depresyona karşı manik bir savunma olarak görülmesi gerektiğini öne sürmektedir. Sapkınlığın kökeni, erken dönemde anneye olan ilişkilidir. Annesel üstbenlik bireyde kaygı yaratır ve sapkın eylemin senaryosu, kontrolü elinde tutanın öteki olduğu ilk deneyimleri tersine çevirmek istemektedir. Bu bağlamda, sapkın için başta ilk nesnelere olmak üzere, ötekinin güvenilmez olarak deneyimlendiğini söylemek mümkündür.

Yazar, sapkınlığı, cinsel kaygının boşaltılması için bir araç olarak görmektedir. Cinsel kaygı ise yapısal bir çatışmanın ürünüdür:

“Cinsel kaygı, id ve üstbenlik arasındaki çatışmanın sonucudur. İd, benliği, açıkça cinsel görünmeyen bir fantezi ile heyecanlandırır. Üstbenlik tarafından desteklenen benlik, fantazinin eyleme dökülmesine karşı savaşıyor, ta ki benliğin dürüstlük hissiyle başa çıkılamayacağını hissedene dek. Bu nedenle kaygı artar ve eylem şart olur. İd’in artan baskısı altında, benlik sıkışır ve eyleme başvurur. Eylem,

benlikle uyumludur, bu sayede sapkınlık gerçekleşir. Hedefe, saldırgan cinsel kaygının boşaltılmasıyla ulaşılır. Saldırganlık, cinsiyet aşağılanması ya da ilk nesneyi kaybetmenin hayaliyle yüzleşirken kontrolü elinde tutamama korkuları gibi bir erken travmayla ilişkilidir. Elde edilen iyilik hissi, kısa sürer. Hemen sonra, suçluluk, kendinden tikslenme, utanç ve depresyon duyguları ortaya çıkar. Eylem, benlikle uyumsuz olarak yeniden deneyimlenir. Sapkın eylemin diğer hedefleri, kendine güvenin düzenlenmesi ve risk almaktır. Başarı, kurbanın bir şok tepkisi vermesi ile oluşur, böylece sapkın kendi tehlikeliliğinden emin olur; başarısızlık, erken aşağılanmanın tekrarından doğar” (Welldon, 2011).

1.1.2.3.6. Glasser: Çekirdek Karmaşa

Glasser (1986), “çekirdek karmaşa” (core complex) kavramı ile, sapkınlığın kökenindeki saldırganlığı, sadizmden ayırt etmenin önemine değinmiştir. Çekirdek karmaşa, “erken bebeklikte oluşmuş bir yapıdır ve mahrem tatmin ve güvenlik özlemi, yok olma ve terk edilme kaygıları ve bunlara eşlik eden depresyon, saldırganlık ve sadomazoşizmden oluşur”. Buna göre, sapkın bireyin hissettiği saldırganlık, ilk nesne olan annenin eksikliğinden ileri gelmektedir, anne, bebeğin ihtiyaçlarını gerektiği gibi karşılayamamakta ya da bebeğe kendisinin tercih ettiği durumları empoze etmeye çalışmaktadır. Bebeğin kendiliğinin varlığı ve ihtiyaçları anne tarafından farkedilmemekte ve anne, yok edici olarak deneyimlenmektedir. Bebek, nesnenin kendi ihtiyaçlarını karşılayabilecek kişi olduğunu bilir ve nesneyle kaynaşmak özlemi içerisinde, ancak nesne, yutucu, istila edici olarak algılanmaktadır. Bu nedenle, biriyle yakın olmak, sapkın için yok olmakla eşdeğerdir ve bu tehdit, saldırganlığı tetikler:

“Bu yok edilme tehdidi, saldırganlığı tetikler: nesne (orijinalinde anne) yok etme tehdidi getirmektedir ve kesinlikle olumsuzlanmalıdır. Ancak nesne, tüm derin duygusal ihtiyaçları karşılayabilecek olandır ve kişi, çatışmalarla dolu bir durumla karşı karşıya kalır. Sapkının çözümü, saldırganlığı sadizme çeviren cinselleştirmedi: yok etme arzusu, acı çektirme ve kontrol etme isteğine dönüşür. Bu sayede, nesne sadomazoşistik bir biçimde de olsa korunur ve ilişkinin canlılığı garanti altına alınır.”

Bebeğin cinsel çözümüne ve anneye alternatif nesnelere ortaya çıkmaması, erken

döneme takılmaya neden olur: Sapkın çözümün, bebek için bir hayatta kalma girişimi olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Abartılı cinselliği içeren bu çözüm, anneye karşı hem maskülen bağımsızlığı vurgulamakta, hem de çok güçlü içsel anne imgesine karşı babanın penisini içselleştirmeye ve babanın penisini, özdeşim kurulacak içsel bir nesne olarak oluşturmaya çabalamaktadır.

1.1.2.4. Savunma Düzenekleri

1.1.2.4.1. Yarıлма

Freud (1940), yarıлма kavramını ele alırken, benliğin yarılmasının üzerinde durmuştur. Buna göre yarıлма, dürtüsel isteklerin karşılanabileceği kadarıyla, iki ruhsal tutumun benlikte yan yana bulunuşudur. Bu tutumların biri, dış gerçekliği hesaba katarken, ikincisi gerçekliği inkar eder ve arzunun ürününü gerçekliğin yerine koyar. Bu iki tutum, birbirini etkilemeden benlikte işlemeyi sürdürürler.

Klein ise, benliğin yarılmasına paralel olarak, kaygının üstesinden gelmeye yönelik ilkel bir mekanizma olan nesnenin yarılmasından bahsetmiştir. Buna göre, hem erotik hem de yıkıcı dürtülerin yöneltildiği nesne, “iyi” ve “kötü” nesnelere bölünmektedir (Laplanche ve Pontalis, 1974).

Sapkınlığın kökeninde, erken çocukluktaki zorlu durumların istilasının, dayanılmaz ruhsal ya da fiziksel şiddet ve istismarın üstesinden gelmeye ilişkin umutsuz girişimler yatmaktadır. Bu travmatik durumlar karşısında çocuk, içindeki şiddet, acı, dehşet ve yok olma duygularından uzaklaşmak amacıyla yarıлма mekanizmasını kullanmak durumunda kalır; zira çocuğun bağımlı olduğu ebeveynler, çocuğu korumak, tutmak, kapsamak ve bu durumların onarılacağına inandırmak yerine çocuğa sadistik bir biçimde yaklaşmakta ya da umursamaz davranmaktadırlar. Bu nedenle, ruhsal hayatta kalmanın sağlanması amacıyla bir çözüm yolu olarak yarıлма devreye girer. Benliğin bir parçası, hayatta kalırken, diğer parça, duygusal olarak hasarlı, eksik ve ruhsal çekirdeğe yabancılaşmış durumdadır (Eshel, 2005).

Yarıлма düzeneğinin kullanılmasının sonuçlarından biri, benliğin parçalarından

birinin olgunlaşması, diğer parçanınsa travmaya bağlı kalmasıdır. Bu parça, sapkınlık için bir araç olur ve bu sayede, diğer parça daha özgürce gelişebilir. Sapkının kişiliğindeki çeşitli alanlar ilerleme gösterirken, cinsellik geride kalır (Sanchez – Medina, 2002).

1.1.2.4.2. Yansıtımlı Özdeşim

Melanie Klein tarafından tanımlanmış bu düzenek, nesneye zarar vermek, sahip olmak ya da zarar vermek amacıyla, bireyin kendiliğini bütün ya da kısmi olarak nesneye eklemesidir (Laplanche ve Pontalis, 1974). Sapkınlıklarda önem taşıyan bu düzenek ile, sapkın birey, diğer kişileri kontrol etme arzusundadır (Limentani, 1987). Sapkın, aktif cinselliği olan bir kadınla ilişkiye girme dehşetini ortadan kaldırarak, cinsel heyecanı kontrol edebileceği bir cinsel nesneye yansıtmaktadır. Bu sayede, nesneden beklediği sadistik saldırılardan kendisini korumuş olur (Joseph, 1971).

1.1.2.4.3. Saldırganla Özdeşim

Anna Freud tarafından tanımlanmış bu düzenek, dışsal bir tehditle karşılaşan bireyin, saldırganla özdeşim kurmasını ifade etmektedir (Laplanche ve Pontalis, 1974).

Sapkın birey, orijinalinde pasif olarak deneyimlediği travmada, eylemi ile kendini aktif hale getirmekte, travmatik durumu kontrol etmektedir. Bu kez kuralları ve sınırları kendisi belirlemekte, bu şekilde güçlülük duygusunu tamir etmektedir. Bu sayede hem haz duyar, hem de intikam alma ve misilleme yapma arzuları doyum bulur (Arlow, 1987).

1.1.2.4.4. Cinselleştirme

Cinselleştirme, hedefi cinsel uyarım ve zevk olmaktan ziyade savunma olan cinsel davranış ve düşlemleri ifade etmektedir ve genel anlamda, aslında cinsel olmayan, ancak görünürde cinsel hale dönüşmüş davranışları, aşırı miktardaki libidinal enerjinin zihinsel sürece bağlanmış olması durumunu ve sapkın bir davranışla sonuçlanan karmaşık süreçleri ifade etmekte kullanılmaktadır (Coen, 1981).

1.1.2.4.5. Eyleme Geçme

Eyleme geçme (acting out), tüm sapkınlıklarda önemli yer tutan bir düzenek olup, bireyin, bilinçdışı arzu ve düşlemleri ile bağlantılı olarak eylemde bulunması ve bu arzu ve düşlemlerin kaynağını ve tekrarlayan niteliğini reddederek eylemde rahatlamayı bulmasıdır (Laplace ve Pontalis, 1974). Eylem, bilinçdışı çatışmanın söze dökülebilmesinin yerini alırken; tekrar, orijinal travmayı yeniden anımsayışın yerine geçmektedir (Chasseguet – Smirgel, 1990).

1.2. Çocuğun Cinsel İstismarı

1.2.1. Çocuğun Cinsel İstismarına Hukuki Yaklaşım

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 103. maddesine göre çocuğun cinsel istismarı, 15 yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı ya da cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak diğer çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranıştır. İlgili kanun maddesine göre, cinsel istismar vücuda organ veya sair cisim sokmak suretiyle gerçekleştirilirse, verilecek hapis cezası ağırlaşmaktadır (TCK, 2004).

1.2.2. Çocuğun Cinsel İstismarına Psikiyatrik Yaklaşım

DSM – V Tanı Ölçütleri El Kitabı'nda pedofili, kişinin ergenlik dönemine girmemiş bir çocuk veya çocuklarla (genellikle 13 yaş ve altında olanlarla) cinsel etkinlikte bulunma ile ilgili cinsel yönden uyarıcı fantezilerin, cinsel dürtülerin ve davranışların yineleyici bir biçimde ortaya çıkması olarak tanımlanmıştır. Bireyin bu davranışlarının belirgin bir sıkıntı ya da kişiler arası ilişkilerde zorluk ortaya çıkarması durumunda *pedofilik bozukluk* şeklinde tanı konabilir (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2013).

1.2.3. Çocuğun Cinsel İstismarına Psikanalitik Yaklaşım

Pedofili, psikanalitik literatürde özellikle çalışılmış sapkınlıklardan biri değildir, bunun nedeni, pedofillerin nadiren tedaviye başvurması, dolayısıyla pedofillerle yapılan çalışmaların genellikle cezaevinde sürdürülmesidir. Pedofil, tutuklanmadan önce suçun doruğuna ulaşmış durumdadır (Cassity, 1927).

1.2.3.1. Pedofilinin Tanımı

Pedofili sözcüğü, Yunanca “paidos” (küçük çocuk) ve “philia” (aşk) sözcüklerinin birleşiminden oluşmuş olup, kavram, Krafft-Ebing tarafından literatüre, *paedophilia erotica* şeklinde kazandırılmıştır (Seto, 2008). Pedofili, bir yetişkinin, karşı cinsten ya da hemcinsi olan bir çocuğa karşı erotik arzular hissetmesi olarak tanımlanmaktadır (Cassity, 1927). Kimi yazarlarsa, pedofiliyi ensetten ayırmanın öneminden ötürü, pedofiliyi “çocuklara cinsel ilgi duyan bir yetişkinin, ailesi dışından bir çocukla cinsel ilişki içerisine girmesi” olarak tanımlamışlardır (Glasser ve ark, 2001). “Çocuk istismarı”, pedofiliye nazaran daha yaygın bir kullanım olsa da, yalnızca davranışı tanımlamakta ve eyleme geçip geçmemesi önemli olmaksızın çocuğa yönelik cinsel ilgiyi açıklamakta yetersiz kalmaktadır (Finkelhor, 1986).

1.2.3.2. Pedofilik Karakter Yapılanması

Pedofilik davranışı rastlantısal türde olmayan, pedofilik karakter örgütlenmesine sahip olması nedeniyle cinsel nesne olarak yalnızca çocuk ve ergenleri seçen bireylerin bu davranışlarının arkasında, takılmış oldukları döneme bağlı olarak farklı bilinçdışı motivasyonlar bulunmaktadır. Pedofilik karakter yapılanması, bazı yanlarıyla diğer sapkın karakter örgütlenmeleriyle benzer olsa da, pedofillerin ruhsal süreçleri, diğer sapkınlıklardan bazı yönleriyle ayrılmaktadır (Glasser, 1988).

Glasser (1988), pedofilik karakter yapılanmasını “Rastlantısal Olmayan” ve “Sahte-Nevrotik” olmak üzere iki gruba ayırmıştır:

“Rastlantısal Olmayan” tipte pedofiller, pedofilik davranışlarına ilişkin suçluluk

ya da utanç duymazlar. Ruhsal dünyaları psikotik işleyişe daha yakındır ve nesne ilişkileri incelendiğinde, pedofilin dünyasında nesnelere bağımsız bir varlık kazanmadığını, nesnenin önem kazanmaya başladığı noktada, aynı zamanda tehdit eden bir niteliğe büründüğü görülmektedir. Pedofilik bireyin karakter yapılışını psikotik yapılanmadan farklı kılan, sapkınlığın nesne ile belirli bir derecede ilişki kurma şansı tanınmasıdır.

“Sahte-nevrotik” tipteki pedofiller, “Rastlantısal Olmayan” tipte pedofillere nazaran “nevrotik” görünümde olsalar da, nesne ilişkileri temelde istismar eden bir yapıdadır ve ruhsal dünyaları temelde pedofilik karakter yapılışının özelliklerini taşımaktadır.

Pedofilik karakter yapılışına daha detaylı açıklamalar getirmiş yazarlar da mevcuttur. Socarides’e göre (2004), pedofilik karakter yapılışına sahip birey, pre-ödipal döneme takılmıştır. Pre-ödipal dönemin hangi noktasında takılmanın gerçekleştiğine göre farklı özellikler gösteren “Pre-ödipal Pedofili” ve “Şizopedofili” olmak üzere iki grupta incelemek mümkündür (Socarides, 2004).

1.2.3.2.1. Pre-ödipal Pedofili

Pre-ödipal pedofilideki karakter yapılışını, 6 ay ile 3 yaşa kadar olan pre-ödipal döneme takılma sonucu ortaya çıkan bir formdur. Pre-ödipal tipteki pedofiller, onları, oldukça baskın ve neredeyse her zaman devam eden, cinsel yönden sapkın eylemlerin arayışına iten, ensestüel ve kolay kontrol edilemeyen bir kaygıyla çevrelenmişlerdir. Bu kaygı, yutulma, benlik çözülmesi ile kendiliğin ve benlik sınırlarının kaybı, kendiliğin parçalanması ve ayrılık kaygısı korkularına bağlı olarak gelişmiştir. Pedofil, benliğin kurtuluşunu sağlamak ve kendilik hissini istikrarlı hale getirmek için sapkın eylemlere ihtiyaç duymaktadır. Sapkın eylemin tekrarlanması, yoğun kaygıyı uzaklaştırma görevi görmektedir.

Sapkın eylem benlikle uyumludur. Yutulma, benlik sınırlarını kaybetme korkuları ve kendilik uyumundaki bozukluklar gibi çekirdek çatışmalar, bastırma düzeneği yoluyla dönüşüme maruz kalmışlardır, bu sayede infantil cinsellik bilinçte kabul edilebilir bir yer kaplayabilmektedir. Anneye yönelik saldırgan ve yok edici arzular ve annenin içine alması ile misilleme yapması korkusu, anneye birleşmekle ilgili

korkutucu arzu ve/veya korkularla bir araya gelir. İstismar edilen çocuğun bedeni, annenin bedeninin ikamesi olur; bu korkuların çocuğa yansıtılarak uzaklaştırılır. Saldırgan ve yok edici dürtüler cinselleştirilir ve orgazmın yarattığı boşalım ile kendilik duygusu istikrarlı hale getirilir. Bu sayede, hem anneyle iyi bir ilişkinin kurulabilmesine imkan verilmekte, hem de kastrasyon endişesi, kurbanla özdeşim kurularak azaltılmaktadır.

Özellikle cinsiyetle ilgili olarak kendilik kimliğinde bozulmalar vardır: pedofil erkeğin maskülen kimliğinin zayıf ve kusurlu olduğu görülür. İçerme ve yansıtma kaygılarının baskın olduğu arkaik ve ilkel savunma düzenekleri hakimdir (Socarides, 2004).

Pre-ödüpal pedofili, içselleştirilmiş nesne ilişkilerindeki patoloji derecesine göre “İlmlü Pre-ödüpal Tip” ve “Ağır Pre-ödüpal Tip” olmak üzere iki başlıkta incelenmektedir.

1.2.3.2.1.1. İlmlü Pre-ödüpal Tip

İlmlü pre-ödüpal tip pedofillerin ruhsal dünyaları incelendiğinde, ruhsal çatışmanın daha çok ödüpal dönemde olduğu görülmektedir. Gerileme, nesne ilişkilerinde ve diğer benlik işlevlerinde ağır bozulmayı içermez. Bu türdeki kaygı, ayrılma - bireyleşme aşamasındaki daha sonraki süreçlerden kaynaklanır. En büyük kaygı, ayrılma kaygısıdır.

Kendilik, neredeyse nesneden ayrılmış durumdadır. Kendilik ve nesne temsillerinde yarılmış yanlar vardır. Gerçekliği test etme oldukça sağlam bir biçimde işler. Asıl olarak ayrılma değil, bastırma, içerme ve yansıtma hakimdir. Kendilik, minimum derecede büyüklenmeci ve narsisistik biçimde seçilmiş çocuktur ve kişinin iyi yapılanmış patolojik büyüklenmeci kendiliği yoktur.

Kullanılan savunma düzenekleri, içerme, yansıtma ve özdeşimdir (Socarides, 2004).

1.2.3.2.1.2. Ağır Pre-ödüpal Tip

Ağır pre-ödüpal tip pedofilik karakter yapılanmasında, pre-ödüpal takılmalar

birincil önceliği taşıyor ve bireyin kimlik ve tutarlı bir kendilik arayışında bunlar daha baskındır. Çoğunlukla, çeşitli derecelerde narsisistik kişilik bozukluğu eşlik eder. Bu hastalar, ayrılma – bireyleşme sürecine takılmışlardır.

Ağır pre-ödüpal tipteki pedofillerdeki baskın kaygı, benliğin parçalanması ve kendilik uyumunun kaybı tehditidir. Parçalanma kaygısı, çözülmemiş anne – çocuk ilişkisinden kaynaklı ayrılma kaygısını ve ayrılma suçluluğunu maskeler. Ayrılma - bireyleşme evresine takılma, kendilik tasarımıda ağır hasarlara yol açar ve büyüklenmecilik eğilimi oluşmasına neden olur. Pedofilin, daha bütünleşmiş ve narsisistik dengede olduğu, dışsal gerçeklik tarafından zorlanmadığı ve sapkın eylemini yakalanma korkusu olmaksızın gerçekleştirebildiği zamanlarda büyüklenmecilik daha yoğundur. Pedofilin, kendisinin gerçek ve düşlemsel yanlarını birbirinden ayıramadığı, büyüklenmeci yanını muhafaza etmeyecek aktivitelere katılmadığı ve tehdit edenlerden de kaçındığı görülmektedir. Büyüklenmeciliğe hizmet etmeyen tüm aktiviteleri görmezden gelmekte ya da ertelemektedir (Socarides, 2004).

1.2.3.2.2. Şizo-pedofili

Aynı zamanda şizofren olan ve pedofilik sapkınının görüldüğü kişileri tanımlamak için “şizo-pedofili” kavramı kullanılmaktadır. Bu bireyler, simbiyotik döneme takılmışlardır. Sapkın eylem, arkaik ve ilkel bir işleyişe işaret eder ve nesne ilişkilerini kurabilmek amaçlı bir girişimdir. Ödüpal karmaşa ve kastrasyon endişesi, daha derin korkulara karşı savunma görevi görmekte ve pre-ödüpal fanteziler ödüpal materyalin ortaya çıkmasını engellemektedir.

Anneye yoğun bir saplanma, ağır ayrılık ve parçalanma kaygısı, çok belirgin kadınsı özdeşim, erken yaşlardan itibaren karşı cinsle ilişkiye geçmede zorluklar ve çocuklukta başlamış sapkın cinsel ilgiler, şizo-pedofilin özelliğleridir. Şizo-pedofili, uyumdaki otistik ya da simbiyotik durumlar ile açıklanabilir. Şizo-pedofiller, ayrılma – bireyleşme aşamasının otistik ya da simbiyotik aşamasına takılmışlardır. Bu takılma, anne tarafından yutulma yoluyla kendilik tasarımıının çözülmesi korkusunu uzaklaştırmaya hizmet eder. Pedofil eylemler yoluyla saldırganlığı nötrale edememe ve paranoid tabiatın neden olduğu sanrısız düşünme

biçimi görülür.

1.2.3.3. Pedofilide İşleyen Ruhsal Süreçler

Yapılan çalışmalar, pedofili ile sonuçlanan tek bir yol olmadığını ve belirli çocukluk deneyimlerinin pedofili için gerekli koşul olmadığını göstermiştir. Pedofili için tek bir model belirlemek mümkün olmasa da, pedofilik özellikler gösteren bireylerde yaygın olarak bulunan belirli ruhsal özellik ve süreçlerden bahsetmek mümkündür (Wood, 2010).

1.2.3.3.1. Ödipal Yapının ve Kuşaklararası Sınırın Tanınmaması

Ödipal karmaşa, çocuğun üç yaşamsal gerçekle yüzleşmesine neden olmaktadır: Cinsiyet farklılığı, kuşaklararası farklılık ve hazzın ertelenmesi/dürtü kontrolü. Pedofili, bu üç gerçeğin reddedilmesi girişimidir, özellikle de kuşaklararası farklılığın (Wood, 2010). Pedofil, bir çocuğun, kendisi için uygun bir partner olduğuna inanmaktadır.

Ödipal karmaşa, çocuğun, anne babanın ilişkisini fark etmesi ile ortaya çıkmakta ve çocuğun, ebeveynlerin cinsel ilişkisini kabul ederek, üçüncü olduğunu ve annesinin kendisi için uygun bir partner olmadığını kabul etmesi ile çözülmektedir (Britton, 1989). Ancak bazı durumlar, çocuğun bunu kabul etmesini zorlaştırır ya da imkansız kılar. Bunlardan en önemlisi, çocuğun baştan çıkarılması ve uyarılım içinde tutulmasıdır: “Araya baştan çıkarma girdiği zaman gelişim süreçlerinin doğal seyrini mutlaka bozar ve çoğu kez geride kapsamlı ve kalıcı sonuçlar bırakır” (Freud, 1931).

Pedofil bireyin ebeveynleriyle olan ilişkisi incelendiğinde, ensest tabusunun ebeveynler tarafından yıkıldığı, dolayısıyla çocuğun zihninde ödipal yapının ve kuşaklararası sınırın netleşmediği görülmektedir. Çocuğun ebeveynlerin cinsel ilişkisine maruz kalması, ebeveynlerin cinselleşmiş biçimde davranması ya da evde pornografik materyallere maruz kalıyor olmasının (Wood, 2010) yanı sıra, annenin, babayı ödipal üçgenden dışlayarak çocukla bir çift olması, aynı şekilde çocuğu baştan çıkarmakta ve çocuğun kuşaklararası farklılığı tanımamasına neden olmaktadır, zira pregenital cinselliğiyle annesini elde etmeyi başarmıştır (Chasseguet

– Smirgel, 1985).

1.2.3.3.2. Tekrar Yoluyla Travmanın İnkarı

Pedofilik bireylerin, geçmişlerinde kendilerinin de cinsel istismara uğramış olduğuna ilişkin yaygın bir kanı bulunmaktadır (Glasser ve ark, 2001). Pedofiller, çoğunlukla çocuk cinsel istismarının kurbanı olmuşlar ve karşılığında kendileri de istismar etmişlerdir. Travmada önemli rol oynayan faktörler, çocuğun yaşı, istismarın sıklığı, süresi ve biçimi, kişiliğin psikobiyolojik yanları ve dışsal çevrenin niteliğidir (Schinaia, 2010).

Cinsel istismar geçmişi, pedofilik bireylerin dünyasında anlamlı bir veri olmasına karşın, pedofilik yapılanmanın oluşmasında etkili tek koşul değildir. istismara uğramış kişilerin tümü, çocuk istismarında bulunmadığı gibi, pedofilik bireylerin çoğunun geçmişinde cinsel istismar geçmişinin olmadığı bilinmektedir (Wood, 2010). Bunun yanı sıra, ampirik çalışmalar, cinsel istismar geçmiş olan bireylerin yalnızca %17'sinin pedofilik eylemlerde bulunduğunu göstermektedir (Glasser ve ark, 2001).

Pedofilik davranışın kökeninde, istismar ile ilgili olmayan travmatik yaşantıların olduğuna dikkat çeken yazarlar mevcuttur. Altı – yedi yaşlarında yetişkin bir kadının vajinasını gördüğünde, bu kılların kendisini yutacağını düşünen (Karpman, 1950) ve yine aynı yaşlarda, özellikle vajina kıllarının kirli olduğuna ilişkin bir kanaat oluşturan (Glasser, 1988) iki ayrı vakada, bu travma, yetişkin kadın cinsel organından tiksime ve henüz kılları çıkmamış olan çocuklarla birlikte olma eğilimine yol açmıştır.

Ferenczi'nin (1949) görüşü ise, pedofilik kişinin, geçmişinde kendisinin istismara uğradığı ve kendisinde kaygı yaratan saldırganla özdeşim kurarak, kendisinin de aynı eylemi gerçekleştirdiği yönündedir.

Green'e göre ise (1997), pedofil, kökeni kötü geçmiş çocuklukta olan travmaların acısına katlanabilmek için, kendi yaşamış olduklarını başka birine yaşatmak ve acı çektirmek ister (akt: Schinaia, 2010).

1.2.3.3.3. Pre-ödipal Sorunsal ve İlkel Kaygılar

Özellikle ağır tipte pre-ödipal pedofilide, ilkel kaygıların ortaya çıkardığı pre-ödipal sorunsal, sapkınlığın kökenini oluşturmaktadır. Engellenmeler sonucunda gelişimsel süreçte ortaya çıkan takılmalar, benliğin zayıf yapılanmasına neden olarak, yarılma gibi ilkel savunma düzeneklerinin patolojik bir biçimde kullanılmasına neden olmaktadır. Bireyin erken dönemlere takılmasının birincil nedeni, ilk nesne olan annenin bebeği hayal kırıklığına uğratmasının yarattığı ağır ruhsal yoksunluklardır. Nesne sürekliliği başarısız, dolayısıyla iyi nesnenin bir temsili sağlanamamıştır, zira pedofil, ilk nesne tarafından hayal kırıklığına uğratılmış ya da onun tarafından aynalandığını, yansıtıldığını ya da sevildiğini hissetmemiştir (Socarides, 2004).

Bunun sonucu olarak, patolojik grandiyöz kendiliğin yapılandığı görülür. İdealleştirme ve değersizleştirme arasındaki gitgeller, öfke, haset, paranoid fikirler ve hayal kırıklığına uğratan ebeveyn imgelerine karşı olan saldırganlığın suçluluğuna karşı savunmalar ya da kendilik temsili sağlayan, nesne ilişkisinin devamı için ve nesne kaybına cevap olarak nesnelerin işlevsel kullanımı, patolojik grandiyöz kendiliğe eşlik etmektedir (Socarides, 2004).

1.2.3.3.4. Üstbenlik Oluşumundaki Bozukluklar ve İçsel Çatışmadan Yoksunluk

Pedofilin üstbenlik yapılanmasını farklı kılan, çocuklarla ilgili düşüncelere sansür koyacak yapıda olmaması ve içsel bir kontrole izin vermemesidir. Uygun cinsel ve kuşaklararası sınırların olduğu güvenli bir ödipal üçgen oluşmaması, üstbenliğin kötü yapılanmasına neden olmaktadır. Bu nedenle, otorite figürleri zayıf algılanmakta ve pedofil, belirsizliği kurallar ve sınırlara yansıtmaktadır (Wood, 2010).

İkincil olarak, pedofilin, eylemi ile zarar veren, persekütif ya da saldırgan algıladığı üstbenliğe karşı çıkması ve meydan okuması söz konusu olabilmektedir. Üstbenliğin özümsemesi, kendiliğin kaybedilmesi riski olarak deneyimlenebilir. Bu nedenle, üstbenlik, benlikten ayrı bir nesne olarak kalır. Bu durum, gelişimsel sürecin sonraki aşamalarından kaynaklanmaz; üstbenliğin daha sonra bozulmasına yol açacak olan erken deneyim ve düşlemlerden temel alır (Wood, 2010).

Ruhsal aygıtta uygun bir yapılanma gerçekleşmediği için, bu hastalar içsel çatışmalardan yoksundur. Davranışları, üstbenlik tarafından düzenlenememektedir, zira üstbenlik oluşumu ilk aşamasından ötesine geçememiştir. Nesne temsilleri, eylemlerini rahatlatmak, cezalandırmak ya da kontrol etmek için kullanılmaktadır. Üstbenlik oluşumundaki ağır hasarlar, genel ruhsal işleyişte sorunlara yol açar. Pedofillerin, aynı zamanda, rahatlatma, kontrol etme, rehberlik etme eylemlerini uygulama becerileri bulunmamaktadır. Bu nedenle, görevini yerine getiremeyen bu yapıların görevini dışsal nesnelere (cinsel kendilik nesnelere) üstlenmekte ve çatışma, geçici olarak çözülmektedir (Socarides, 2004).

1.2.3.3.5. Narsisistik Bir Nesne Seçimi Olarak Çocuk

Freud'a göre (1914), sapkın bireyler, sonraki sevgi nesnesi seçimlerinde model olarak annelerini değil bizzat kendilerini almaktadırlar. Bu bireyler, sevgi nesnesi olarak kendilerini aramakta ve narsisistik olarak adlandırmamız gereken bir tür nesne seçimi göstermektedirler. Kişinin sevgi nesnesi, kendisinin ikamesidir. Bu bağlamda, pedofilinin cinsel nesne seçimini, narsisistik bir nesne seçimi olarak görmek mümkündür (Fenichel, 1945). Pedofilin içsel kendilik imgesi hala bir çocuktur, ergenliği hiç bitmemiş gibidir. İstismar ettiği çocukta, narsisistik yatırım yaptığı, idealleştirilmiş çocuk kendilik imgesini bulur ve ona, idealleştirdiği ebeveyn sevgisini verir (Glasser, 1988). Ancak diğer yandan, pedofil, çocuğun masumluğuna haset etmekte ve idealleştirdiği bu masumluğu bozma arzusunu taşımaktadır (Wood, 2010).

Pedofil, istismar ettiği çocuğa, ihmal edilmiş çocuk-kendiliğini yansıtır. Çocuğun muhtaç ve kırılgan oluşu, pedofilde çocuğa bakım verme isteği uyandırır, böylece sembolik olarak kendi ihmal edilmiş çocuk kendiliğine bakım verebilecektir. Ancak, kendisini çocuk gibi hissetmesine ve çocukla özdeşim kurmasına karşın, pedofilin bir çocuğun ruhsal ve gelişimsel ihtiyaçlarını anlama kapasitesi oldukça bozuktur (Wood, 2010). Bu nedenle, çocuğun sıcaklığını ve samimiyetini cinsel bir davet olarak yorumlamaktadır (De Masi, 1998).

1.2.3.4. Pedofilik İlişkinin Özellikleri

Pedofil bireyin kurban durumundaki çocukla olan ilişkisinin karakteristiği olan ve tanımlayan esas özellikler, ilişkinin asimetrisi (De Masi, 1999; Schinaia, 2010) ve ilişkinin monoton ve tekrarlayan tabiatıdır (Schinaia, 2010).

1.2.3.4.1. Asimetrik İlişki

Pedofili, doğasında asimetriyi barındırır. Yetişkin – çocuk asimetrisi, yanında domine eden – domine edilen asimetrisini de getirir, zira bu ilişkide, yetişkin çocuğu, kendi ihtiyaç ve arzuları doğrultusunda baştan çıkarmaktadır. Bu ilişkiel sistem, tamamen kapalı yapıdadır ve pedofil-merkezlidir: Baştan çıkarma ile gerçekleşen şiddet ve tiranlık ritüeliyle tamamlanır (Schinaia, 2010). Pedofiller, genellikle mutsuz, yalnız bırakılmış, sessiz çocukları seçerler. İlişkinin bir ayağı, pedofilin cinsel tatmin ihtiyacıyken, diğer ayağı, çocuğun duygusal tatmin, bakım ve korunma ihtiyacıdır (Lanotte, 1999; akt: Schinaia, 2010).

Pedofilik ilişkide, çocuğu suç ortağı olması için zorlayan her zaman yetişkindir, ancak pedofil, çocuğu bu ilişkinin içine çekecek duygusal atmosferi yaratarak bunu başarır (Schinaia, 2010). Bu nedenle, çocukla pedofilik bir ilişkinin içinde bulunan yetişkinlerin bir kısmı, çocuğa, cinsel yaklaşımların yanı sıra romantik bir biçimde yaklaşır ve çocuğa eğitimsel yardımlarda bulunurlar (De Masi, 1999), ancak kendilerini çocuğa bakım veren, çocuğu koruyan biri olarak görürler, ancak çocuğu kısmi bir nesne olarak görmeyi bırakamazlar (Welldon, 2005). Kinik pedofilide ise, altta yatan fantezi sadistiktir, zihinsel heyecana ancak bir çocuğa kötü davranıldığını ya da şiddet gösterildiğini hayal ederek erişilir. Zevk, cinsel hazdan değil, itaat eden nesneye arzulanan her şeyin yapılabilecek olmasından gelir. Çocuk, sadistik fantezilerin nesnesi durumundadır; itaatkar ve psikolojik olarak savunmasız olduğu için seçilmektedir (De Masi, 1999).

Bu asimetrik ilişki bağlamında, pedofili, bağımsız olarak algılanan bir nesneyle ilişki kurmaktan kaçınma şeklindeki bir savunma olarak görülebilir (De Masi, 1999).

1.2.3.4.2. Tekrarlayan ve Monoton İlişki

Pedofilik ilişki tekrarlayan ve monotondur: simetrisinin yokluğunda, tekrar, aksi takdirde hiçbir maddesi olmayacak ilişkinin doğruluğunu garanti altına almaktadır. Kompülsiyonun eşlik ettiği ve sürekli aynı ritüele dönen heyecanla karakterizedir. Heyecan yaratan bu zorunluluk ve kompülsiyon, aynı zamanda bireyi özgürlük ve yaratıcılıktan yoksun kılar.

Kapalı fikirlilik, pedofil davranışın sıkıcı monotonluğuyla el ele gitmektedir. Ve aynı zamanda, yarattığı aşırı derecedeki yoğun heyecandan ötürü sapkınlığa büyük bir zihinsel alan ayrılmasına neden olur. Diğer ruhsal çalışmalar için gerekli olan zihinsel alan böylece küçülmüş olur (Schinaia, 2010).

1.2.3.5. Savunma Düzenekleri

1.2.3.5.1. Yarıma

Pedofilide yarıma düzeneğinin işleyişi incelendiğinde, benlik ve nesnenin yarılmış olduğu görülmektedir. Nesnenin yarıması bağlamında, istismar edilen çocuk, pedofilin özdeşleştiği parçadır ve iç gerçeklikte iyi anneyi temsil eder. Diğer parça ise kötü, yok edici, ulaşılamayan, kastre eden ve pedofilin içselleştirmek istemediği anneyi temsil eder. Böylece nesne idealleştirilmiş edilir ve suçluluk ya da kaygı yaratmaz. Eylemin öncesinde ve eylem sırasında benlik yarılar, böylece eylem, gerçeklik inkar edilerek gerçekleştirilebilir. Pedofilik eylemin hayata geçirilebilmesi için, yarılmaya ihtiyaç duyulmaktadır (Socarides, 1959).

1.2.3.5.2. Yansıtımlı Özdeşim

Socarides'e göre (1959), pedofilinin kaynağı, erken kaygı yaratan nesne ilişkileri ve içe alma ve yansıtma savunmalarının kullanılmasında yatmaktadır. Bu savunmalar, aşırı saldırgan dürtülerden meydana gelen tehlikeyi kontrol etmek amacıyla kullanılan ilkel savunmalardır. Hayal kırıklığının neticesinde, bebek saldırganlığını anneye ya da memesine yansıtır, meme, daha sonra tehlikeli olarak algılanmaya başlar. Eğer bu nesneyi içselleştirirse tehlike içinde olacaktır. Bu içselleştirmenin sonucunda, içindeki kötü nesnelere tarafından zarar görmekten korkar

ve perseküte olma hissini yaşar ve içindeki bu nesnelere yok edebileceği bir yer arzulamaktadır.

Pedofilik eylem, birey kendini bir krizde hissettiği zaman hayata geçirilmektedir: sevgi ihtiyacını doymalı ve kendisini tehdit eden saldırgan dürtülerini elimine etmelidir. Bu ancak, iyi sevgi nesnesinin içselleştirilmesi (annenin yerine çocuk) ile olur. Bu durumda, sevgi nesnesi olarak çocuk bulunamazsa, yoğun kaygı geliştirilir. Bu içselleştirme, orgazmla sonuçlanır. İlkel ihtiyaçlar, cinsel organlar aracılığıyla boşalımı sağlar. Diğer bir bakışla da, anneye olan ihtiyaçla ilişkili kaygı ve anneye olan saldırganlık, en azından geçici olarak libidinize edilir ve yansıtma ve içe alma düzenekleri sayesinde bunun üstesinden gelir. Sevgi nesnesinin kontrolünde nesnelere ve kendiliğinden katılması sonucunda, saldırgan cevaplara gerek duyulmaz. Pedofilinin hayata geçirilmesi sayesinde psikoz engellenmiş olur (Socarides, 1959).

1.2.3.5.3. Saldırganla Özdeşim

Ferenczi (1949), cinsel istismara maruz kalan çocuğun saldırganla özdeşim düzeneklerini kullanarak hissettiği kaygıyı kontrol etmesinden bahsetmiştir. Buna göre çocuk, saldırganla özdeşim kurmakta, böylece saldırganı dışsal gerçeklikten silerek, içsel gerçekliğin bir parçası haline getirmektedir. Böylece çocuk, travmatik gerçekliği kontrol edebilmektedir.

Çocuğun uğradığı istismar, çocuğun içsel ilişki modellerini ve içselleştirmelerini değiştirmekte ve duyguların ve davranışların düzenlenmesini ağır şekilde bozmaktadır. Bu durum, kuşaklararası istismar döngüsünü tetiklemekte ve istismar edildiği zaman hissettiği çaresizlik ve pasifliğin üstesinden gelmek için istismarcıya dönüşmektedir (Schinaia, 2010).

Saldırganla özdeşim, yalnızca cinsel travma değil, ruhsal travmaya maruz kalmış bireylerin de kullandığı bir düzenek olabilir. Pedofilin istismar ettiği çocuk, pedofilin ebeveynlerini temsil etmekte; pedofil ise, ebeveynlerden baskın olanın rolünü oynamaktadır. Bu sayede, pedofil, ebeveynlerine duyduğu öfkeyi, kurbanı olan çocuğa yansıtır. Bu rol değişimi ile saldırganla özdeşim düzenekleri kullanılmaktadır (Glasser, 1988).

1.2.3.5.4. Yansıtma

Pedofilik bireyin kurbanı durumundaki çocuk, aslında pedofilin, kendi çocukluğundaki çözülmemiş meseleleri yansıtabilmesi için bir araç görevi görmektedir. Bu düzenek, şu şekilde anlaşılabilir: Pedofil, bir an, kendisini çocuk gibi hisseder, ancak sonra, tüm kırılmalıklarını gerçek çocuğa yansıtır ve kendisini sadistik, güçlü ve muzaffer hissederler. Çocuğa yansıtılanlar, ebeveynlerin ilgisinden mahrum kalmış idealleştirilmiş çocuk kendilik ve muhtaç ve kırılmalık çocuk kendiliktir. Pedofil, çocuğun saflık ve masumluğuna imrenir ve bunu bozmak ister. İkinci olarak, kırılmalık ve muhtaç çocuğun ihtiyaçlarını karşılayarak, aslında içindeki ihmal edilmiş çocuğa yardım etmek ister (Wood, 2010).

Başka bir görüşe göre ise, pedofil, çocuğa hem, kendisini sevgilerinden yoksun bırakan, öfke duyduğu içsel ebeveyn imgelerini, hem de kendisinin istemediği, utanç duyduğu yanlarını yansıtır. Pedofilik eylemi ile, bunlara karşı olan öfkesini tersine çevirmeye, ortadan kaldırmaya çalışmaktadır (Glasser, 1988).

Pedofilin oluşumuna neden olan erken yoğun libidinal fröstrasyonlar ve bunu izleyen saldırganlık, ilkel yansıtma ve içe alma düzenekleri, daha sonrasında da yaşamsal sevgi ihtiyacını tatmin etmek ve saldırgan dürtüleri nötralle etmek için kullanılır. Bu düzenekler, endişeyi azaltmaya yarar (Socarides, 1959).

1.3. Cinsel Saldırı

1.3.1. Cinsel Saldırıya Hukuki Yaklaşım

Türk Ceza Kanunu'na göre, cinsel saldırı, bireyin vücut dokunulmazlığına karşı işlenen suçlardan olup, ilgili kanunun 102. maddesine göre, bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlal eden her türlü davranış cinsel saldırı kapsamına girmektedir. Eylem, vücuda organ ya da sair cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilirse, verilecek hapis cezası ağırlaşmaktadır (TCK, 2004).

1.3.2. Cinsel Saldırıya Psikiyatrik Yaklaşım

Cinsel saldırının bir “parafili” olup olmadığı DSM-V hazırlanırken oldukça

tartışılan bir konu olmuştur. Tartışmaların sonucunda varılan nokta, “tecavüzün bir ruhsal bozukluk değil, hemen hemen her zaman bir suç göstergesi olduğu” şeklindedir. Buna göre tecavüzcüler, psikiyatrik yatışlar vasıtasıyla iyileşecek kişiler değil, toplumun güvenliğinin sağlanması bakımından uzun süreli hapis cezaları olarak cezaevlerinde tutulması gereken kişilerdir (Frances, 2011).

1.3.3. Cinsel Saldırıya Psikanalitik Yaklaşım

Cinsel saldırıda bulunan bireyler de, tıpkı pedofiller gibi, psikanalitik literatür tarafından ihmal edilmiş ve bu sapkınlığın da dinamikleri tam olarak anlaşılammıştır. Bunun nedeni, bu bireylerin, bu eylemleri için tedavi ararlarsa tutuklanabilecekleri ya da akıl hastanesine kapatılabilecekleri korkusu ile kendiliklerinden hastane ya da kliniklere başvurarak tedavi aramamaları olabilir (Groth ve Birnbaum, 1979). Bu nedenle, literatür genellikle cinsel saldırı mağdurlarının bu eylemi nasıl deneyimlediğine odaklanmış, saldırganın ruhsal dinamikleri gölgede kalmıştır.

1.3.3.1. Cinsel Saldırının Tanımı

Cinsel saldırı, bireyin fiziksel olarak zorlandığı, sözel olarak tehdit edildiği ya da özgürce karar verebilme yeteneğini kısıtlayan ya da karşı koymayı imkansızlaştıran ilaçların etkisi altında gerçekleşen her türlü cinsel eylemdir (Waters ve Drozdowski, 2004). Krafft – Ebbing (1886), cinsel saldırıyı tanımlarken, evlilik bağı olmayan iki kişi arasında gerçekleşen vajinal cinsel ilişki ile sınırlı tutmuştur. Cinsel saldırı, cinsel davranışın ruhsal ihtiyaçların hizmetine verilmesi ile ortaya çıkan bir eylem olup, kaygıya karşı bir savunma düzeneğidir, haz ve tatminden ziyade bilinçdışı çatışmalarla bağlantılıdır (Groth ve Birnbaum, 1979).

1.3.3.2. Cinsel Saldırıda İşleyen Ruhsal Süreçler

1.3.3.2.1. Ödipal Karmaşa ve Kastrasyon Endişesi

Sigmund Freud, cinsel saldırıda bulunan bireyin ruhsal dinamiklerine ilişkin yazmamıştır. Cinsel saldırıdan, yalnızca erken dönem metinlerinde, nevrozun kökenindeki travma olarak bahsetmiştir. Burada da bahsedilen, başlı başına bir cinsel

saldırı değil, baştan çıkarmadır. Bu nedenle, asla “tecavüz” sözcüğünü kullanmamıştır. Üzerinde durduğu, çocuklukta cinsel saldırıya maruz kalmanın travmatik etkisi, dolayısıyla cinsel saldırının kurban tarafından ne şekilde anlaşıldığı ve deneyimlendiğidir (Forrester, 1990). Freud’un, bu konu üzerine neden hiç yazmamış olduğuna ilişkin yapılmış bir açıklama, yetişkin bir kadına tecavüz etme arzusunun, normal bir cinsel nesne (kadın) ve normal bir cinsel amaç (genital cinsel ilişki) araması nedeniyle bunu sapkınlık olarak görmediği, bu nedenle ruhsal bir belirti olarak değerlendirmemiş olabileceğidir (Bryden ve Grier, 2011).

Ancak Freud’un takipçisi olan yazarlar, çoğunlukla kastrasyon endişesine atıfta bulunmuşlardır. Buna göre, “tecavüz, kastrasyon duygularını hükümsüz kılarak üstünü örtme ve olumsuzlama girişimidir. Ödipal karmaşanın çözülmemesi, anne tarafından reddedilme duygusuna yol açmakta ve tecavüzcünün kurbanını zayıf, değersiz bir role bürümesine ve cinsel olarak baskın olma arzusunu tatmin etmesine neden olmaktadır” (Bryden ve Grier, 2011).

Karpman’a göre ise, bireyi cinsel saldırı için güdüleyen, kadınların direnmesinin bireyi cinsel yönden iktidarlı hale getirmesidir. Tecavüz, bilinçdışı erken dönem enestüel arzular ve ödipal karmaşadan doğan öfkeyle bağlantılıdır ve kurban, oğlundan gelen saldırıya doğal olarak karşı koyacak annenin ikamesidir (akt. Goldner, 1973).

Ödipal karmaşanın üstesinden gelememek, enestüel dürtülerin doyum bulmasıyla da ilişkili olabilmektedir. Ebeveynin bir enestüel figürü olarak çocuğa yönelik baştan çıkarıcı davranması, bilinçdışı enestüel arzuların doyum bulmasına neden olarak bastırmayı imkansız kılar. Bu enestüel tatmin, üstbenlik oluşumuna zarar vererek, infantil dürtülerin eyleme dökülmesine imkan tanımaktadır (Hammer, 1968).

1.3.3.2.2. Erken Dönem İlişkileri

1.3.3.2.2.1. İstila Eden ve Baştan Çıkaran Anne

Cinsel saldırıda bulunan bireylerle yapılan çalışmalar, ödipal karmaşa ve kastrasyon endişesinin ruhsal yapılanmada yarattığı zorlukların yanı sıra, bu bireylerin nesne ilişkilerinde de önemli güçlükler yaşadığına değinmektedir. Abrahamsen (1960), cinsel saldırının, baştan çıkarıcı ancak reddeden anneyi vazgeçmeye zorlamaya ilişkin yer değiştirmiş bir girişim olduğunu söylemektedir (akt. Brownmiller, 1975).

Abrahamsen'e benzer biçimde, McCaldon (1967), tecavüzün kökeninin annesel hayal kırıklığında, pre-ödipal dönemde olduğunu yazmıştır. Buna göre, tecavüzcü, saldırganlık ve cinselliğin bir arada olduğu infantil düzeye takılmıştır. Tecavüz, bastırılmış saldırganlık ve cinselliğin taşmasını içerir; kurban, anne, kız kardeş ve sıcaklık ve cinsellikleriyle tecavüzcünün çocukluğunda boş ümitler uyandırıp çocuğu bunlardan yoksun bırakan tüm kadınları temsil etmektedir. Tecavüzcü, onlardan daha güçlü olarak, onları aşağılayarak ve kirleterek onlardan güçlerini çalmak istemektedir (akt. Albin, 1977).

Bu bağlamda, çocuğun, gelişimin bu erken aşamasında son derece ikircikli (ambivalent) deneyimler yaşadığını söylemek yanlış olmayacaktır. Çocuk, anneye olan ilişkisinde yalnızca korunmayı, bağımlılığı, ilgilenilmeyi, duygusal yakınlığın karşılıklılığını ve duygusal bağın yoğun hazlarını değil, aynı zamanda, tehditler ve kısıtlamalarını deneyimlemektedir. Anne, çocuk için hem tümgüçlü bir tanrıça, hem de kısıtlayan ve yutma potansiyeli olan bir tehdit haline gelir ve benlik çözülmesi tehdidiyle ilişkilendirilir (Lisak, 1991). Kurbanın değersizleştirilmesi, nesnede kişiliği olan bir birey değil, yalnızca bir yaratık görmesi (Stoller, 1975) ile karakterize cinsel saldırı, anneden maskülen bir ayrılma, bağımsızlaşma çabasıdır. Birey, yutucu anneye karşı bir "erkek" olduğunu ispatlamak istemektedir (Glasser, 1986).

Cohen ve ark. (1971), cinsel saldırıda bulunan bireylerle yaptıkları çalışmalarda, bu bireylerin annelerinin baskıcı, kontrolcü ve bebeksileştiren tarzda olduklarını görmüşlerdir. Saldırganların ruhsal dünyası, bu baskın annelerin karşısında eşcinsel

ve pasif eğilimlerle doludur ve cinsel saldırı girişimleri, pasif ve iktidarsız olmayı inkara hizmet etmektedir. Groth ve Birnbaum (1979) da yaptıkları çalışmalarda benzer bir sonuç elde etmişlerdir: Saldırgan, eylemi ile zayıflık, güçsüzlük, feminenlik vb. kendisinde sevmediği yanlarını kurbanı yansıtmakta ve kendine iktidarsız olmadığını ispat etmek istemektedir. Bu kişiler, cinsel saldırı aracılığıyla tümgüçlülük yanılması yaşarlar ve maskülenliklerini kabul ettirdiklerini hissederler.

1.3.3.2.2. Yetersiz Annelik

Yetersiz annesel bakım ve soğuk, bebeğin umursanmadığı ve ihmal edildiği çevre, bebeğin tümgüçlülük deneyimi yaşamasına engel olur ve bebekte tahammül edilemeyen değersizlik, boşluk ve depresyon duygularına sebebiyet verir. Orlandini'ye göre (2002), cinsel saldırıda cinsel amaç, hemen hemen hiç yoktur:

“Esas ihtiyaç, kurbanın insanlıktan çıkarılması (dehümanizasyon), anlamsız bir nesneye dönüştürülmesi ile elde edilecek olan baskınlık ve güçtür. Bu yıkıcı dürtü, çoğunlukla soğuk, umursamayan ve ihmal eden bir çevrede doğar. Tecavüz, bu kabul edilemeyen ve tahammül edilemeyen duyguların boşalımı için bir eyleme geçmedir ve saldırganın ruhsal dengesi eylem ile sağlanır. Kurban, saldırganın kurtulmak istediği olumsuz duygularının kapsayıcısı olur.”

Kurban üzerinde kontrol sahibi olma ve güç kullanma, bilinçdışı iktidarsızlık, değersizlik ya da boşluk ve ölümcül depresyon duygularına karşı bir savunma görevi görmektedir. Böylece saldırgan, eylemi aracılığıyla bir anlamda “mental orgazm”a erişir. Cinsel saldırı, aynı zamanda, tümgüçlülük yanılması da bir süreliğine yaşanmasına olanak tanır:

“Saldırgan, tecavüz sırasında heyecan verici bir tümgüçlülük hissi yaşar. Tecavüz eylemi ile, saldırgan, kendisi ile partneri arasındaki uzaklığı artırır, kendini, nesneyi kontrol ve domine eden tanrısal bir güce kavuşmuş hisseder. Saldırgan, bu nedenle tecavüz etmektedir: ölümcül ya da depresif duygulardan kaçıp kendini tanrısal hissetmek için” (Orlandini, 2002).

1.3.3.2.2.3. Babanın Eksikliği ve Maskülen Özdeşimin Yokluğu

Cinsel saldırıda bulunan bireylerin ebeveynlerini inceleyen çalışmalar, saldırganın annesel nesnesinin “yeterince iyi olmayışının” yanı sıra, babasal nesnenin içselleştirilemediğinden bahsetmektedirler. Ruhsal gelişimde, babasal nesnenin içselleştirilmesi önem taşımaktadır: İçruhsal baba, “üçüncü nesne” olarak, kendiliğin, birincil nesne olan anneye patolojik simbiyozunun önüne geçecektir (Yakeley ve Meloy, 2012).

Freud (1924), babasal nesnenin içselleştirilerek erkeksi özdeşimin kurulmasının ödipal karmaşanın çözümü ile gerçekleştiğini öne sürmüştür. Buna göre, ödipal karmaşa çözüldüğünde, nesne yatırımlarından vazgeçilir ve yerleri özdeşimlere bırakılır: Babanın otoritesi benliğin içine alınarak, babanın enste karşı koyduğu yasak kabullenilir, böylece benliğin libidinal nesne yatırımlarına yeniden başvurmasının önüne geçilmiş olur. Ödipal karmaşaya ilişkin libidinal eğilimler bırakıldığında, çocuk anneyi cinsellikten arındırır ve ödipal karmaşa çözülmüş olur. Ödipal karmaşanın çözümünde, çocuk, karşı cinsten ebeveynini içselleştirecek ve onunla özdeşim kuracaktır (Laplanche ve Pontalis, 1974). Bu bağlamda, babanın varlığı ve rolünün, çocuğun anneye olan bağı kopartıp, babasal nesneyi içselleştirebilmesinde çok önemli olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Cinsel saldırıda bulunan bireylerin babaları ile olan ilişkilerini inceleyen çalışmalar, bu bireylerin babalarının fiziksel olarak istismarcı, duygusal ve fiziksel olarak uzak ya da duygusal anlamda ulaşılamaz ve yok olarak algılandıklarına değinmektedir (Bryden ve Grier, 2011; Hammer, 1968; Lisak, 1991). Babanın duygusal anlamda çocuğa yatırım yapması, çocuğun, maskülen özdeşimi, babaya ilişkin olanı içselleştirerek başarmasını sağlayacaktır. Oysa bu bireylerde babanın duygusal anlamda olmayışı yahut babanın kişiliğinin ya da davranışları, çocuğun maskülen özdeşim kurmasını engellemektedir (Lisak, 1991). Maskülen özdeşimin kurulmasında yaşanan problem, çocukta öfke yaratmaktadır: Çocuğun, annesel özdeşimden vazgeçmek zorunda kalmasının yarattığı öfke, babanın eksikliği ve anneye kurulan simbiyotik bağ nedeniyle annenin yörüngesinden çıkmakta başarısız olmanın getirdiği korku ve kendisini bu zor duruma soktuğu için anneden alınmak istenen intikamla birleşir (Stoller, 1974).

Babayla özdeşimi başaramamış erkek çocuk, maskülenliğiyle ilgili kaygı duymakta (Bryden ve Grier, 2011), bir erkek olarak asla kabul edilmeyecekleri düşüncesinin yarattığı depresyonla başa çıkabilmek için cinsel saldırı eylemine başvurumaktadırlar (Roth, 1952). Birey, ancak bu eylem ile maskülenliği devam ettirebildiğini, annesel özdeşimden kurtularak baba ile özdeşim kurabildiğini hisseder (Stoller, 1975).

1.3.4. Savunma Düzenekleri

1.3.4.1. Yarıma

Cinsel saldırıda bulunan bireyin annesel imagosu yarılmıştır: Anne, hem idealleştirilmiştir, hem de canavardır. Anneye duyulan düşmanlık ve nefret bastırılmıştır, anneye normal bir ilişki ancak bu sayede devam ettirilebilmektedir. Anneye duyulan nefret, diğer kadınlara cinsel saldırı girişimleri ile yansıtılmaktadır. Bu bağlamda, cinsel saldırı girişimleri, tahammül edilemez içsel durumlarla başa çıkmaya yöneliktir: Anneye, annenin memelerine, içsel ve dışsal cinsel organlarına saldırmaya yönelik erken bir saldırı düşleminin tekrarlanmasıdır. Bu motivasyonun bir bölümü de annenin kadınsı yönüne duyulan haset ve kendisini terkedip babası ve kardeşiyle ilgilendiği için ondan intikam almaktır. Depresif kaygı dayanılmaz hale geldiğinde, birey bundan dolayı perseküte olur, bu nedenle öfkelenir ve cinsel olarak saldırgan hale gelir (Socarides, 1974).

1.4. Projektif Testlerle Yapılmış Çalışmalar

Ülkemizde ve dünyada pedofil ve tecavüzcülerle yapılan çalışmalar, çoğunlukla cezaevlerinde ya da bu kişiler adli sistemin içerisinde iken yapılmıştır. Yapılan çalışmalar, çoğunlukla objektif ölçüm araçlarıyla yapılmış olup, projektif testlerin kullanıldığı çalışmaların sayısı nispeten azdır. Draw A Person, House-Tree-Person ve Blacky Pictures gibi diğer projektif testler kullanılarak yapılan çalışmalar da bulunmasına karşın, burada yalnızca Rorschach ve TAT kullanılarak yapılmış çalışmalara değinilecektir.

1.4.1. Pedofillerle Yapılmış Çalışmalar

Chagnon (2004, 2008), bir pedofil vakasının Rorschach bulgularını paylaşmıştır. Rorschach'dan elde edilen bulgular, ikincil özdeşimlere geçişteki başarısızlığın bir sonucu olarak kendilik temsilinin narsisistik biçimde bozulmuş olduğunu (H ile verilen erkeksi özdeşimin yokluğu); içselleştirme ve nesne sürekliliğindeki zorluklar ile birincil özdeşimlerin de tam anlamıyla gerçekleştirilemediğini göstermiştir. Cinsiyet farklılığıyla yüzleşmemenin sonucunda ikincil özdeşimlere geçilememesi sonucunda narsisistik örgütlenme zayıflamıştır.

Narsisistik savunmaların yoğunluğu dikkat çekmektedir: Simetri yanıtları çok sayıdadır. Fallik ve güçlü bir kendilik temsiline yatırım vardır. Özellikle pastel kartlarda artan cevap sayısı ile test boyunca manik bir heyecan gözlemlenmiştir.

İlk nesnenin yarattığı narsisistik travmayla başa çıkabilmek için, ilk nesneye ilişkin “anneler” kartlar (I, VII ve gerilemeyi tetikleyen pastel renkli kartlar) cinselleştirilmiştir. İlk nesnenin boşluğunu dolduracak penisin olmayışı, psikoseksüel gelişimi destekleyecek karmaşık özdeşim süreçlerinin gerçekleşmemesi ve boşluğun cinselleşme ile doldurulmasına neden olmuştur. Gerçek nesne ilişkilerinin olmayışı, ilişki kinestezilerin yokluğu ile kendini göstermektedir (Chagnon, 2004, 2008).

Exner değerlendirme sistemi kullanarak yapılan çalışmalar, pedofillerin protokollerinde Hd, (H) ve (Hd) yanıtlarının, H yanıtlarına nazaran daha fazla olduğunu göstermiştir (Bridge ve ark, 1998; akt: Lafortune, 2006). H yanıtları, bir protokolda özdeşim kapasitesi ile ilişkilidir ve bütün bir beden imgesine sahip kişiliğe gönderme yapmaktadır (Tunaboğlu-İkiz, 2007). Bu anlamda, pedofillerin özdeşimsel süreçlerinin bozuk olduğunu söylemek mümkündür.

1.4.2. Tecavüzcülerle Yapılmış Çalışmalar

Neau (2005), tecavüzcülerle yaptığı çalışmada, yansıtma ve gerilemeye davet eden test malzemesinin reddine değinmiştir. Verilen yanıtlar, niteliksel ve niceliksel olarak kısıtlıdır. Algısal gerçekliğe aşırı yatırım yapılmıştır, buna bağlı olarak verilen G yanıtlarının önemli bir çoğunluğu basit G'dir. TAT'de de tecavüzcüler “dışsal gerçekliğe kaçmış”, hikaye kurgusu oluşturmak yerine

gördüklerini betimlemişlerdir (Neau, 2002, 2005).

Tecavüzcüler, Rorschach'da cinsiyet farklılıklarını nötralize etmiş, bu sayede cinsiyetli bir özdeşimsel konum almaktan kaçınmışlardır. Verilen H yanıtları nötr ve cinsel özdeşimden yoksundur: “İnsanlar”, “Kişiler” vb. Cinsiyet farklılıklarını tanımlamakta zorlanmaları, başka bir insanla özdeşim kurmadaki zorluklarla bağlantılıdır. H cevaplarının sayısı azdır, bazı protokollerde hiç yoktur. Cinsiyetlerin farkı reddedilmektedir. Özdeşimsel konumda cinsiyet verildiğinde, aktif/pasif karşıtlığı üzerinden cinsiyetler tanımlanmaktadır. Aktif konum etkileşime izin vermese dahi, pasiflik reddedilmekte ve aktifliğe daha çok yatırım yapılmaktadır. Bedene ilişkin kinestezilerle bu yatırım gösterilmektedir: “dans ediyor”, “kollarını açmış” vb.

Çelişkili biçimde, yatırım yapılan fallik erkeksi imge, asla babasal değildir: Özdeşimsel tercih kadınsı konumdan yana kullanılmış ve kinestezilerle yansıtılmıştır. Fallik güç, yapılandırıcı özdeşimsel bir destek değil, daha ziyade korkutan ve perseküte edendir. Ödipal karmaşa yapılandırıcı değildir, babayla özdeşim değersizleştirilmektedir. Fallik kadınsıya yatırım yapılmakta, ancak pasif, alıcı kadınsı reddedilmektedir, dolayısıyla ruhsal biseksüelliğe ulaşım da reddedilmiştir: Kart VI'da alt kısımdaki kadınsı bölümü algılamayı reddedilmiş, aynı şekil kart VII'de kapsayıcı boşluk görülmemiştir. Kart IV'te “fallik güç tehdit edici hale geldiğinde”, fallik olan cinselleşmiş kendilik temsiline bağlanmıştır (Neau, 2005).

Ravit (2004), tecavüzcülerle yaptığı çalışmada, zihinselleştirmenin tutarsız olduğunu, dolayısıyla alınan cevapların çağrışımsal kısa yanıtlar ya da yarı otomatik katı tekrarlar olduğunu belirtmiştir. Sınırları korumaya yönelik savunmacı bir tutum olarak şekil/zemin değişimleri görülmüştür. Algısal eksene aşırı bağlanma, içsel gelişimin zayıflığı ve iç – dış dünyalar arasındaki boşluk olarak yorumlanmıştır. İlişki, bir tehlike olarak görülmektedir. İlişkisel kinesteziler hasarlıdır. Kart malzemesi bir eksen çevresinde simetrik olarak konumlandırmaya çalışılsa dahi, iki eksen arasındaki ilişki donmuştur. Kendilik ve diğeri arasındaki sınırlar kırılmıştır.

Chagnon (2005), tecavüzcü bir vakasının Rorschach ve TAT protokollerini sunmuştur. Annesel destekten kötü bir biçimde ayrışma vardır. Belirli ve ayrı imajlar

vermekte zorlanma görülür, kapsanan ve kapsayan değişkendir ve kötü biçimde ayrıştırılmıştır, annenin bedenine ilişkin referanslar vardır. Renkli kartlar kırılğan iç/dış sınırlarına gönderme yapan anatomi ve rahim yanıtlarını tetiklemiştir. Bu kartlar ayrıca ayrılma korkusuna ve bedenin dağılmasına gönderme yapmaktadır.

Özdeşimler ikincile yakındır ve fallik-kadınsı tarzda narsisistik özdeşimler görülmektedir. Annesel ilişkide simbiyoza gönderme yapar şekilde, nesne ilişkisi içeren kartlarda erkek yanıtı yoktur. Bu simbiyotik bağıllık, parçalanma ve dağılma kaygısını ortadan kaldırmaya da yöneliktir. ruhsal dünya psikotiktir, gerçeklikle tutarsız bir ilişki vardır, yer (nesne/özne ayrışması) ve zaman aşırı derecede tutarsızdır. Tecavüzcü, psikoza gömülmemiştir ancak kimliğin kırılğanlığını tamir etmek ve ölümcül istilayı durdurmak için narsisistik sapkın bir girişimde bulunur.

Kendilik temsilini fallik-narsisistik bir biçimde abartan yanıtlarla özne, bazı tabloları libidoya aktarabilmektedir. Yarılmanın sonucu olarak sadistik ve mazoşistik görünümlele erkeksi ve aktif özdeşimleri kısıtlayan görünümlele arasında bir salınım olduğu bulunmaktadır. Sadomazoşizm, öznenin psiko-cinselliğini parçalamaktadır, bu da, sapkın davranışını desteklemektedir: Yıkıcılığa karşı cinselleşmiş bir savunmacı düzenektir ve nesneleştirme ile ilintilidir.

TAT'de ise, özdeşleşme karmaşasının erişilebilir olmamasından dolayı hikayelerin nevrotik bir biçimde düzenlenemediği görülmektedir. Hikayelerde sürekli dışsal gerçekliğe tutunma görülür. Rorschach'da görülen annesel imaja olan simbiyotik bağlanma, ayrılmayı reddetme ve nesne kaybını yarattığı depresif kaygı TAT'de de görülmektedir.

Perdue ve Lester (1972), tecavüzcüler ile bir kontrol grubunu karşılaştırdıkları çalışmalarında, tecavüzcülerin verdikleri CF yanıtlarının oranının daha yüksek olduğunu, bunun haricindeki değişkenlerde anlamlı bir farklılık bulamadıklarını belirtmişlerdir. CF yanıtları, kontrol etme çabasının azlığı ile açıklanabilir (Tunaboyle-İkiz, 2007).

1.4.3. Pedofiller ve Tecavüzcülerin Arasında Karşılaştırmalı Olarak Yapılmış Çalışmalar

Balier (1997), tecavüzcüler ve pedofiller ile yaptığı çalışmasında, cinsel suçluların ruhsal örgütlenmesinin oldukça heterojen bir grup olduğunu belirtmiştir. Bu denli heterojen bir grupta, ortaklaşılan birkaç çarpıcı nokta bulunmaktadır: algısal uyaran ve dışsal çevreye bağlılık aşırı düzeydedir; algıya aşırı yatırım, yer değiştirme kapasitesi ve TAT’de kurgulama kapasitesinin yokluğu ile kendini göstermektedir. Ruhsal dünyalarında “ilk nesne yoktur”. Kadınsı annesel imago ile karşılaşmak karıştırıcı bir etkiye sahiptir. Sapkın eylem, nesnenin boşluğunu doldurmaya yönelik bir girişimdir.

Hammer ve Glueck (1957) ve Hammer (1968), Rorschach ve TAT kullanarak pedofil ve tecavüzcü suçluların ruhsal yapılanmalarını incelemiş ve yüksek derecede kastrasyon endişesi yaşadıkları sonucuna varmıştır. Klinik ve ailelerle yapılan görüşmeler, bu kişilerin ailelerin, baştan çıkarıcı ve yutucu anne ve duygusal anlamda uzak babalardan oluştuğunu, bu nedenle ödipal karmaşanın çözülemediğini göstermiştir. Bilinçdışı ensestüel arzuların tatmini, bastırmayı imkansız hale getirmiş ve zayıf bir Üstbenlik yapılanmasına neden olmuştur.

Hammer ve Jacks (1955), tecavüzcü ve pedofillerin Kart III’e verdikleri insan ve kinestezi yanıtlarını ve bu yanıtların niteliklerini incelemiştir. Tecavüzcüler, pedofillere nazaran daha fazla “gerici” (extensor) kinestezi yanıtı vermiştir. Bu türde kinestezi yanıtları, kendine aşırı güvenin sembolü olarak yorumlanmış; tecavüzcülerin kendilerine güvenlerinin aşırılığı, pedofillerinse edilgenliği vurgulanmıştır. Tecavüzcülerin pedofillere nazaran daha az banal H yanıtı verdiği belirtilmiştir. Yazarlar, bunu tecavüzcülerin saldırganlığının bir yansıması olarak yorumlamışlardır.

Gourlaouën – Couton (2005), cezaevindeki pedofiller ve tecavüzcülerde, cinsel ve saldırgan dürtülerin nasıl temsil edildiğini ve kadın ve erkek temsillerini incelemiştir. Tecavüzcülerin, cinsel dürtülerin yarattığı uyarılımla pedofillerden daha iyi baş ettiği görülmüştür. Cinsel dürtüleri ortaya çıkaran kartlarda, tecavüzcüler iyi simgeleştirilmiş cinsel içerikli yanıtlar verirken; pedofiller daha çok kinestezi ve renk

yanıtlarıyla dürtüsel dışavuruma başvurmuşlardır. Tecavüzcülerin daha iyi bir düzenleme seviyesine sahip oldukları görülmüştür. Ruhsal biseksüelliğin ne kadar yansıtıldığı incelendiğinde, pedofillerde ruhsal biseksüelliğin yapılandırıcı olmadığı, bu nedenle iyi temsil edilemediği görülmüştür. Temsiller daha çok fallik niteliktedir. Tecavüzcülerin ise “dişil boşluğu” daha iyi simgeleştirebildikleri görülmüştür.

YÖK’ün tezler veritabanından yapılan araştırmaya ve Tunaboşlu-İkiz’in (2007) ülkemizde projektif testler ile yapılan çalışmaların bir listesini derlediği çalışmasına göre, cinsel suçlularla projektif testler kullanılarak tez çalışması yapılmamıştır. II. Ulusal Rorschach ve Projektif Testler Kongresi’nde Çetin (2012) tarafından yapılan çalışma sunulmuştur. Bu çalışmanın sonuçlarına göre, pedofillerde erken dönem ilişkileri, kaygılı, yapışkaktır ve ayrılmakta zorluk yaşanmaktadır. Cinsel dürtüler daha aktif ve yoğundur. Tecavüzcülerde ise erken dönem anne – çocuk ilişkisinde saldırganlık daha yoğundur. Bunun yanı sıra, bedenlerine daha çok odaklanmışlar ve beden imgelerinde parçalanmışlığın yoğun olduğu görülmüştür.

1.5. Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı, çocuğun cinsel istismarı ve cinsel saldırı suçundan hüküm giymiş ve cezaevinde kalmakta olan bireylerin ruhsal yaşantılarının Rorschach ve Tematik Algı Testi ile incelenmesi ve suçun niteliği ve türü ile, bireyin öznel travmatik çocukluk yaşantılarının arasındaki ilişkinin tespit edilmesidir.

Araştırmanın hipotezleri aşağıdaki gibidir:

Hipotez 1: Pedofillerde narsisistik hasarın tecavüzcülere göre daha yüksek düzeyde olması beklenmektedir.

Hipotez 2: Tecavüzcülerde cinsel kimliğin, pedofillere göre daha iyi yapılanmış olması beklenmektedir.

Hipotez 3: Pedofillerde nesne kaybı endişesinin tecavüzcülere göre daha yoğun olması beklenmektedir.

Hipotez 4: Pedofillerle tecavüzcülerin dürtüsellik düzeyleri arasında fark olmaması beklenmektedir.

Hipotez 5: Pedofillerle tecavüzcülerin travmatik çocukluk yaşantıları arasında fark olması beklenmektedir.

1.6. Araştırmanın Önemi

Ülkemizde cinsel nitelikli bir suçta iştirak eden bireyler ile ilgili çalışmalar, genellikle psikiyatri kliniklerinde yapılmış olup, kliniğe yönlendirilen bireylerin psikiyatrik özellikleri incelemeye yöneliktir ve elde edilen veriler, bu kişilerin çoğunluğunun psikotik ya da mental retarde olduğunu bildirmekte (Bilgili, 1995; Cantürk ve Koç, 2010; Maner ve ark, 1988), ancak cezai ehliyeti tam olan çoğunluk hakkında bilgi vermemektedir. Bu kişiler, ceza sürelerinin uzunluğu nedeniyle yıllar boyunca cezaevinde kalmaktadırlar, ancak cezaevinde geçirilen süre, kurbanın yaşadıklarının intikamı olmaktan daha fazlası değildir; zira cezaevinde kalmak, cinsel nitelikte suçta iştirak eden bireyi, tekrarlayıcı nitelikteki davranışından kurtarmaya yetmemektedir (Karpman, 1952).

Bu bağlamda, cinsel nitelikteki suçlardan ötürü cezaevlerinde bulunan bireylerin, ancak ceza infaz kurumu personelinin çabaları ile tedavi olma şansı elde edebildiklerini söylemek yanlış olmayacaktır. Bu tedavinin bir ayağı, cezaevinde empatik ve güven verici bir ortamın oluşturulması ve bu hükümlüler için çeşitli çalışma ve eğitim programlarının oluşturulması iken, diğer ayağı, kurumdaki ruh sağlığı personelinin, bireylerin iştirak ettikleri suçun dinamikleri hakkında bilgi sahibi olabilmesidir (Yücel, 2011). Bunun için gerekli olan, bu bireylerin ruhsallıklarının daha iyi anlaşılabilmesi için yapılacak çalışmalardır. Bu çalışmanın, kültürümüzde cinsel nitelikteki suçta iştirak eden kişilerin daha iyi anlaşılabilmesi açısından önemli olacağı umulmaktadır.

2. BÖLÜM YÖNTEM

2.1. Örneklem

Bu çalışmanın örneklemini, Ümraniye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda bulunan ve çocuğun cinsel istismarı ve cinsel saldırı suçundan hüküm giymiş 21 yaş üstü yetişkin 53 erkek oluşturmaktadır. Çalışmaya alınacak hükümlüler seçilirken, dosyaları okunmuş ve suçun nitelikli halinin gerçekleştiği ya da fiilin gerçekleşmesi esnasında dışarıdan bir müdahale olması ile fiilin teşebbüs boyutunda kaldığı belirlenen hükümlüler çalışmaya alınmıştır. Suç teşkil eden fiilin ergenlik döneminde gerçekleştirmiş ve o dönemden bu yana cezaevinde olan hükümlüler ve kurbanın rızasının bulunduğu “kız kaçıрма” vb. suçlardan ötürü hükümlü bulunan bireyler çalışmaya dahil edilmemiştir.

Tablo 1: Araştırmaya Katılan Hükümlülerin Suç ve Yaşa Göre Dağılımları

Yaş	Çocuğun Cinsel İstismarı		Cinsel Saldırı	
	N	%	N	%
21 – 30	6	22,2	5	19
30 – 40	4	14,8	13	49,4
40 – 50	7	25,9	4	15,2
50 – 65	6	22,2	2	7,6
Bilinmeyen	4	14,8	3	11,5
Toplam	27	100	26	100

Tablo 1'e göre, araştırmaya katılan pedofillerin %22,2'si (N=6) 30 yaşın altında, %14,8'i (N=4) 30 – 40 yaş arasında, %25,9'u (N= 7) 40 – 50 yaş arasında, %22,2'si (N=6) ise 50 – 65 yaş arasındadır. Araştırmaya katılan tecavüzcülerin ise %19'u (N=5) 30 yaşın altında, %49,4'ü (N=13) 30 – 40 yaş arasında, %15,2'si (N=4) 40 – 50 yaş arasında, %7,6'sı (N=2) 50 – 65 yaş arasındadır.

Tablo 2: Araştırmaya Katılan Hükümlülerin Suç ve Eğitim Durumlarına Göre Dağılımları

Eğitim Durumu	Çocuğun Cinsel İstismarı		Cinsel Saldırı	
	N	%	N	%
Okuma-yazması yok	2	7,4	4	15,4
İlkokul	14	51,9	6	23,1
Ortaokul	5	18,5	9	34,6
Lise	6	22,2	6	23,1
Üniversite	0	0	1	3,8
Toplam	27	100	26	100

Tablo 2'ye göre, araştırmaya katılan pedofillerin %7,4'ünün (N=2) okuma yazması yokken, %51,9'u (N=14) ilkokul, %18,5'i (N=5) ortaokul, %22,2'si (N=6) lise mezunudur. Tecavüzcülerin ise %15,4'ünün (N=4) okuma yazması yokken, %23,1'i (N=6) ilkokul, %34,6'sı (N=9) ortaokul, %23,1'i (N=6) lise, %3,8'i (N=1) üniversite mezunudur.

Tablo 3: Araştırmaya Katılan Hükümlülerin Suç ve Medeni Duruma Göre Dağılımları

Medeni Durum	Çocuğun Cinsel İstismarı		Cinsel Saldırı	
	N	%	N	%
Bekar	10	37	6	23,1
Evli	16	59,3	20	76,9
Bilinmeyen	1	3,7	0	0
Toplam	27	100	26	100

Tablo 3'e göre, araştırmaya katılan pedofillerin %37'si (N=10) bekarken, %59,3'ü (N=16) evlidir. Tecavüzcülerin ise %23,1'i (N=6) bekarken, %76,9'u (N=20) evlidir.

Tablo 4: Araştırmaya Katılan Hükümlülerin Suç ve Karşı Cinsle Olan En Uzun Romantik İlişki Sürelerine Göre Dağılımları

Yaş	Çocuğun Cinsel İstismarı		Cinsel Saldırı	
	N	%	N	%
0 – 1 Yıl	3	11,1	3	11,4
1 – 5 Yıl	7	25,9	11	41,8
5 – 10 Yıl	2	7,4	6	22,8
10 – 20 Yıl	3	11,1	3	11,4
20 Yıl ve üzeri	9	33,3	5	19
Bilinmeyen	3	11,1	1	3,8
Toplam	27	100	26	100

Araştırmaya katılan hükümlülerin en uzun romantik ilişki sürelerine verdikleri yanıtlar incelendiğinde, pedofillerin %11,1'inin (N=3) en uzun ilişki süresinin 1 yıldan kısa olduğu, %25,9'unun (N= 7) en uzun süreli ilişkilerinin 1 – 5 yıl arasında, %7,4'ünün (N=2) 5 – 10 yıl arasında, %11,1'inin (N=3) 10 – 20 yıl arasında, %33,3'ünün ise (N=9) 20 yıl ve üzerinde olduğu görülmektedir. Tecavüzcülerde ise en uzun romantik ilişkisi 1 yıldan kısa olanların oranı %11,4 (N=3) iken, 1 – 5 yıl arasında olanların oranı %41,8 (N=11), 5 – 10 yıl arasında olanların oranı %22,8 (N=6), 10 – 20 yıl arasında olanların oranı %11,4 (N=3), 20 yıl ve üzerinde olanların oranı ise %19'dur (N=5).

Tablo 5: Araştırmaya Katılan Hükümlülerin Suç ve Çocukluklarında Bir Odaya Sahip Olup Olmama Durumuna Göre Dağılımları

Oda	Çocuğun Cinsel İstismarı		Cinsel Saldırı	
	N	%	N	%
Var	10	37	6	23,1
Yok	16	59,3	20	76,9
Bilinmeyen	1	3,7	0	0
Toplam	27	100	26	100

Tablo 5'e göre, araştırmaya katılan çocuğun cinsel istismarı suçunu işlemiş hükümlülerin %37'sinin (N=10) çocukluğunda kendine ait bir odası bulunurken,

%59,3'ü (N=16), kendilerine ait bir odaları olmadığını bildirmişlerdir. Cinsel saldırı hükümlülerinde ise kendine ait bir odası olan hükümlülerin %23,2 (N=6) oranında olduğu, kendine ait bir odası olmayan hükümlülerin ise %76,9 (N=20) olduğu görülmektedir.

2.2. Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada kullanılmış veri toplama araçları Rorschach, Tematik Algı Testi ve Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği'dir.

2.2.1. Kişisel Bilgi Formu

Formda bulunan sorular, cinsiyet ve doğum yeri – doğum tarihi, eğitim düzeyi gibi demografik bilgilerin edinilmesinin yanı sıra, sapkın karakter yapılanmasının oluşmasına yol açabilecek durumlara ilişkin anlamlı olarak değerlendirilebilecek bilgilerin de edinilmesine yöneliktir.

Bireyin karşı cinsle olan ilişkilerinin niteliğinin öğrenilmesi amacıyla, toplamda kaç defa evlendiği, eğer evlenmediyse, karşı cinsten bir kişiyle olan en uzun ilişkisinin ne kadar sürdüğü sorulmuştur.

Bireyin aile yapısı hakkında fikir edinebilmek amacıyla, bireyin anne ve babasının öz – üvey olma, sağ – ölü olma ve evli – boşanmış olma durumları sorulmuştur. Anne – babanın boşanmış olması durumunda, bu boşanmanın birey kaç yaşındayken gerçekleştiğinin yazılması istenmiştir.

Bireyin ailede uyarılım içinde tutulmasının, sapkın ruhsal yapılanmasının oluşmasında önemli olduğu bilinmektedir (Freud, 1931). Bireyin çocukluğunda kendisine ait bir odasının bulunup bulunmadığı sorularak, sapkın yapılanmanın oluşmasında çocuğun ebeveyn kaynaklı cinsel uyarılım içinde tutulup tutulmadığının anlaşılması hedeflenmiştir.

Kişisel Bilgi Formu Ekler bölümünde yer almaktadır.

2.2.2. Rorschach Testi

Rorschach testi, Herrmann Rorschach tarafından 1921 yılında geliştirilmiştir. Projektif bir testtir ve on adet mürekkep lekesi kartından oluşmaktadır. Her kart,

kendi içerisinde şekil, renk, hareket ve gölge içermektedir. Aynı zamanda da şekiller simetrik ve bir eksen etrafında konumlanmıştır (Tunaboşlu-İkiz, 2007).

Test yönergesi verilirken, kişinin kartlardaki ne gördüğünü, kartları neye benzettiğini söylemesi istenir. Bu yönerge ile, sözel olmayan ve ön anlamlardan yoksun test malzemesine kişinin anlamlar katması istenmektedir. Dolayısıyla kişinin hem algılayıcı hem de projektif tutumları harekete geçmektedir (Chabert ve Anzieu, 2004). Kişinin mürekkep lekelerine kattığı anlamlar ile, kendi içsel yaşantılarını, fantezilerini kartlar üzerinden aktarması beklenmektedir (Tunaboşlu-İkiz, 2007).

Protokollerdeki yanıtlar, yapılan standardizasyon sonucunda elde edilen Yetişkin Normları'na (Tunaboşlu-İkiz ve ark, 2007) göre yapılmıştır.

2.2.3. Tematik Algı Testi (TAT)

Morgan ve Murray tarafından geliştirilen test, toplamda 31 karttan oluşmaktadır. Bazı kartları herkes için ortakken; bazı kartlar, yetişkin kadınlara, yetişkin erkeklere ya da 14 yaşa kadar olan kız çocuklara ve erkek çocuklara özeldir. Kartlar, çoğunlukla insanların görüldüğü resimlerden oluşmaktadır (Chabert ve Anzieu, 2004).

Tematik Algı Testi, nesne ilişkilerine gönderme yapması ile Rorschach testini tamamlayıcı niteliktedir. Testi alan kişinin kendilik algısı ve benlik yapılanması gibi konularda kapsamlı bilgi verir (Tunaboşlu-İkiz, 2011).

Test yönergesi verilirken, kişiden kartlarda gördükleriyle ilgili, başı ve sonu olan bir hikaye anlatması istenir. Kişinin anlattığı hikayeler, hikayedeki kahramanın motivasyonları ve onun üzerinde etkide bulunan çevresel güçler bakımından analiz edilir ve hikayeler boyunca en sık tekrar eden temaların, testi alan kişinin çatışma, ikilem ve kişisel dramlarıyla ilgisi incelenir (Chabert ve Anzieu, 2004).

Bu çalışmada, 1, 2, 3BM, 4, 6BM, 7BM, 8BM, 10, 12BG ve 13B numaralı kartlar kullanılmıştır.

TAT değerlendirme formu Ekler bölümünde yer almaktadır.

2.2.4. Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği (ÇÖYÖ)

Bernstein ve arkadaşları tarafından 1994 yılında geliştirilmiş ölçek, Aslan ve Alparslan tarafından 1999 yılında Türkçe'ye uyarlanmıştır. 40 maddeden oluşan

ölçek, 5'li likert tipinde olup, yanıt seçenekleri 1 (hiçbir zaman) ile 5 (çok sık) arasında konumlandırılmıştır. Ölçeğin, duygusal ihmal, fiziksel kötüye kullanım ve cinsel kötüye kullanım olmak üzere üç alt boyutu bulunmaktadır (Aslan ve Alparslan, 1999).

Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği Ekler bölümünde yer almaktadır.

2.3. İşlem

Ceza İnfaz Kurumu'nda kalmakta olan hükümlüler ile çalışma yapılabilmesi amacıyla, Adalet Bakanlığı'ndan izin alınmış, bu izne istinaden 9 Eylül 2013 – 1 Ekim 2013 tarihleri arasında Ümraniye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda uygulama yapılmıştır. Çalışmanın ölçütlerine uyduğu tespit edilen hükümlüler çağırılarak, hükümlülerin ruhsal dünyasını anlamak amacıyla bir çalışma yapıldığı anlatılmış ve çalışmaya katılmak isteyen hükümlülere Rorschach ve Tematik Algı Testi uygulanmıştır. Kişisel Bilgi Formu ve Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği'ni hükümlünün tek başına doldurması sağlanmış, okuma yazması olmayan ya da okumakta güçlük çeken hükümlülere formların doldurulması konusunda bir infaz ve koruma memuru yardımcı olmuştur.

2.4. Hipotezleri Değerlendirme Kriterleri

2.4.1. Narsisistik Hasarlar Hipotezini Değerlendirme Kriterleri

2.4.1.1. Rorschach Testi

Rorschach testinde narsisistik hasarı değerlendirmek amacıyla kompakt yapıları ile bedene ait yanıtların verilmesini ve parçalanma gibi kaygıların yansıtılmasını kolaylaştıracağı düşüncesinden hareketle I, IV, V. Kartlar ve “kimlik kartı” olarak tanımlayabileceğimiz, bireyin kendilik tasarımlarını yansıttığı V. kart kullanılacaktır. Aşağıdaki durumların ortaya çıkışı, narsisistik hasarın yüksek düzeyde olduğunu gösterecektir:

- Muğlak bir kendilik tasarımına gönderme yapan, sınırları belirsiz E ve F+- yanıtlarının fazlalığı

- İdealleştirme, simetri ve birleştirme yanıtları gibi narsisistik savunmaların fazlalığı
- V. kartta hasarlı bir beden imgesine gönderme yapan yanıtlar (“yırtılmış” vb.)

2.4.1.2. TAT Testi

TAT'de narsisistik hasarı değerlendirmek amacıyla, beden imgesinin yansıtılmasına olanak tanıyan 1 ve 3BM kartları kullanılacaktır. Aşağıdaki durumların ortaya çıkışı, narsisistik hasarın yüksek düzeyde olduğunu gösterecektir:

- Hasarlı bir beden imgesinin verilmesi
- Narsisistik savunmalara gönderme yapan CN işlemlerinin ortaya çıkışı:

CN-1: Öznel deneyime vurgu – Kişisel göndermeler

CN-2: Narsisistik detaylar – Kendilik tasarımının ve/veya nesne tasarımının idealleştirilmesi (+ ya da – yönde)

CN-3: Tablolaştırma – Başlık olarak duygulanım – Duygulanımları gösteren beden duruşları

CN-4: Sınırlar, kontürler ve duyumsal özellikler üzerinde durma

CN-5: Ayna ilişkileri

2.4.2. Cinsel Kimlik Hipotezini Değerlendirme Kriterleri

Cinsel kimlik hipotezi, üç ekseninde incelenecektir:

- İkincil özdeşimlere geçiş
- Nesil farkını tanıma ve kabullenme
- Cinsiyet farkını tanıma ve kabullenme

2.4.2.1. İkincil Özdeşimlere Geçiş

2.4.2.1.1. Rorschach Testi

Rorschach testinde ikincil özdeşimlerin değerlendirilmesi amacıyla aşağıdaki kriterler değerlendirilecektir. Bu durumların ortaya çıkışı, ikincil özdeşimlere

geçilmiş olduğunu göstermektedir:

- Bütün insan tasarımlarına gönderme yapan H yanıtlarının, özdeşim kurmada güçlüğe işaret eden kısmi insan yanıtları Hd'den fazla oluşu
- H yanıtlarının, gerçek olmayan, masal ve film dünyasına ait bütün insan tasarımlarına gönderme yapan (hayalet, canavar vb.) (H) yanıtlarından fazla oluşu
- Cinsiyeti belirli insan tasarımlarının verilmesi

2.4.2.1.2. TAT Testi

TAT'de ikincil özdeşimlerin değerlendirilmesi amacıyla aşağıdaki işlemin ortaya çıkıp çıkmadığı incelenecektir. Bu işlemin ortaya çıkışı, ikincil özdeşimlere geçilemediği anlamına gelmektedir:

CI-2: Bilinmeyen kişiler

2.4.2.2. Nesil Farkını Tanıma ve Kabullenme

Nesil farkını tanıma ve kabullenme hipotezinin değerlendirilmesi amacıyla TAT'nin 2, 6BM ve 7BM kartları kullanılacaktır.

2. kartta iki kadın ve bir erkek görülmektedir. Bu üçlü, ödipal üçgene gönderme yapmaktadır. Nesil farkının tanındığı durumda, ödipal üçgeni verecek biçimde hikayeler kurgulanır.

6BM kartında, yetişkin bir erkek ve yaşlı bir kadın görülmektedir. Kartın gizil içeriği, ödipal yasağı harekete geçirmektedir. Nesil farkının tanındığı durumda, bu ikili anne – oğul ilişkisi bağlamında anlatılır.

7BM kartında, biri genç, diğeri ondan daha yaşlı olan iki erkek görülmektedir. Bir baba – oğul ilişkisi söz konusudur. Nesil farkının tanındığı durumda, bu ikili baba – oğul ilişkisi bağlamında anlatılır.

2.4.2.3. Cinsiyet Farkını Tanıma ve Kabullenme

Cinsiyet farkını tanıma ve kabullenme hipotezinin değerlendirilmesi amacıyla

TAT'de cinsiyet farkının bulunduğu 2, 4 ve 6BM kartları kullanılacaktır. Cinsiyet farkının tanındığı durumda, cinsiyet özdeşimleri net bir şekilde verilebilmektedir.

2.4.3. Nesne Kaybı Endişesi Hipotezini Değerlendirme Kriterleri

2.4.3.1. Rorschach Testi

Rorschach testinde nesne kaybı endişesini değerlendirmek amacıyla anne imgesine gönderme yapan I, VII, VIII, IX ve X. Kartlar incelenecektir. Aşağıdaki durumların ortaya çıkışı, nesne kaybı endişesinin yüksek düzeyde olduğunu gösterecektir:

- Siyaha hassasiyeti gösteren ve depresyona gönderme yapan C' yanıtlarının fazlalığı
- Beyaz boşluklara işaret eden Dbl yanıtlarının fazlalığı
- Kısmi insan ve hayvan tasarımlarına işaret eden Hd ve Ad yanıtlarının fazlalığı

2.4.3.2. TAT Testi

TAT'de nesne kaybı endişesini incelemek amacıyla, nesne kaybı ve birincil depresyona gönderme yapan 3BM, 12BG ve 13B kartları analiz edilecektir.

2.4.4. Dürtüsellik Hipotezini Değerlendirme Kriterleri

Rorschach testinde dürtüsellik düzeyini değerlendirmek amacıyla, içerdiği kırmızı renk ile afektif dünyanın daha rahat ortaya konmasını sağlayacağı düşüncesinden hareketle II. Kart incelenmiştir. Aşağıdaki durumların ortaya çıkışı, dürtüsellik düzeyinin yüksek olduğunu gösterecektir:

- Agresif ve libidinal boşalımın yoğunluğuna işaret eden, bir biçime girmeden verilen renk yanıtları olan C yanıtlarının fazlalığı
- Dürtüsel boşalığa işaret eden nesne hareket yanıtları olan kob yanıtlarının fazlalığı

2.4.5. Travmatik Çocukluk Yaşantıları Hipotezini Değerlendirme Kriterleri

Çocukluk travmalarının düzeyinin anlaşılabilmesi amacıyla Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği (ÇÖYÖ) kullanılmıştır. Ölçeğin toplamından ve alt ölçeklerden alınan puanların yüksek oluşu, çocukluk travmalarının fazla olduğunu gösterecektir.

3. BÖLÜM

BULGULAR

3. 1. Narsisistik Hasarlar Hipotezi İle İlgili Bulgular

3.1.1. Pedofillere İlişkin Bulgular

3.1.1.1. Rorschach Testi

Rorschach testinden narsisistik hasarı değerlendirmek üzere, muğlak bir kendilik tasarımına gönderme yapan E ve F+- yanıtlarının gruplara göre dağılımları **niceliksel** olarak incelenmiştir.

Niteliksel değerlendirmede ise, kompakt yapıları ile bedene ait yanıtların verilmesini ve parçalanma gibi kaygıların yansıtılmasını kolaylaştıracağı düşüncesinden hareketle I, IV, V. Kartlar incelenmiştir. Özellikle V. Kartta kimlik ve kendilik tasarımını yansıtan yanıtlar verilmesi beklenmektedir. Beden imgesinde bozulma, kimliğin sınırlarının net olarak çizilememesi gibi patolojik sorunsallar, bu kartta rahatlıkla görülebilmektedir (Tunaboğlu-İkiz, 2007).

Muğlak bir kendilik tasarımına gönderme yapan E ve F+- yanıtlarının gruplara göre dağılımları Mann – Whitney U testi ile değerlendirilmiştir. Yapılan niceliksel analiz sonucunda, pedofiller ve tecavüzcüler arasında E ve F+- yanıtları açısından anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Yapılan **niteliksel analiz** sonucunda, iki grubun da somuta yaslanma eğilimi ve entelektüelizasyon çabalarının yoğun olduğu, ancak pedofillerde bu eğilimin tecavüzcülerden daha fazla olduğu görülmektedir. Algıdan dayanak alan yanıtların vermesi, sağlam bir içsel nesnenin eksikliğini düşündürmektedir. Güven veren içsel nesnenin yokluğu, somuttan dayanak almaya yol açmaktadır. Pedofillerde somuttan dayanak alma ihtiyacının daha yoğun olması, narsisistik hasarın tecavüzcülere göre daha fazla olduğunu düşündürmektedir.

Pedofillerde Somuta Yaslanmaya Dair Yanıt Örnekleri:

I.Kart

“Yarasa... Akşam belgeselde bile vardı.”

“Yarasaya benzer bir şey... köyde bu şekilde çok şey gördüğüm için yarasa gibi geldi”

“Kurt başı. Türk’üz, bayraklarımızda var, şurda var, burda var.”

“Şeytan figürü... bu tarz figürler şeytani simgeler, seccadeye bile öyle çizmişler.”

V.Kart

“Yarasa... Belgesellerde izlediğimin aynısı.”

IX. Kart

“Şelaleleler. Yeşil alan ... 15 yıl önce televizyonda izlediğim bir yeri hatırlattı.”

X. Kart

“Filme gördüğüm çift başlı ejderha”

3.1.1.1.1. Narsisistik Savunmalar

İdealleştirme, simetri ve birleştirme gibi narsisistik sorunsalla başa çıkmak için kullanılan savunmaların Rorschach’da yoğun olarak kullanılması, narsisistik hasarın yüksek derecede olduğuna işaret etmektedir. Pedofillerde bu savunmaların, tecavüzcülere göre daha yoğun olarak kullanıldığı görülmektedir.

Pedofillerde Simetri Yanıtları:

III. Kart

“Karşılıklı iki insan resmi. Sanki top zıplatıyorlar. Sanki iki insan şeklinin gölge kısmı, gölge yansıması”

V. Kart

“Ortadan ikiye bölünce sağı solu benziyor. Hiçbir fark yok”

VII.Kart

“İki kız çocuğu. Aynadaki yansıması. Saçları dik, tavşan kulakları gibi. Küçük çocuklar aynanın karşısında oynar”

VIII.Kart

“Bir kaplan var. Su kenarında bir yere çıkıyor”

IX. Kart

“İki tane atlı var, ters tarafa atlar şahlanmış (?) Sanki at koşuyor, şaha kalkmış, binicisi üstünde. Birbirine simetrik ama zıtlar”

Pedofillerde Birleştirme Yanıtları:

II. Kart

“İki tane cüce ellerini birleştirmiş şekilde yürüyora benziyor”

VI. Kart

“İki tane tırtılın ağaca, bir demir şeye yapışmış gibi şekli”

VII.Kart

“Birbirine yakınlaşmak isteyen iki insan, biri tutup çekiyor. Yakınlaşamayan iki insan. Kızlar. Ayırmaya çalışıyor, birbirlerine bakıyor, ayrılmak istemiyorlar”

“Tavşanlar oyun oynuyor. Birleşmişler. Birleştikleri kısım siyah”

“Bir halkaya bağlı parçalar”

3.1.1.1.2. Hasarlı Bir Beden İmgesine Gönderme Yapan Yanıtlar

Beden imgesindeki hasarlar, kompakt yapıları ile bedene ait yanıtların verilmesini ve parçalanma gibi kaygıların yansıtılmasını kolaylaştıran I, IV, V. Kartlara verilen yanıtlar üzerinden incelenmiştir. Özellikle kendilik tasarımına gönderme yapan V. Kartta “yırılmış” vb. yanıtların verilmesi, narsisistik hasarın yüksek düzeyde olduğuna işaret etmektedir.

İki grubun bu türden yanıt sayısı arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir.

Pedofillerde Yanıt Örnekleri:

IV. Kart

“Kuru bir yaprağın kırılmış hali”

V. Kart

“Herhangi bir böcüğün kurumuş hali de olabilir. Ölmüş kurumuş”

3.1.1.2. TAT Testi

3.1.1.2.1. Hasarlı Bir Beden İmgesine Gönderme Yapan Yanıtlar

TAT’de narsisistik hasar, 1 ve 3BM kartına verilen yanıtlar üzerinden değerlendirilmiştir. Kartta cinsiyeti belirlenemeyen, yerde oturan bir kişi görülmektedir. Bu kişinin bedeninin bozuk, hasarlı algılanması, narsisistik hasarın yüksek düzeyde olduğuna işaret etmektedir (Tunaboğlu-İkiz, 2011).

Pedofillerin 3BM kartına verdikleri yanıtlar incelendiğinde, 27 protokolden 8’inde (%30) karttaki kişinin “kambur” ya da “özürlü” olarak tanımladığı görülmektedir. Verilen yanıtların içeriği analiz edildiğinde, pedofillerin depresif konumu işlemekte güçlük çektiği, depresif duygulanımın içine gömüldüğü görülmektedir.

Pedofillerin “Kambur” Olarak Tanımladığı Yanıtlardan Örnekler:

“Beni hatırlattı. Sirtında kamburu var kızcağızın. Kız mı erkek mi belli değil ya. Yüzde 90 alay ettiler ve ağlıyor.”

“Bir çaresizlik daha. Kambur bir insan. Çaresizlik, yokluk yüzünden parklarda uyuyor. Ailesi terketmiş. Çok çaresiz. (?) Hikayenin sonu belli. İnşallah Allah yardımcısı olsun.”

3.1.1.2.2. Narsisistik Savunmalar

Narsisistik savunmalara gönderme yapan aşağıdaki işlemlerin ortaya çıkışı, narsisistik hasarın yüksek derecede olduğunu göstermektedir:

CN-1: Öznel deneyime vurgu – Kişisel göndermeler

CN-2: Narsisistik detaylar – Kendilik tasarımının ve/veya nesne tasarımının idealleştirilmesi (+ ya da – yönde)

CN-3: Tablolaştırma – Başlık olarak duygulanım – Duygulanımları gösteren beden duruşları

CN-4: Sınırlar, kontürler ve duyumsal özellikler üzerinde durma

CN-5: Ayna ilişkileri

Yapılan değerlendirme, her iki grubun da hikayelerinde CN işlemlerine başvurulduğunu, ancak pedofillerin protokollerinde bu işlemlere tecavüzcülerden daha sık rastlandığını göstermektedir. Pedofillerde narsisistik hasarın tecavüzcülerden daha fazla olduğu düşünülmektedir.

Pedofillerde Narsisistik Savunmalara Yanıt Örnekleri:

Kart 1 *“Bu benim küçüklüğümü andırdı. Okula gittiğim yıllarda, o zaman saçım vardı, 7-8 yaşında. Saçkıran vardı, şehirde imkanlarımız olmadığı için. Onu anlattı. Bana onu anlattı. (?) Sonunda işte şimdi böyleyim. 44 yaşındayım. Çok mücadele ettim ama saçımı çıkartamadım. Okula gittiğimde kel oğlan geliyor diyorlardı, dalga geçiyorlardı.” (CN-1)*

Kart 2 *“Bu bir yolculuk hazırlığındalar. Genç bayanı yolculuyor aşağıda duran at arabası için. Sağdaki yaşlı bayanın onun gidişine seviniyor gibi bir hali var duruş şekline göre. Ama genç bayan gönülsüz, pek gitmek istemiyor. (?) Ya da başka bir anlamda, yolculuktan dönmüş, sağdaki yaşlı bayan dönüşüne pek memnun değil, niçin geldin, niye geldin gibi bir tavır sergiliyor olabilir. Genç bayan da böyle bir karşılamadan üzgün, pek memnun değil. İki ayrı tablo.” (CN-3)*

Kart 3BM *“Bu bir insan, kafasını bir şeyin, masanın üzerine koymuş, orda uyumuş. Evet. Benim gibi gariban bir adam düşmüş oraya, kafayı koymuş uyuyor. (?) Onun tercihini yapamıyorum, bilemiyorum. Uyuyan adam bir şey yapamaz, orada uyuyup kalmış.” (CN-1)*

Kart 7BM *“İkisinin de birbirine küsmüş gibi vaziyeti var. İkisinin de elbisesine göre, bilimadamı bunlar, şair. Hoca, müftü, öğretmen de olabilir. Nazım Hikmet’e de benziyor.” (CN-2, CN-5)*

Kart 7BM *“Baba-oğul arasında bir tartışma geçiyor. Kulağına bir şey mi söylüyor,*

nasihat mı veriyor? Oğluna nasihat veriyor. İkisi de iyi bir konuma gelmiş.“ (CN-5)

Kart 13B *„Daha yeni ziyaretten geldim. Torunum aynı, benzettim, düşünceli olduğu için. Çocukları da çok severim. O kadar, başka bir şeyim de yok.“* (CN-1)

3.1.2. Tecavüzcülere İlişkin Bulgular

3.1.2.1. Rorschach Testi

Tecavüzcülerin protokollerinde somuta yaslanmaya dair yanıt örneklerine rastlansa da, bunların pedofillerinkinden sayıca çok daha az olduğu görülmüştür. Bu durum, narsisistik hasarın pedofillerde tecavüzcülerden daha yoğun olduğunu düşündürmektedir.

Tecavüzcülerde Somuta Yaslanmaya Dair Yanıt Örnekleri:

II. Kart

“Şelale akıyormuş gibi (?) Karadeniz’de böyle yerler çok vardır”

IV. Kart

“Altı kuruyan eski ağaçlar gibi (?) Dışarıda gördüklerim, memlekette falan. Ormanda görürüz ya”

V. Kart

“Kocaman bir yarasa. Filmlerdeki gibi”

“Kelebek. İlk resim benzeri.”

“Kelebek (?) Televizyonda görülüyor”

3.1.2.1.1. Narsisistik Savunmalar

Tecavüzcülerin protokollerinde narsisistik savunmaların, pedofillerin protokollerinden sayıca oldukça az olduğu görülmektedir. Bu bağlamda, tecavüzcülerin narsisistik sorunsalı pedofillerden daha az yoğun yaşadığı söylenebilir.

Tecavüzcülerde Simetri Yanıtları:

I. Kart

“Bir yarasanın suya yansması (?) Sanki sudan bir şey kapıyor ve suya yansması oluşmuş gibi. Kanatlarını şöyle açmış mesela, sudan bir şey kapıyor. Resmi yakalanmış o an fotoğraf makinastıyla”

V. Kart

“Yine bir parçanın simetrisi görülüyor, görüntüde de yarasaya benziyor. Şu ayakları ve kafa kısmı. Uçuyor şekli verilmiş. Yine de bir eksen de ikiye katlanmış boya, şekil”

VI. Kart

“Vatoz (?) Şekli. Kartlar zaten çift taraflı basılmış galiba”

3.1.2.1.2. Hasarlı Bir Beden İmgisine Gönderme Yapan Yanıtlar

Tecavüzcülerin protokollerinde hasarlı bir beden imgesine gönderme yapan yanıtlar, niceliksel olarak pedofillerinkine benzerdir. Ancak pedofillerin protokolleriyle karşılaştırıldığında dikkat çeken önemli bir farklılık, tecavüzcülerin narsisistik hasara ilişkin yanıtları daha çok IV. karta vermesidir. Bu durum, narsisistik hasarlar kadar baba imgesi ile kurulan ilişkideki özdeşim sorunlarını ve buna bağlı depresif duyguları düşündürmektedir.

Tecavüzcülerde Yanıt Örnekleri:

III. Kart

“Kırılmış kalp (?) Kalp şeklinde, ikiye ayrılmış bir nesne”

IV. Kart

“Altı kuruyan eski ağaçlar gibi”

“Kurumuş çınar yaprağı”

“Ağaç kabuğu. Eski ağaçların kabukları dışa doğru kabarır, düşer gibi”

“Parçalanmış bot. Ön tarafın zedelenmesi olsun. Altta taban kopmuş gibi”

3.1.2.2. TAT Testi

3.1.2.2.1. Hasarlı Bir Beden İmgisine Gönderme Yapan Yanıtlar

Tecavüzcülerin 3BM kartına verdikleri yanıtlar incelendiğinde, 26 protokolden 7 tanesinde (%27) karttaki kişinin „kambur“ ya da „özürlü“ olarak tanımlandığı görülmektedir. Niceliksel anlamda pedofillerin değerleriyle çok yakın olsa da, narsisistik hasarla başa çıkma yolunun tecavüzcülerde daha farklı olduğu görülmektedir. Pedofiller depresif duygulanıma gömülürken, tecavüzcülerde agresyon ön plandadır.

Tecavüzcülerin “Kambur” Olarak Tanımladığı Yanıtlardan Örnekler:

“Sakat bir çocuk. Beli şiş. Ağrıları sızıları var, dişini sıkıyor. Patladığı zaman da ortalığı ayağa kaldırıyor (?) Ne olsun, inşallah iyi olur. Pek öyle olacağını zannetmiyorum ben de. Şimdiye kadar iyi olmayan şey bu saatten sonra baya zor olur.”

“Bu bir kadın. Ya şiddet görmüş ya da erkek tarafından alıkonulmuş. Sırtına bakılırsa kambur. Kocasından şiddet görmüş.”

3.1.2.2.2. Narsisistik Savunmalar

Tecavüzcülerin prokotollerinde narsisistik savunmalara gönderme yapan CN işlemlerine sıkça rastlanmaktadır. Ancak tecavüzcülerde CN işlemlerinin pedofillerinkinden sayıca az oluşu, narsisistik hasarın pedofillerde daha fazla olduğunu düşündürmektedir.

Tecavüzcülerde Narsisistik Savunmalara Yanıt Örnekleri:

Kart 2 *“Burda bir aile tablosu var. Babası tarlada çalışıyor, annesi kenarda bekliyor, yine hamile zannedersen, kızı da okula gidiyor. Bir aile tablosu var... Babası çalışıyor, tarlası sürüyor, kız okula gidiyor, annesi burda bekliyor. Bunlarda kendi aile şeyini alarak anlatma şeyi olabiliyor mu? Kendi aileni şu şekilde düşünüp anlatma olabilir mi? Şu durumda babam değil de annem olsaydı daha çok isterim de. Kızkardeşlerim zaten durmadı. Ben de ailemin başında olmak isterdim. (?) Babam annemi öldürdü, çoluk çocuk kardeşler dağıldı. Babam cezaevine girdi, annem*

mezara girdi. Kısacası şu aile tablomuz hiç olmadı. “ (CN-1)

Kart 4 *“Bir ailesi var, kocasının başının belaya girmemesi için ona sarılmış gitmesini istemiyor. (?) Hiç kimse gitme demediler yani. Bize bu tabloyu hiç göstermediler. “ (CN-1)*

Kart 12BG *“Bu manzarada ben Tekirdağ'daki Gastro'yu hatırlıyorum. Nehir var, ormanlık. Piknik alanı olsun, deniz olsun. Gastro'yu bilir misiniz bilmem, nehrin oluşu, ormanlık alan oluşu. Kayıkla yüzerken kaplumbağaları yakalayabiliyorsunuz, oynayabiliyorsunuz. Romantik bir ortam benim için. “ (CN-1)*

Kart 12BG *“Bir resim. Muhteşem bir doğa. Sonbahar, olur mu kış. Kartpostal bu, hikaye çizemedim. “ (CN-2)*

Kart 13B *“Bu yoksulluğu anlatıyor. Çocuğun ayağında ayakkabı yok, evde doğru düzgün eşya yok, üstünde yok, derme çatma evde oturuyor. Yoksulluk, başka bir şey yok. Yoksulluğu anlatıyor. Sonu belli abla, yoksulluk mutsuzluk. Fakirlik yoksulluk. Bu kadar abla, başka bir şey yok. Sonu yoksulluk yani, mutsuz. “ (CN-2)*

Sonuç olarak; pedofillerin ve tecavüzcülerin protokolleri karşılaştırmalı olarak incelendiğinde, her iki grupta da somuta yaslanma ve algıdan dayanak alma eğilimi olduğu, narsisistik savunmaların kullanıldığı ve hasarlı bir beden imgesine gönderme yapan yanıtların bulunduğu söylenebilir. Ancak pedofillerin protokollerinde narsisistik hasara işaret eden kriterlerin yoğunluğu dikkat çekicidir. Pedofiller, depresif konumu işlemekte güçlük çekmekte, narsisistik savunmaları tecavüzcülerden daha yoğun bir biçimde kullanmaktadırlar. Tecavüzcülere ilişkin bulgularda dikkat çekici olan ise, narsisistik hasarla başa çıkmanın yolunun agresyon oluşudur. Bunun yanı sıra, tecavüzcülerin babasal imgeye gönderme yapan IV. Kartta narsisistik hasarları düşündüren yanıtlar vermesi, baba imgesine ilişkin özdeşim sorunları ve buna bağlı depresif duygulanımları düşündürmektedir.

3.2. Cinsel Kimlik Hipotezi İle İlgili Bulgular

Cinsel kimliğin yapılanması üç ekseninde incelenecektir:

- İkincil özdeşimlere geçiş
- Nesil farkını tanıma ve kabullenme
- Cinsiyet farkını tanıma ve kabullenme

3.2.1. İkincil Özdeşimlere Geçiş

3.2.1.1. Rorschach Testi

İkincil özdeşimlere geçişin incelenmesiyle amacıyla, Rorschach testinde bütün insan tasarımlarına gönderme yapan H yanıtlarının, özdeşimde zorluğu gösteren kısmi insan tasarımları olan Hd ve hayali insan tasarımları olan (H) yanıtlarından anlamlı derecede farklı olup olmadığı Mann Whitney U Testi ile değerlendirilmiştir. Yapılan **niceliksel analiz** sonucu, bu değişkenlerin iki grup arasında anlamlı bir farklılık göstermediğini ortaya koymaktadır.

Gruplar içerisinde H, Hd ve (H) değişkenlerinin birbirleri arasında farklılık gösterip göstermediğinin anlaşılması amacıyla Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılarak bir değerlendirme yapılmıştır.

Yapılan niceliksel analiz sonuçlarına göre, pedofillerde (H) yanıtları, H yanıtlarından anlamlı bir şekilde farklıdır ($z=2,86$, $p<.05$). Tablo 5'te de görülebileceği üzere, H yanıtları, (H) yanıtlarından anlamlı bir şekilde daha fazladır. Hd yanıtları ile H yanıtlarının sayıları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 6: Pedofillerin H ve (H) Yanıtlarının Karşılaştırılması

(H) – H	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	z	p
Negatif Sıra	14	9,64	135,00	2,86*	,004
Pozitif Sıra	3	6,00	18,00		
Eşit	9				

Tecavüzcülerde ise, pedofillere benzer şekilde (H) yanıtları, H yanıtlarının sayısından anlamlı bir şekilde farklıyken ($z=2,86$, $p<.05$); Hd yanıtlarının sayısı ile H yanıtları sayısı arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Tablo 6'da da

görülebileceği üzere, tecavüzcülerin vermiş olduğu H yanıtları, (H) yanıtlarından anlamlı bir şekilde yüksektir.

Tablo 7: Tecavüzcülerin H ve (H) Yanıtlarının Karşılaştırılması

(H) – H	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	z	p
Negatif Sıra	13	7,69	100,00	3,076*	,002
Pozitif Sıra	1	5,00	5,00		
Eşit	11				

Tüm insanlar tasarımları verebilmek, ikincil özdeşimlerin yapılabildiğini, bütün bir insanla özdeşim kurulabildiğini göstermektedir. Niceliksel analiz sonunda elde edilen bulgular sonucunda, her iki grupta da H yanıtları ile Hd yanıtları arasında anlamlı bir fark olmadığı, tüm insan tasarımlarının verilemediği, kısmi özdeşimlerin sürdürüldüğü görülmüştür.

Düşlemsel bütün insan tasarımlarına gönderme yapan (H) yanıtlarının niceliksel olarak analiz edilmesi sonucunda elde edilen bulgular, iki grubun (H) yanıtları arasında anlamlı bir farklılık olmadığını göstermiştir. Ancak, grup içi yapılan karşılaştırmalar, (H) yanıtlarının, her iki grupta da bütün insan tasarımları olan H yanıtlarından anlamlı biçimde düşük olduğu göstermektedir. Buna göre, hem pedofiller hem de tecavüzcüler için, çocuksu, düşlemsel bir dünyaya başvurmanın sürdürülmediğini söylemek mümkündür.

İkincil özdeşimlere geçişin bir diğer koşulu olan bütün insan tasarımlarına yatırım yapabilmek, Rorschach'ın III. Kartından hareketle incelenmiştir. III. Kart, hem kadın hem de erkeği yansıtabilen bir karttır ve nesne ilişkilerinin bu kartta verilmesi beklenmektedir (Tunaboşlu-İkiz, 2007). Yapılan **niteliksel analiz** sonuçlarına göre, her iki grupta da cinsiyeti belirli insan tasarımları oldukça azdır; ancak iki grubun vermiş olduğu bütün insan yanıtları arasındaki farklar dikkat çekicidir. Pedofillerde verilen bütün insan yanıtlarının iptal edilmesi ve verilen tasarımın bozulması söz konusudur:

“İnsan desen insan değil, hayvan desen hayvan değil, mahluk desen mahluk değil ...

insan değil zaten bunlar”

“İki bayan ... Bayanlar, daha doğrusu insan. Ortadaki, sütyen”

“İki bayan var. Kuyrukları deniz kızı, suratları insan değil ... jimnastik yapan iki bayan. İnsan suratlı, maymuna benzer iki surat. Kafaları birbirine değmiş de, saçları birbirine dalmış ... bayan gördüm. Bayan vücut hattı var. Hafiften vücut kabarmasından diyeyim”

“İnsan figürü, Eski Mısırlular’ın piramitlere çizdiği... ama ayaklarında sanki toynak var ... Ellerinde mızrak oluyor, kafaları tilkiye benziyor”

Tüm insan tasarımları verebilmek, özdeşim kapasitesi ile yakından ilişkilidir. Yukarıda görülen yarı insan yarı hayvan biçimindeki tasarımlar, ikincil özdeşime geçişin başarılmadığını, erken döneme takılmayı düşündürmektedir. Ebeveyn imgesinin yetersizliği, bütün bir insan tasarımına yatırım yapmayı güçleştirmekte, verilen insan tasarımını bozmaya ve erotizasyona yol açmaktadır.

Tecavüzcülerin yanıtları incelendiğinde ise, cinsiyeti belirli insan tasarımlarının çok az sayıda olmasına rağmen “İki insan” yanıtlarının pedofillere nazaran sayıca daha fazla olduğu ve k yanıtlarıyla birleştirilebildiği göze çarpmaktadır. Pedofillerinkine benzer bir biçimde, insan yanıtının iptali yine de kullanılmaktadır, ancak daha az sayıda olduğu, ardından kontamine yanıtlar ve erotizasyon gelmediği görülmektedir:

“İnsana benzetmişler ama benzetememişler”

“İnsan suretine benziyor, ama bilmiyorum insan mı”

“İnsan desek kafası benzemiyor, hayvan desek ayakları çok uzun”

İkincil özdeşimlere geçiş bağlamında pedofiller ve tecavüzcüler değerlendirildiğinde, her iki grupta da ikincil özdeşimlere geçişin tam olarak gerçekleştirilemediği, ancak pedofillerde özdeşim sorunsalının daha yoğun bir

biçimde yaşandığı söylenebilir.

3.2.1.2. TAT Testi

TAT'de ikincil özdeşimlerin değerlendirilmesi amacıyla TAT'nin 2. Kartı değerlendirilmiştir. **CI-2: Bilinmeyen kişiler** işleminin ortaya çıkışı, ikincil özdeşimlere geçişte zorluk yaşandığı anlamına gelmektedir.

Yapılan karşılaştırma, pedofillerin ve tecavüzcüler arasında karttaki kişilere cinsiyet atfetme açısından herhangi bir farklılık olmadığını göstermiştir. Her iki grup da karttaki kişilere cinsiyet ya da bir ebeveyn figürü atfederek özdeşleşmişlerdir. Ancak pedofillerin yanıtları daha çok kartı tanımlamaya yönelikken, tecavüzcülerde kartın gizil içeriğine uygun anlatılmış, çatışmaları ortaya çıkmasına izin veren hikayeler sayıca daha fazladır.

Pedofillerde Yanıt Örnekleri:

“Beyefendi var, atın terkisinden mi tutmuş? Evet. İki bayan var, onun arkasındalar. İki bayan karşı karşıya. Beyefendi atın terkisinden tutmuş duruyor. Bayanların elinde de, birinin elinde defter var, diğeri elini koymuş duruyor. Kısarak, at. Bir şey konuşuyorlar işte.atla çift mi sürüyor? (?) Onu anlatamıyorum işte. Onu anlatamıyorum.”

“Elinde kitap olan kadın bir şeye bakıyor ama baktığını biz göremiyoruz. Ağaca sırtını vermiş kadın bir şey düşünüyor. Erkek bir şey fırlatıyormuş gibi görünüyor ama elinde bir şey yok.”

“Bir hanımefendi var, yaslanmış. Ona bakan genç kız, öğrenci. Aşağıda at var, adam var. (?) Bayan çok dertli mi, öğrenci bunun dikkatini mi çekiyor, adam ata zarar mı veriyor, bilmiyorum.”

Tecavüzcülerde Yanıt Örnekleri:

“Bayan okuldan geliyor veya ders çalışıyor. Erkek de çiftçilik yapıyor, tarlayı

sürüyor hayvanla. Öbür bayan da düşünüyor. Aile kızını okutmak için çabalıyor. Bu da annesidir büyük bir ihtimalle, düşünüyor kızının geleceği için. (?) Kız okuyor, okulunu bitiriyor büyük ihtimalle. Ailesi fakir bir aile. Okutuyor kızı.”

“Sanki bir ada içerisinde bir köy. Arka tarafta deniz. Bu bir çiftçi ailesi. Baş tarafta anne, oğlunun ya da eşinin, ama oğlu olmalı, ziraatle meşgul. Dikim yapıyor, sürüyor. Sürüm yapan adamın annesi düşünürken gelin çarşıya gidiyor. Daha iş dururken nereye gidiyorsun diye kızıyor. Validesinin ona çok manidar bakışı var. kızın da manidar bakışı var. evet, eşim çalışıyor, benim ona, onun bana ihtiyacı yok, diyor. Ve gideceği yere gidiyor. Bakış tarzı, ifade öyle görünüyor.”

3.2.2. Nesil Farkını Tanıma ve Kabullenme

Pedofiller ve tecavüzcüler tarafından nesil farkını tanınması ve kabullenilmesi, TAT’de nesil farkının rahatlıkla görülebildiği 2, 6BM ve 7BM kartlarından hareketle incelenmiştir.

3.2.2.1. Pedofillere İlişkin Bulgular

3.2.2.1.1. 2. Karta Verilen Yanıtlar

Pedofillerin 2.Karta verdikleri yanıtlar incelendiğinde, 27 protokolden ancak 1/3’ünde ödipal üçgene işaret edildiği görülmektedir. Diğer protokollerde ve “aile” temasının verildiği protokollerin önemli bir kısmında, testin algısal malzemesine saplanmış, çatışmaları anlatmaktan oldukça uzak yanıtlar bulunmaktadır. İçsel nesnelerin yetersiz kalması, kişinin dışsal gerçeklikten, yani testin algısal malzemesine dayanak almasına neden olmuş; ruhsal dünya yansıtılmamıştır.

Hikayelerde işlenmiş esas çatışma “ayrılma”dır. Genç kızın ailesinden ayrılmak istemesi, ancak ailenin buna izin vermemesi teması pedofiller tarafından yoğun olarak işlenmiştir.

Yanıt Örnekleri:

“Burda tarla var ama işin şeyi belli. Bu kızın herhalde okumak istiyor, bırakmıyorlar

galiba. Duygusal bir şey var bu kızda. Valla başka bir şey gelmiyor aklıma. Kız kendini tarlada heba etmek istemiyor, okumak istiyor. Ailesi izin vermiyor. Başka bir şey gelmiyor aklıma. (?) Bu kadın böyle durduğuna göre hikayenin sonu belli, bu kız bu tarlada çalışacak. Kadının duruşundan belli.”

“Çiftçi ama okula gitmek zorunda mıdır? Okulu bırakıp çiftçilik mi yapсам diye düşünüyor. Annesi çiftçi. Annesi gibi çiftçi değil de, okula gitmek istiyor.”

“Çiftçinin kızı. Çiftçi durumu olmadığı için küçük kızını bir türlü okula gönderemiyor. Baba sürekli tarlada. Anne ev işleriyle meşgul. Küçük kız da annesine yardım ediyor. Bir gün zengin bir tüccar küçük kız keşfedip onu okumak için şehre götürüyor. Küçük kız, okulda çok başarılı bir öğrenci oluyor. İlk, orta, lise derken üniversiteye başlıyor. Meslek sahibi olup ailesini yaşamış olduğu sefil hayattan kurtarmak istiyor. O kadar. Sonuç pek olmadı herhalde ama.”

İlk iki örnekteki hikayede, çocuğun aileden ayrılmak istediği, ancak annenin buna izin vermemesi teması işlenmiştir. Üçüncü hikayede ise, çocuğu aileden ayıracak biri hikayeye getirilmiş, ancak bu şekilde ayrılma gerçekleşebilmiştir. Anneyle yapışık olma durumu o kadar üst düzeydedir ki, ödipal üçgen ismen tanınsa dahi (“Bu bir aile”), ebeveynler arası bir ilişki tanımlamak mümkün değildir. Pedofiller tarafından ödipal üçgenin tanındığı kartlarda çatışmaları ortaya çıkaracak bir hikaye anlatılamamasının nedeni, pedofillerin ruhsal dünyasında bu üçgenleşmeye ilişkin çatışmaların bulunmaması, anneleriyle çift konumunda bulunmaları olabileceği düşünülebilir.

3.2.2.1.2. 6BM Kartına Verilen Yanıtlar

Ensest yasağına gönderme yapan 6BM kartına verilen yanıtlar incelendiğinde, pedofillerde 27 protokollerin %60’ında hikayenin “anne-oğul” bağlamında anlatıldığı görülmektedir. Nesil farkının tanınmadığı diğer protokollerde, katı bir biçimde algısal malzemeye saplanma ve dürtüsel yatırım yapılamayıp ile kartı reddetmenin görüldüğü protokoller sayıca fazladır.

Anne – oğul bağlamında anlatılmış hikayelerde en sık olarak işlenen konular,

“anneden ayrılma” ve “anneye kendini affettirme”dir. Evladın anneye kendini affettirmesi etrafında işlenen hikayelerin tümünde, hikaye annenin çocuğu affetmesi ile sonlandırılmıştır.

“İnsan annesini üzünce af diler gibi durur ya. Karşısındaki insan annesi de olabilir. Adeta “Sen beni çok kırdın, yüzünü görmek istemiyorum” dercesine sırtını dönmüş. Adam kara kara düşünüyor. Sonunda büyük ihtimal barışırlar, anne yüreği hassastır.”

Pedofillerin 6BM kartında anlattıkları hikayelerde “affedici olmayan anne”, çocuğun başka biriyle evlenmesi gibi erotize edilmiş bir bağlamda bir üçüncünün getirildiği hikayelerde görülmektedir. Anne – oğulun arasına girecek bu üçüncü, anne tarafından kabul edilmemektedir. Anne ve oğul çiftinin arasına bir başkasının girmesi yasaklanmaktadır.

“Anne – oğul. Oğlu annesinin istemeyeceği bir şey yapmış, yüzüne bakamıyor. Annesi şaşkın. Erkek utanmış. Annesiyle babasının onaylamadığı bir evlilik olabilir. İkna etmeye çalışıyor. Sonunu kötü bitirelim... Annesi onay vermiyor.”

“Burada da aynı, adam herhalde birini seviyor. Annesi bu kişiyi istemiyor herhalde. Adam sevdiğiyle annesi arasında bir tercih yapıyor. Annesi sırtını döndüğüne göre tercihini sevdiğinden yana kullanmış. Valla abla, bunun sonunda adam annesinin evinden ayrılıyor. O kadar, başka bir şey yok.”

Aynı şekilde, çocuğun anneden farklı bir arzusunun olması, kabul edilebilir değildir. Simbiyotik, farklılaşmanın olmadığı bir anne-oğul ilişkisi söz konusudur.

“Annesine saygılı bir evlat. Nasihatlerini dinliyor, önemsiyor. Doğruya yanlışa annesinin söylediklerine göre karar veriyor. (?) Annesini dinlediği için başarılı oluyor.”

“Bayan erkekten bir şey istiyor, yapılmasını istiyor. Erkek de isteksiz. Evladı olabilir, kadın daha yaşlı ondan. Beklediği şey bir evlilik olabilir, makam mevki olabilir, verilmesi gereken bir karar olabilir. Erkek pek memnun değil, isteksiz. Erkeğe göre

annesi diyor, söylediklerimi yapmazsan senin için iyi şey olmaz gibi bir şey söylüyor. Erkek de bu durumda kararsız, bir şekilde bekliyor. Bu tablo anne-evlat durumu yani. Anne – evlat konuşuyor. Genç, annesine saygılı olduğu için direkt cevap veremiyor düşüncelerini. Nasıl cevaplamalıyım diye beyninden öyle şeyler geçiriyor. Evlat saygısızlık etmek istemiyor, yani, erken cevap vermiyor. (?) İstemeyerek de olsa evlat annenin düşüncelerini kabullenmek zorunda kalıyor. “

Pedofillerin 6BM kartına verdikleri yanıtlar üzerinden anne imgesi incelendiğinde, annenin çocuğa karşı affedici olduğu, ancak anne ve çocuğun yapışık bir ilişkiye sahip oldukları ve bu ikiliyi ayıracak bir üçüncüye yer olmadığı görülmektedir.

3.2.2.1.3. 7BM Kartına Verilen Yanıtlar

Biri genç, biri yaşlı iki erkeğin görüldüğü ve nesil farkına gönderme yapan 7BM kartına verilen yanıtlarda ise, 26 protokolün 1/2'sinde “baba-oğul” bağlamında hikaye anlatılmış, 4 tanesinde ise nesil farkı tanınmış, ancak hikaye başka bir bağlama yerleştirilmiştir. Baba – oğul bağlamında anlatılan hikayelerde “babanın oğula nasihat etmesi” teması yaygın olarak işlenmiştir.

“Valla hocam bu herhalde baba oğul arasında bir tartışma geçiyor gibi. kulağına bir şey mi söylüyor, nasihat mı veriyor? Bence bu yani, oğluna nasihat veriyor. Toplantıda olursun da kulağına fıs fıs bir şey söylersin. Nasihat veriyor ya da yapmaması gereken bir şeyi gizliden duyurmak istiyor. İkisi de iyi bir konuma gelmiş gibi bir halleri var. Başka bir şey aklıma gelmiyor. (?) Herhalde babası oğlunu ikna etmiş ki ikisi de bu konuma gelmiş. Böyle hocam.”

Pedofillerin 7BM kartına verdikleri yanıtlarda ketlenmenin ortaya çıkarak çatışmaları aktaracak hikayelerin anlatılmadığı göze çarpmaktadır.

“Cık. Yorum yok. Baba oğul sevgisi. Hikaye gelmiyor aklıma.”

“Burada da baba oğul ilişkisi herhalde. Birbirlerine bağlı olduklarını, aralarındaki sevgiden dolayı bir duruş sergilemişler. (?) Ailevi resim gibi, bir poz gibi bir durum

var yani.”

“Bunlar da iki insan ama, yanındaki, o da beyefendi, o da beyefendi ama aynı benzemiyor. Evet. Evet efendim. (?) Düşünüyorlar, bilmiyorum, ne düşünüyorlar bilmiyorum.”

“Ön kısımdaki sanki dalmış bir yere bakıyor. sanki ikisi de düşünüyor. Arka kısımdaki ihtiyar da onun düşüncesine dalmış gibi. hani biri dalar da öbürü de ona bakar, ona dalar. Öyle bir kare gibi. iki dalgın adam. İhtiyarın gözleri tam net görünmüyor ama ona bakıyormuş gibi görünüyor. Öbürü dalmış. Bu kadar. (?) İhtiyarın istediği olur herhalde ya.”

Babayı öldürme düşleminin baskın olduğu, bu düşlemin kimi yanıtlarda algıyı ve dili bozduğu, çatışmaların hikaye içerisinde işlenemediği görülmektedir:

“Bir erkek, bir bayan, değil mi? (?) Ölüm var. Allah cennet nasip etsin.”

“Bundan bir şey çıkartamadım ama. Bir baba bir oğul düşünsek, rahmetli babamla beni düşünsek, bir anı olarak çekilmiş veya nasihat ediyormuş gibi. Bir anı olarak yani. Onu canlandırıyor. (?) Yani ben babamla, babam rahmetli oldu, onu anımsadım ben kendim olarak. İşte nasihat ediyor.”

“Baba ve oğul. Baba oğlunu üzgün ve düşünceli görüyor. O da düşünmeye başlar: Oğlum ne düşünüyor; neye canı sıkkın. (?) Oğul imkansız istiyor; kimseyle paylaşamıyor. Baba bunu düşünerek vefat ediyor.”

İlk yanıtta algı bozulmuş, kartta görülen kişilerden birinin cinsiyeti yanlış algılanmıştır. Sonrasında düşlemin yoğunluğu ketlenmeye sebep olmuş ve hikaye anlatılamamıştır. İkinci yanıtta da, kişi ketlenerek hikaye anlatamamış, bunun üzerine narsisistik bir işlem olan öznel deneyimin vurgulanmasına (CN-1) başvurarak kendi hayatını anlatmıştır. Kartla sınırlar kaybolmuş, özdeşimler birbirine karışmıştır. Üçüncü yanıtta ise babayı öldürme düşlemi daha fazla bastırılmamış ve hikayenin sonunda ortaya çıkmıştır.

3.2.2.2. Tecavüzcülere İlişkin Bulgular

3.2.2.2.1. 2. Karta Verilen Yanıtlar

Tecavüzcülerin 2. Karta verdikleri yanıtlar incelendiğinde, 26 protokolden ancak 1/3'ünde ödipal üçgenin verilebildiği görülmüştür. Ödipal üçgenin verilemediği protokollerin bir kısmında ya katı bir biçimde kart malzemesi betimlenmiş, ya da kartta görülen kişiler izole edilmiş, bir ilişki bağlamında anlatılmayarak karta dürtüsel yatırım yapılmamış, çatışmadan kaçınılmıştır. Ödipal üçgenin olmadığı yanıtlarda dikkat çekici olan, üçgenin işlenmediği, ikili ilişki bağlamında anlatılan hikayelerdir.

“Bayan resmi, tay, ev. Bayan arkadaş okuldan geliyor. Diğer hanımefendi de ağacın yanında durup bir yere bakıyor. (?) Onu bilemem. Genç bayan, bu yaşlı bayan oluyor. Bir tarla ekıyor. Beyefendi hanımefendinin eşiymiş, onun yaşlılığını gösteriyor herhalde.”

Anlatılan hikayede, ödipal bağın erotizasyonunun düzensizleştirici etki yaparak hikaye akışını ve algıyı bozduğu görülmektedir (“Onun yaşlılığını gösteriyor herhalde”).

Ödipal üçgenin verildiği öykülerde ise, ailenin kızı okutması teması ön plana çıkmış, ebeveynler birbirinden izole edilmiştir.

“Burda çiftçilikle, burda çiftçi bir ailenin, bir anne babanın genç kızı, okuyor, okula gidiyor. Belli ki okuyup hayalinde öğretmen olmak vardır. Anne babası gibi hayatını çiftçilikle sürdürmek niyetinde değil bu genç kızımız. Zor şartlar altında okumasını devam ettirdiği de göze çarpıyor hocam. Anne de bunun hayalini kuruyor. Kızının ileride büyük bir insan olarak yaşamını sürdüreceği günleri hayal ediyor anne. ? Büyük bir ihtimalle okuyan kızımız öğretmen oluyor, gelecek neslin de böyle bir hayat sürmemesi için mücadele vermek niyetinde. Evet.”

“Anadolu’da, ücra köşelerinden tarımla geçinen aile, okumayı isteyen başarılı bir

kız çocuğu. Ailenin durumu olmadığı için baba çalışıyor, ama yetmiyor. Kız ailesine yardımcı olmak istiyor ama okumak istiyor. Babasının emeğini boşa çıkarmamak için okuyup başarılı olmayı kafaya koyuyor. Okulu ikinci olarak bitiriyor. Aldığı dereceyle üniversiteye giriyor. Okuyor. Örnek öğrenci seçiliyor. Ahlak olarak, çalışma olarak. Ailesinin yanına doktor olarak dönüyor. Babası yaşlanmış, hastalanmış. Kızın okumasına engel olmasın diye hastalığını haber vermiyorlar. Kız doktor oluyor, babasını hasta görüyor. Babası vefat ediyor. Kendini tamamen yoksul insanlara adıyor.”

Bu yanıtlarda, ebeveynlerin değersizleştirilerek genç kıza narsisistik bir yatırım yapıldığı, idealleştirilmeye başvurulduğu görölmektedir. Özellikle ikinci yanıtta, genç kız giderek daha değerli hale gelirken, baba imgesi daha da değersizleşerek ortadan kalkmaktadır. Bu durum, kastrasyonla baş etmede yaşanan güçlüğe işaret etmektedir.

3.2.2.2.2. 6BM Kartına Verilen Yanıtlar

Tecavüzcülerin 6BM kartına verdikleri yanıtlar incelendiğinde, 26 protokolün 1/2'sinde nesil farkına işaret eden, “anne-oğul” bağlamında anlatılmış hikayeler olduğu görölmektedir. Diğer hikayelerde ya kartın algısal malzemesine bağlı kalınarak kart betimlenmiş, ya da çatışmaların işlenmesine izin vermeyen kuru hikayeler anlatılmıştır.

Nesil farkının tanındığı protokollerde, “annenin affetmesi” ve “anneden ayrılma” teması yoğun olarak işlenmektedir. Çocuğun anneye kendini affettirmeye çalışmasını konu alan hikayelerde, anne affedicidir.

“Bir anne, bir oğul. Oğul herhalde bir suç işlemiş, annesi de ona küsmüş, konuşmuyor, yüz çeviriyor. Sonunda da anne affediyor.”

Anneden ayrılma temasının işlendiği hikayelerde dikkat çekici olan nokta, çocuğun ayrılmak istemesi, ancak annenin buna izin vermeyişidir:

“Bu fotoğrafta genç bir adamla bir kadın var. Kadın ona bir şeyler anlatmak istiyor,

çocuk anlamıyor olabilir. Paltosunu giymiş, bir yere gitmek istiyor, kadın yol vermek istemiyor olabilir. (?) Erkek belki kadının oğlu olabilir, kadın uzaklara gitmesini istemediği için dışarı çıkarmak istemiyor olabilir.”

“Bu resimde bir bayan, bir erkek görmekteyim. Bunlara anne – oğul gözüyle bakıyorum. Oğul, bir şeye ikna etmeye çalışıyor. Annesi, oğlunun masum yüzündeki ifadeyle annesini hangi konuda ikna etmeye çalışıyorsa. Vedalaşma da olabilir, annesi gitmesini istemiyor gibi. Oğlu da ikna etmeye çalışmakta. Anneler hiçbir zaman evlatlarını üzmemek istemezler, büyük ihtimal oğlu emeline ulaşır diye düşünüyorum.”

Tecavüzcülerde de, pedofillere benzer bir şekilde, ayrılma ve farklılaşmanın olmadığı, yapışık bir anne-oğul ilişkisine işaret eden yanıtlar söz konusudur.

3.2.2.2.3. 7BM Kartına Verilen Yanıtlar

Tecavüzcülerin 7BM kartına verdikleri yanıtlar incelendiğinde, 26 protokolün 1/2’inde nesil farkına işaret eden, “baba-oğul” bağlamında anlatılmış hikayeler olduğu görülmektedir. Nesil farkına işaret etmeyen protokollerde, çatışmaların işlenmesine izin vermeyen, donuk yanıtlar çoğunluktadır.

“Poz vermişler. Hepsi bu. (?) Fotoğraf çekiliyorlar.”

“Birbirlerine bakıp bir şey düşünüyorlarmış gibi. (?) Bir şey düşünüyorlar, birbirlerine bakıp düşüncelerini paylaşıyorlar.”

Baba – oğul bağlamında anlatılmış hikayelerde, “babanın oğluna nasihat vermesi” teması yoğun olarak işlenmiştir. Ancak bu nasihatlar evlat tarafından kabul edilmemektedir.

“Burda hocam bir babanın evlada şefkati, onu gösteriyor sanki. Sanki baba evladına nasihat veriyormuş da, gözlerinden ya da mimiklerinden belli oluyor, o nasihatı almak istemiyor. Suratını ekşitmesi, öyle gözüküyor. Belki okumuş da olabilir mesela. Ama kendini üst görmesi her şeyden. Bu kadar hocam. (?) Babanın evladına bir

şeyler anlatması, evladın onu hiç önemsememesi. Onu anlatıyor. Babanın hep güler yüzle yaklaşması, nasihat vermesi. Öyle hocam, o kadar.”

“Burda baba – çocuk hocam. Babası oğluna nasihatte bulunuyor. Ama çocuk babasının verdiği nasihatlar hoşuna gitmiyor. Babasının verdiği nasihatlar ters geliyor, sert bir şekilde onu beğenmiyor, surat ifadesinden belli. Ve sonuç, bizim gibi cezaevine girer babasını dinlemezse. Bu kadar hocam.”

“Bu bir iş adamı, dede. Kravatlı olduğu için. Oğluna nasihat vermeye çalışıyor. Oğlu dinlemiyor. Başı yukarıda olduğu için. Kravat taktığı için. Bazı şeyler kravat takmakla da olmuyor. Duruş şekli. Ağzı kapalı. Başka tarafa bakması, beğenmiyor oluşu. Öyle. (?) Dede kanser oluyor. Kendini çok da bilmiş adam batıyor. Öyle yani. Demek istediğim kravat takmakla da bazı şeyler olmuyor. Bazen çok bilmişlik de işe yaramıyor.”

Tecavüzcüler için baba, özdeşim kurulacak bir kişi olarak beğenilmemekte, adeta özdeşim kurmaya değer bulunmamaktadır. Ancak bunun sonucunda “erkek çocuğun başarısız olması” senaryosunun gelmesi dikkat çekicidir. Literatür kısmında da değinildiği üzere, erkeksi özdeşimi başaramamış erkek çocuk, maskülenliğiyle ilgili kaygı duymakta (Bryden ve Grier, 2011) ve annesel özdeşimden kurtularak baba ile özdeşim kurabildiğini hissedebilmek için tecavüz eylemine başvurumaktadırlar (Stoller, 1975). Babayı çocuğa tanıtan annedir, ancak 6BM kartından elde edilen bulgulara göre, anne ile çocuğun ilişkisi yapışıktır ve bu ilişkide bir üçüncüye, babaya asla yer yoktur. 7BM kartında babayla özdeşim kuramamanın yarattığı olumsuz durum açıkça anlatılmaktadır.

3.2.3. Cinsiyet Farkını Tanıma ve Kabullenme

Cinsiyet farkını tanıma ve kabullenme hipotezinin değerlendirilmesi amacıyla, TAT'nin 2, 4 ve 6BM kartları incelenmiştir. Cinsiyet farkının rahatlıkla gözlemlendiği bu kartlarda, cinsiyet özdeşimlerinin net bir şekilde verilebilmesi, cinsiyet farkının tanınmasına işaret etmektedir. Chabert ve Anzieu'ya (2004) göre ise, özdeşimlerde değişkenliğe başvurulması, kesin cinsel özdeşimlerin seçiminde

yaşanan güçlükleri düşündürmelidir.

3.2.3.1. Pedofillere İlişkin Bulgular

Pedofillerin yanıtları incelendiğinde, verilen yanıtların neredeyse tümünde kartın betimlendiği, yönergede belirtilene uygun bir biçimde hikaye anlatılamadığı ya da hikayede anlatılan kişilere özdeşim yapılmaksızın anlatıldığı görülmektedir. Hikaye anlatılabilen durumda, özdeşimler aşırı derecede değişkendir, tek bir karakterle özdeşim kurulmamış, farklı karakterlerin ağzından hikayenin akışına devam edilmiştir.

Yanıt Örnekleri:

Kart 2 *“Bu bir yolculuk hazırlığındalar. Genç bayanı yolculuyor aşağıda duran at arabası için. Sağdaki yaşlı bayanın onun gidişine seviniyor gibi bir hali var duruş şekline göre. Ama genç bayan gönülsüz, pek gitmek istemiyor. (?) Ya da başka bir anlamda, yolculuktan dönmüş, sağdaki yaşlı bayan dönüşüne pek memnun değil, niçin geldin, niye geldin gibi bir tavır sergiliyor olabilir. Genç bayan da böyle bir karşılamadan üzgün, pek memnun değil. İki ayrı tablo.”*

Kart 4 *“Bu da bir aşk hikayesinden bir tanesi, başka bir şey değil. İkisi bir araya gelip kavuşmuşlar birbirlerine, başka bir şey yok.”*

Kart 4 *“Duygusal bir an. Konuşuyorlar mı ne? Konuşuyorlar. Bilmiyorum.”*

Kart 6BM *“Burda iki tablo çıkıyor. Birincisi, beklemedikleri üzücü bir haber, istenmeyen bir haber almışlar. Bayanın düşüncesi, peki ne olacak şimdi. Napacaz. Beyninden böyle şeyler geçiriyor. Erkek de bu olaydan haberi varmış ama böyle olmamalıydı gibi şey içine girmiş. Ben böyle beklemiyordum. İkinci bir tablo da, bu bayan erkekten bir şey istiyor, yapılmasını istiyor. Erkek de isteksiz. Evladı olabilir, kadın daha yaşlı ondan. Beklediği şey bir evlilik olabilir, makam mevki olabilir, verilmesi gereken bir karar olabilir. Erkek pek memnun değil, isteksiz. Erkeğe göre annesi diyor, söylediklerimi yapmazsan senin için iyi şey olmaz gibi bir şey söylüyor. Erkek de bu durumda kararsız, bir şekilde bekliyor. Bu tablo anne-evlat durumu yani.”*

Anne – evlat konuşuyor. Genç, annesine saygılı olduğu için direkt cevap veremiyor düşüncelerini. Nasıl cevaplamalıyım diye beyninden öyle şeyler geçiriyor. Evlat saygısızlık etmek istemiyor, yani, erken cevap vermiyor. (?) Ne olabilir sonunda? İstemeyerek de olsa evlat annenin düşüncelerini kabullenmek zorunda kalıyor.“

Kart 6BM *“Burada bence ümit veriyor birbirine. (?) İnşallah ona uymuş olur; dediklerini yapmış olur.“*

3.2.3.2. Tecavüzcülere İlişkin Bulgular

Tecavüzcülerin yanıtlarında da kart malzemesini dayanak alan yanıtların çokluğu dikkat çekicidir, ancak bu yanıtlar pedofillerden sayıca azdır. Benzer bir şekilde, hikayelerde özdeşimler değişkendir, farklı karakterlerin ağzından alternatif hikayelerin anlatılmaktadır.

Yanıt Örnekleri:

Kart 2 *“Burda çiftçilikle, burda çiftçi bir ailenin, bir anne babanın genç kızı, okuyor, okula gidiyor. Belli ki okuyup hayalinde öğretmen olmak vardır. Anne babası gibi hayatını çiftçilikle sürdürmek niyetinde değil bu genç kızımız. Zor şartlar altında okumasını devam ettirdiği de göze çarpıyor hocam. Anne de bunun hayalini kuruyor. Kızının ileride büyük bir insan olarak yaşamını sürdüreceği günleri hayal ediyor anne. (?) Büyük bir ihtimalle okuyan kızımız öğretmen oluyor, gelecek neslin de böyle bir hayat sürmemesi için mücadele vermek niyetinde. Evet.“*

Kart 4 *“Burada gençliğinde çok sevdiği bir kadın var. Kadın geçmişte yapmış olduğu hataları göz önünde bulundurmadan evlenmeyi düşünüyor. Eşinin saygısız, umarsız, yarını düşünmeden hareket eden bir hali var. O kadar sabretmiş ki illallah demiş, her şeyi bitirecek hale gelmiş. Kadın eşinin o halini görünce vicdan azabı duyuyor ama adamın kadına güvenecek hali yok. Kadın şans istiyor; adamın gururu sevgisinin önüne geçiyor. Sonra yine pişman oluyor. Ayrılıyorlar.“*

Kart 6BM *“Burası bir yetimhane. Şu bayan yetimhanenin sorumlusu. Erkek de orada büyümüş, yaklaşık şu an 30 yaşlarında. Bu kadın onu kendi çocuğu gibi*

sevmiş, özel ilgi göstermiş. Çocuk büyüdükten sonra yetimhaneden ayrılmış. Ne olmuş diyelim buna? İşte, ne iş yapıyor diyelim buna. Bir bankada çalışıyor diyelim. Bu kadının yardımıyla girmiş bankaya. Çocuk da bayanı çok seviyor. Anne gibi görüyor onu. Yıllar sonra tekrar ziyarete geliyor. Bayan, orada evlenmiş, çocukları olmuş. Amaç, kadına sen çok yaşlandın, çalışma, gel bizimle kal diye evine götürmek tabii. Kadın reddediyor. Ben diyorum, yıllardır burdayım. İşime devam edeceğim, eğitim vereceğim diye reddediyor. Bu kadar.“

Pedofiller ve tecavüzcülerin protokolleri karşılaştırıldığında, tecavüzcülerin cinsiyet farkını pedofillere nazaran daha iyi tanıdıkları görülmekte; ancak anlatılan hikayelerde özdeşimlerin değişken olması nedeniyle cinsel özdeşimde güçlük yaşadıkları düşünülmektedir.

Pedofiller ve tecavüzcülerin protokolleri karşılaştırmalı olarak incelendiğinde; her iki grubun da ikincil özdeşimlere geçişte sorunlar yaşadığı, anne ile yapışık bir ilişkiye sahip olduğu ve babasal özdeşimlerin gerçekleşmemiş olduğu, dolayısıyla nesil farkını cinsiyet farkını tanımada ise tecavüzcülerin pedofillerden daha üst düzeyde işleyiş gösterdiği ancak cinsel özdeşimde güçlük yaşadığı görülmektedir. Pedofillerin protokollerinde dikkat çekici olan, 7BM kartında bastırmanın başarısız olması ve babayı öldürme düşlemlerinin ortaya çıkışıdır. Her iki grupta da benzer sorunsallar görülse de, tecavüzcülerin ikincil özdeşimlere geçiş, nesil farkını tanıma ve cinsiyet farkını tanıma eksenlerinde pedofillerden daha üst düzeyde işleyiş gösterdiği söylenebilir.

3.3. Nesne Kaybı Endişesi Hipotezi İle İlgili Bulgular

Rorschach testinde nesne kaybı endişesinin değerlendirilmesi amacıyla, anne imgesine gönderme yapan I, VII, VIII, IX ve X. Kartlar incelenmiştir. VIII, IX ve X. Kartlar, pastel renklere sahip olmaları nedeniyle gerilemeyi kolaylaştırmakta ve erken döneme ilişkin duygulanımların yansıtılmasını sağlamaktadırlar.

Rorschach testinden nesne kaybı endişesini değerlendirmek amacıyla siyaha hassasiyeti gösteren C' yanıtları, beyaz boşluklara işaret eden Dbl yanıtları ve kısmi insan ve hayvan tasarımlarına işaret eden Hd ve Ad yanıtlarının iki grup arasında

farklılık gösterip göstermediği Mann – Whitney U testi ile değerlendirilmiştir. Yapılan niceliksel analiz sonucunda, nesne kaybı endişesine işaret eden C', Dbl, Hd ve Ad yanıtları açısından iki grup arasında farklılık olmadığı görülmüştür.

3.3.1. Pedofillere İlişkin Bulgular

3.3.1.1. Rorschach Testi

Yapılan **niteliksel analiz** sonucunda, pedofillerde erken dönem anne imgesinin donuk ve yetersiz olduğu görülmektedir. Anne imgesi kapsayıcı işlevleri yerine getirmekte yetersizdir ve kayıptır.

Yanıt Örnekleri:

I.Kart

“Heykel”

VII.Kart

“Kışın buz tepelerinin göçükleri”

“Bulut”

“Kelaynak. Taştan, canlı düşünmeyelim”

VIII.kart

“Sanki yüksekten bir şey düşüyormuş gibi”

IX.kart

“Kırık ağaç”

“Eski avize”

“Çinliler'in, Japonlar'ın bayramlarında yapıyorlar ya, oyuncak ejderhalar. İnsanlar içine girer, hareketlerini de kendileri yaptırırlar”

“Küçük lambalar olurdu ya, gaz lambası. Lamba yanmıyor şu an. Biblo lamba”

I ve VII ve IX. Karta verilen örnekler, erken dönem anne imgesinin pedofiller için ne kadar soğuk ve yetersiz olduğunu düşündürmektedir. VII. Kartta pedofiller tarafından yoğun olarak verilen “Bulut” yanıtı, kapsayıcı işlevlerde yetersiz kalan, kayıp anne imgesini akla getirmektedir. VIII. karttaki “düşme” temalı yanıtın, annenin tutma (holding) işlevlerini yerine getiremeyişine gönderme yapmaktığı düşünülmektedir.

Pedofillerde, annenin soğukluğu ve yetersizliğinin yanı sıra, annenin nüfuz ediciliği ve tehdit ediciliğine de vurgu yapan yanıtların varlığı dikkat çekicidir. Kapsayıcı işlevlerin yetersiz kalması sonucunda anne imgesi tehdit edici algılanmaktadır.

Pedofillerde Tehdit Edici Anne İmgesine Yanıt Örnekleri:

I.Kart

“Akrep, yengeç (?) Yengecin iki dişi, yiyeceği şeyi buralarda tutuyor”

“Şeytan figürü”

IX.Kart

“Büyütülmüş bit, binlerce büyütülmüş. Canavar gibi. Canavar demeyelim de, asalak”

3.3.1.1.1. Pedofillerde Nesne Kaybı Endişesine Yönelik Savunmalar

Pedofillerde birleştirme ve simetri yanıtlarının, tecavüzcülere göre daha fazla olduğu görülmektedir. Bu savunmalar, nesne kaybı endişesi ile baş etmeye yönelik narsisistik savunmalardır (Tunaboşlu-İkiz, 2002). Pedofillerin narsisistik savunmaları sık kullanması, yapılan narsisistik nesne seçimini (çocuk) açıklar görünmektedir.

Pedofillerde Simetri Yanıtları:

VII.Kart

“İki kız çocuğu. Aynadaki yansıması. Saçları dik, tavşan kulakları gibi. Küçük çocuklar aynanın karşısında oynar”

VIII.Kart

“Bir kaplan var. Su kenarında bir yere çıkıyor”

IX. Kart

“İki tane atlı var; ters tarafa atlar şahlanmış (?) Sanki at koşuyor, şaha kalkmış, binicisi üstünde. Birbirine simetrik ama zıtlar”

Pedofillerde Birleştirme Yanıtları:

II. Kart

“İki tane cüce ellerini birleştirmiş şekilde yürüyora benziyor”

VII.Kart

“Birbirine yakınlaşmak isteyen iki insan, biri tutup çekiyor. Yakınlaşamayan iki insan. Kızlar. Ayırmaya çalışıyor, birbirlerine bakıyor, ayrılmak istemiyorlar”

“Tavşanlar oyun oynuyor. Birleşmişler. Birleştikleri kısım siyah”

“Bir halkaya bağlı parçalar”

Pedofiller tarafından verilen simetri ve birleştirme yanıtları, anneden farklılaşamamayı, dolayısıyla ayrılma-bireyleşme sorunsalını düşündürmektedir. Bu savunmaların sık kullanımı, nesne kaybı endişesine işaret etmektedir. Nesne kaybı endişesine yönelik savunmaların pedofillerde, tecavüzcülere nazaran daha sık görülmesi ve özellikle VII. Karta pedofiller tarafından sıkça verilen “Bulut” yanıtı, nesne kaybı endişesi sorunsalının pedofillerde, tecavüzcülerden daha yoğun yaşandığına işaret etmektedir.

3.3.1.2. TAT Testi

TAT'de nesne kaybı endişesini incelemek amacıyla, nesne kaybı ve depresif konumu işlemeye gönderme yapan 3BM, 12BG ve 13B kartları analiz edilmiştir.

Pedofillerin yanıtları incelendiğinde, nesne kaybı endişesinin yoğun olduğu ve kayıp nesne üzerinden narsisistik yetersizliklerin anlatıldığı göze çarpmaktadır.

Yanıt Örnekleri:

Kart 3BM *“Burda başını dayamış, ya uyuyor, ya üzgün biçimde bir şey mi düşünüyor? Ağlıyor olabilir de. Dayandığı şey ne olabilir? Yatak gibi ama. Nezaret olabilir mi acaba? Sağ tarafı sanki anormal derece. Kamburu var gibi, sağ tarafta. Bence nezarethane, öyle burası. Bir şeye üzülmüş gibi, ya ağlıyor ya uyuyor. Başka gözüken bir şey yok. Yok başka, bir şey göremiyorum. (?) Getiremiyorum. Üzgün bir şekilde ya ağlıyor ya uyuyor, ama sonunu bilmiyorum.”*

Kart 13B *“Bu normal izlediğimiz kovboy filmleri oluyor ya, yabancı. Bu resim de yabancı zaten. Çocuk çıkmış kapının önüne, bekliyor. Film manzarasını, hikayesini*

bana anlatıyor. Çok aç ve fakir bir çocuğu canlandırıyor sanki burada. Duruş şekli de sanki birilerine bakıyor yani. Karşısında yabancı birileri varmış gibi bakıyor. Sert sert bakıyor. Bu kadar. (?) Ne bileyim. Hep böyle duruş şekline bakarsan belki de yani sonu normal düzliğe de çıkabilir. Böyle de devam edebilir ama çıkartamıyorum. Şekline bakarsan yalnız. “

3BM kartında kişinin depresif duygulanımla başa çıkamadığı, bu nedenle sorular sorarak testörden dayanak alma çabası içine girdiği görülmektedir. Kambura dikkat çekilerek narsistik yetersizliklere vurgu yapılmış, en sonunda “uyuyor” denilerek depresif duygulanımın inkarına gidilmiştir. 13B kartında ise, güvenilir ve sağlam ebeveyn imgelerinin olmadığı, hikayede çocuğun çok aç ve fakir bir çocuğu “canlandırdığı” söylenerek yalnızlık ve yetersizlik duygularının dışsallaştırılmaya çalışıldığı görülmektedir. Sağlam nesnelere olmayışı öfkeye sebep olmuş (“Sert sert bakıyor”), çocuğun yalnızlığına vurgu yapılarak hikaye sonlandırılmıştır.

Kart 13B *“Fakirlik kötü ya. Herhalde fakir bir ailenin evi, tahtadan olduğuna göre. Çocuk da oturmuş, ayağında ayakkabı yok, elini çenesinde yumuşturmuş, bir umut bekliyor. Belki düşünecek durumda bile değildir. Sanki bir ışık alıyormuş gibi bakıyor, umut dolu gözleriyle. (?) İnşallah güzel bir evi olur. Güzel de bir ayakkabısı olur. Çünkü görüntüde ev olarak gözüküyor, çömelmiş oraya. Tahtadan yapılmış ev. Evet evet, tahtadan ev işte, bu da kapısı. Köy evi olmuş olabilir. Yani solgun bir fotoğraf, insanın içini açan bir fotoğraf değil. Tabii her fotoğraf da insanın içini açacak değil. “*

Kart 13B *“Cık. Bir şey gelmiyor aklıma. Fakir edebiyatı yapacağız, başka bir şey olmaz. Fakir bir değirmenci ve onun bir oğlu vardı. Değirmenci o kadar fakirdi ki ne elinde oturacak düzgün bir eşyası, ne de çocuğunun ayağına giyebilecek bir ayakkabısı vardı. Çocuk büyüdükçe zengin olma hayali bir o kadar artıyordu. Köye gelen dönmedolabı çocuklar bindiği zaman oturur, onları seyrederdi. Hep “ah bir zengin olsam” hayaliyle ağlardı. Bağlamayı yapamayacağım. Bu kadar yeter sanırım. (?) Çocuk, hiçbir zaman zengin olamadı. Çünkü fakirlik onun kaderinde vardı. Babası öldü ve kimsesiz kaldı. O kadar. “*

Her iki hikayede de evin durumuna ve çocuğun ayakkabısının olmayışına dikkat

çekilerek narsisistik yetersizliklere vurgu yapılmıştır. İlk yanıtta evin yetersizliği anlatılarak kapsayıcı işlevlerin eksikliğine gönderme yapılmış, bunun yarattığı depresif duygulanımla başa çıkılamadığı için dışsallaştırılmaya, karta yansıtılmaya çalışılmıştır (“Solgun bir fotoğraf, insanın içini açan bir fotoğraf değil”). İkinci yanıtta ise ebeveynin kapsamaktaki yetersizliği anlatılmıştır. Güvenilir içsel nesnelere yerine kayıp nesnelere söz konusudur.

Kart 12BG “*Evet. Sandal desek ormanın içinde sandalın ne işi var? Ha, su varmış. İki aşık kır gezisine çıkmış gibi, ormana, pikniğe. Sandallarını da kıyıya bırakmışlar. Ya da iki arkadaş balık tutuyorlarken, düşüp boğulmuş olabilirler. Avlanan hayvan tarafından olur. Böyle bir tablo var. Birinci tablo, kır gezisine çıkmışlar. İki kafadar veya iki arkadaş. İkinci tablo, avlanmaya çıkmışlar, boğulmuş ya da kazaya uğramış olabilirler. Bir timsah parçalamış olabilir. Öyle bir tablo, bahar mevsimi.*”

Kart 12BG “*Tam sevdiğim yer. Orman var, sandal var. Böyle bir yerde yaşamak isterim. Kayığın oldu mu, ohoo. Böyle bir yerde insanlara ihtiyaç olmaz, ormandan bulduğunu yersin. Mantar var, balık var. (?) Böyle bir yerde yaşamak istiyorum, kismetse, çıkarsak. Mutlu olurum böyle bir yerde yaşarsam.*”

İlk yanıtta hikayenin içinde resimde olmayan kişiler anlatılmak istenmiş, ancak hikaye bu kişilerin kaybı üzerine kurulmuştur. Oral sadistik düşlemler ortaya çıkmıştır (“Bir timsah parçalamış olabilir”). Kayıpla baş edilememiş, depresif duygulanımın ortaya çıkmasına izin verilmeyerek “Bahar mevsimi” gibi depresif duyguları inkar eden hipomanik bir cümle ile hikaye sonlandırılmıştır. İçsel nesnelere sağlam değildir ve bu kayba dayanabilmek, başa çıkabilmek mümkün değildir. İkinci yanıtta da narsisistik yetersizlikler tek başına olmak yüceltilerek inkar edilmiştir.

3.3.2. Tecavüzcülere İlişkin Bulgular

3.3.2.1. Rorschach Testi

Tecavüzcülerin yanıtları incelendiğinde, yetersiz ve kayıp anne imgesine ilişkin yanıtların yanı sıra, annesel imgeye gönderme yapması beklenen regresif kartların agresyonu harekete geçirdiği dikkat çekmektedir:

VII.Kart

“İki tane köpek karşılıklı ama gerçek değil de yapay köpeklerden”

“Bulut”

“Hayvan resmi. Bu ağzı, ağaçkakanlara benziyor, kuyruğu da sincap gibi”

“Tornavida”

“Ayı yavrusu. (?) Çirkinleştirmiş kendini, ağzını açmış dişlerini gösterir gibi.”

“Bıçak. Tutacak yerleri yok. Hayvanın kafasında bıçak”

VIII.Kart

“Yanardağ”

“Volkan, yanardağ. Dağın içinden akıcı bir şey geliyor”

“Volkan patlaması”

“Ok ve yay”

“Yırtıcı büyük kedi”

IX. Kart

“Yanan ormandan alevler çıkıyor. Dibi kor”

“Boks eldiveni”

“Ağaç. Sanki oymuşlar; delik var içinde. Hayvan gibi bir şey, ağacın altını eşiyormuş gibi”

“Bir şey püskürüyor, denizin altından geçiyor. Suyun üstünde buhar oluşturuyor. Patlama gibi bir şey, etraftaki şeyler parçalanıyor”

“Hayvanın gövdesi olabilir. Şu da kıskaçları, ağız kısmı olabilir. (?) Şu sanki kıskaçları. Büyük bir böcek. Ağız kısmı yakalayacak, yutacak gibi. Küçük küçük sinekleri toplayan varlık gibi.”

X.Kart

“Bir balığın ahtapota yakalanmış şekli”

“Akrep. Kuyruğu, kıskaç mı desem”

“Kerpeten”

“Pense ağzı”

Tecavüzcülerin yanıtlarında ortaya çıkan yoğun agresyonun, nüfuz edici anne imgesi ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Tecavüzcülere ilişkin literatür bölümünde de değinilmiş olduğu üzere, tecavüz eylemi, baskın, tehdit edici annenin karşısında pasifleştirilmeyi inkara hizmet etmektedir (Cohen ve ark., 1971). Bu anlamda, tecavüzcülerin annesel kartlarda verdiği agresif yanıtlar, annenin nüfuz ediciliği ile

ilişkili olabilir. Agresif yanıtların, annenin kapsayıcı işlevlerdeki yetersizliğinin sonucunda da ortaya çıkmış olabileceği düşünülmektedir. Annesel kartlarda agresif dürtünün yoğunlaşması, annenin, çocuğun ihtiyaçlarını ve agresyonunu karşılamakta yetersiz oluşunu akla getirmektedir.

3.3.2.2. TAT Testi

Tecavüzcülerin yanıtları incelendiğinde, hikayelerin neredeyse tümünün nesne ilişkisi bağlamında anlatıldığı, depresif duygulanımı kontrol etmek amacıyla azaltılmış yalıtım işlemine (A3-4) sıklıkla başvurulduğu görülmektedir. 3BM kartında dövülme, bir başkası tarafından zarar verilme temasının yoğun olarak işlendiği ve protokollerin 1/3'ünde karttaki kişinin "kambur" olarak tanımlandığı dikkat çekmektedir. 13B kartında ise çocuğun ayakkabısının olmaması ve evin ahşap olmasına sıklıkla değinilmiştir. Bu yanıtlar narsistik yetersizliğe işaret ederken, "dövülme" teması, zarar veren, cezalandırıcı bir ilk nesneye gönderme yapmaktadır.

Yanıt Örnekleri:

Kart 3BM *"Eşinden ya da babasından dayak yemiş biri. Babasından dayak yemiştir. İstanbul'un fakir semtlerinde oturan bir aile, kızı okumak istiyor ama baba durumlarından dolayı okutmak istemiyor. Kızı karşı gelince onu tokatlıyor. (?) Baba en sonunda yaptığından pişman olup kızı okutma kararı alır."*

Kart 13B *"Hikaye bulamadım. Babası çocuğuna bu dünyanın güzelliklerinden bahsederken çocuk babasına soruyor, bu güzellikleri kim yaptı. Babası Allah diyor. Çocuk merak ediyor, baba, eğer biz doğduksa Allah'ı kim var etti? diye soruyor. Babası bu soruya cevap vermiyor. Çocuk o gün bugündür hep düşünüyor."*

Her iki kartta da hikaye ebeveynle ilişki içinde anlatılmıştır. 3BM kartında karşıt duygulanımlar/tasarımlar arasındaki çatışma anlatılmış, baba arzusunun yasaklayıcısı konumunda yer almıştır. 13B kartında hikayeye yine bir ebeveynin getirildiği, ancak anlatılan hikayenin duygulardan yoksun olduğu ve kartın gizil içeriğine uygun olmadığı görülmektedir. Tek başına kalma kapasitesinin yeterli olmadığını düşündürmektedir.

Kart 3BM “*Valla burda bi. Sanki bu kardeşimiz özürlü mü, çaresiz vaziyette böyle bir yere dayanmış. Bir mezara mı benzetsem, neye benzetsem, mezar taşına mı dayanmış? Yani ölen bir insanın, yakını, annesi olabilir, babası olabilir, çocuğu olabilir. Çok üzülmüş, yıkılmış ama ölenle ölinmez, kalkıp hayatını mücadeleyle sürdürmek zorunda. Çünkü her olup biten takdir-i ilahiyle olup bitiyor, o olmadan yaprak bile dalından düşmez. İnsan üzülebilir ama böyle yapmaması gerektiği görüşündeyim. (?) Dediğim gibi, kalkıp, bu şekilde değil, normal bir insan gibi yaşamına devam etmesi gerektiğini düşünüyorum. Kuran'da dediği gibi, her nefis ölümü tadacaktır. Bugün o ise yarın bize sıra gelecek zamanı geldiğinde.*”

Kart 13B “*Burda baraka gibi, kulübe gibi bir yer, ahşaptan yapılmış. Yalınayak bir çocuk uzun uzun düşünüyor. Büyük bir ihtimal geleceğe yönelik. Ne olabilir? Geleceğe yönelik düşünüyor dersek ne kadar ilerisini düşünebilir ki böyle bir yavru? Bu denli düşünen bir yavru mesela daha varlıklı bir ailenin çocuklarının yaşayış şekillerini görmüş olabilir, ben neden böyle bir barakadayım düşüncesi içerisinde olabilir çocuk. Düşünebildiği kadarıyla ilerisini düşünüyor olabilir, ne kadar düşünebiliyorsa artık. Başka da bir yorum yapamıyorum hocam. (?) Çocuğun şu anda bakmakta olduğu noktada oynayan arkadaşları ve onu aralarına almamış olma ihtimalleri vardır. Kızgınlığı biraz da onu andırıyor. Biraz beklese, arkadaşlarıyla arasını düzeltir, aralarına tekrar katılabilir.*”

3BM kartında verilen “mezar taşı” tasarımı ile ölüm dürtüsünün yoğunluğu ortaya konmuş, nesne kaybı üzerinden bir hikaye anlatılmıştır. Kaybın yarattığı duyguların kontrolü amacıyla dini referanslara başvurulmuş, ancak yeterli gelmemiş ve test malzemesiyle sınırlar kaybolmuştur (“Bugün o ise yarın bize sıra gelecek zamanı geldiğinde”). 13BM kartında anlatılan hikayede evin durumu ve çocuğun yalınayak olmasına dikkat çekilerek narsisistik yetersizliklere vurgu yapılmış, ancak depresif duygulanım ile baş edilerek hikaye sonlandırılmıştır.

Kart 3BM “*hmm. bu çocuk ailenin dört kardeşten bir tanesi. ama üvey ve kambur. bütün kardeşler evde yatarken bu küçük bir barakada yatıyor. tek başına. diğer kardeşler okula giderken bu tarlalarda çalışıyor. öyle diyelim . sonra bir gün, nasıl bağlayalım, kaçsın şeyden, evden. daha büyük bir şehre gitsin. orda iş arasın. buna iş de vermesinler bir müddet. sonra iyi biri bunu kiliseye bekçi alsın. birkaç yıl orda çalışınca başka biriyle tanışsın, o da o şeyden olsun, ilden ilçeden neresiyse. onunla*

evlensinler. kilisenin yanındaki küçük bir evde, kiliseye bağlı, orada yaşasınlar.“

Kart 13B *“Babası çok küçükken vefat etmiş, annesinin zorluklarla büyütme çalıştığı çocuk. Yaşı küçük olduğu için hareket edemiyor, annesine de yardım edemiyor, hırslanıyor. Annesinin tek başına mücadelesi, çocuk da erkek olduğu için ailesine sahip çıkmak istiyor. İlerde nasıl çalışabilir, annesini nasıl rahat ettirebilir onu planlıyor. Annesi bahçeden geliyor, oğlunun üzülüğünü anlıyor, teselli ediyor. Oğlu büyüyor, eli ekmek tutuyor. Annesine tutulmaya başlıyor. Annesi oğluna bakarak duygulanıyor, dua ediyor oğluna. (?) Sonu mutlu olsun. Çocuk evlensin, annesi torun sahibi olduğunu görsün. Annesi oğlunu iyi bir eş, evlat olarak yetiştirdiği için gurur duyarak canını teslim ediyor. Çocuklarına ezikliği hissettirmiyor. Sonu gelmiyor ölene kadar böyle.“*

Bu iki hikayede de depresif duygulanıma hiç yer verilmediği göze çarpmaktadır. İlk hikayede “üvey ve kambur” olmasına vurgu yapılarak narsisistik yetersizlikler ve yalnızlık duyguları anlatılmış, ancak buna ilişkin hiç duygu ifade edilmemiştir. Sözel önlemlerle güçlü depresif duygulanım bastırılmaya çalışılmıştır. Hikayenin sonunda ilişkiler erotize edilmiş, bununla dayanak alma ihtiyacının ne kadar yoğun olduğu aktarılmıştır. İkinci hikayede de resimde olmayan bir ebeveyn imgesi getirilmiş, çocuğun yalnız kalmayı ve depresif duyguları nasıl işlediğini anlatmak yerine annenin duyguları anlatılmıştır. Bu hikayenin de sonunda ilişkinin erotize edildiği görülmektedir. Yalnız kalmaya dayanma ve depresif duygulanımla baş etme mümkün değildir.

Kart 12BG *“Kış mı desem, yaz mı desem. Orman desek, sandal da olabilir, tabut da olabilir. Ağacın dibinde mezar. Sandal da olabilir, her şeye uyuyor. (?) Adam gebermiş. Tabuta da benziyor, beni ağacın oraya bırakın anlamında. Ya da kış, kaymak için kullandıkları şey.“*

Kart 12BG *“Çocukluğumda yaşadığımız yerde göl kenarında boş sandal vardı. Kimse içine binmiyordu, küreklerine asılıp gölde süzülüyordu. Ben büyüdüm. Bir gün tekrar köyüme döndüm. Sandal hâlâ boştu.“*

Bu iki yanıtta da, kayıp duygusu yoğun biçimde işlenmiştir. İlk hikayedeki

“mezar” yanıtı yanlış algıdır ve ölüm dürtüsünü canlandıran kayıpla başa çıkılamaması sonucunda algı bozulmuştur. İkinci hikayede ise içsel boşluğa, kayıp nesneye gönderme yapılmaktadır.

Pedofillerin ve tecavüzcülerin protokolleri karşılaştırmalı olarak incelendiğinde ise, her iki grupta da olumlu, kapsayan bir anne imgesine işaret eden protokollerin oldukça az olduğu görülmektedir. Erken dönem yaşantılarına ve ilk nesne olan anneyle ilişkilere gönderme yapan I. Kartta, her iki grupta banal yanıtlar çoğunluktadır. VII. Kartta pedofiller genellikle “bulut” gibi sınırları belirsiz tasarımlar vermiş ya da kartı reddetmişken, tecavüzcüler kullandıkları sözel önlemler ve kararsız dile rağmen belirli bir tasarım verebilmişlerdir. Bu kartta verilen ilişki içinde insan tasarımları, her iki grubun protokollerinde de oldukça az sayıdadır. Tecavüzcülerin yanıtlarında “birbirleriyle tartışıyor”, “birbirine bağıyor” gibi daha agresif ilişki biçimleri söz konusuysen, pedofillerin yanıtlarında “birbirine bakıyor”, “birbirine bakıp oynuyor” şeklinde, “bakış”a gönderme yapan yanıtlar bulunmaktadır. Pedofillerde anneyle yakınlaşma ve ayrılamama söz konusuysen, tecavüzcülerde agresyon ön plandadır.

Sonuç olarak; pedofiller ve tecavüzcülerin yanıtları karşılaştırmalı olarak incelendiğinde, pedofillerde nesne kaybı endişesinin yoğun olarak yaşandığı ve depresif konumun işlenemediği, tecavüzcülerin pedofillere nazaran depresif konumu daha iyi işleyebildiği ancak yalnız kalma kapasitelerinin oldukça sınırlı olduğu ve depresif duyguları erotize ederek inkar ettikleri görülmektedir.

3.4. Dürtüsellik Hipotezine İlişkin Bulgular

Araştırma örneklemini oluşturan pedofil ve tecavüzcülerin, cinsel saldırı eyleminin nitelikli halini gerçekleştirme nedeniyle, dürtüsel anlamda iki grup arasında farklılık olmayacağı düşünülmektedir.

Pedofiller ve tecavüzcülerin dürtüsellik düzeylerinin değerlendirilmesi amacıyla, kişideki agresif ve libidinal boşalımın yoğunluğuna işaret eden renk yanıtları olan C ve nesne hareketleri olan kob yanıtlarının gruplara göre dağılımları niceliksel olarak incelenmiştir. Niteliksel değerlendirmede ise, kırmızı renk ile afektif dünyanın

daha rahat ortaya konmasını sağlayacağı düşüncesinden hareketle II. Kart incelenmiştir.

Yapılan **niceliksel analiz** sonucunda, dürtüsel boşalımı işaret eden C ve kob yanıtları açısından iki grup arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Yapılan **niteliksel analiz** sonucunda ise, pedofillerin II. Kartta karşılaşılan kırmızı renkten tecavüzcülere göre daha çok etkilendiği ve cevapların dürtüsel içeriğinin daha yoğun olduğu görülmektedir. Pedofillerde yalnızca rengin isimlendirildiği yanıtlar bulunurken, tecavüzcüler, rengi bir tasarıma bağlamakta pedofillerden daha başarılıdır.

Pedofillerin Yanıt Örnekleri:

II. Kart

- “Füze gibi, havada uçuyor”*
- “Kara bulutların içinden çıkmış uçağa benziyor”*
- “İnsan beyni. Sıkıştığında patlıyor, alev alıyor”*
- “Fareler. Ellerinde roket, arkadan ateşliyor”*
- “İki kırmızı başparmak”*
- “İki kırmızı hayvan kafası”*
- “Kırmızı boyalar”*
- “Kırmızılara anlam veremedim”*

Tecavüzcülerin Yanıt Örnekleri:

II. Kart

- “Kanlı hayvan kafası. Gözünü kan bürümüş, kan püskürmeye çalışıyor”*
- “Üzerinde ateş yanan gaz lambası”*
- “Kavga eden pitbullar, kan renginde”*
- “Şelale akıyormuş gibi”*

Pedofillerin protokolleri incelendiğinde, devamında gelen III. Kartın reddedilme oranının, tecavüzcülerden oldukça yüksek olduğu, diğer yanıtlarda da “Göremiyorum, anlayamıyorum” şeklindeki kararsız dil yapısında artış olduğu göze

çarpmaktadır. Tecavüzcüler, pedofillere göre dürtüyle daha iyi baş edebilmiştir, ancak pedofillerin II. Kartta dürtüsel taşkınlık yaşadıkları, sonrasında dürtüyü kontrol altına alamayıp dondurdukları görülmektedir. Dolayısıyla, pedofillerin dürtüyü ruhsal alanda işlemekte tecavüzcülerden daha alt düzeyde olduğu söylenebilir.

3.5. Çocukluk Örselenme Yaşantılarına İlişkin Bulgular

Pedofil ve tecavüzcülerin travmatik çocukluk yaşantılarının araştırılması amacıyla Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği (ÇÖYÖ) uygulanmıştır. İki grup arasında Cinsel İstismar, Duygusal İstismar ve Fiziksel İstismar alt ölçekleri ile ölçekten alınan toplam puan bakımından anlamlı bir farklılık olup olmadığının anlaşılması amacıyla Mann – Whitney U testi uygulanmıştır. Yapılan analiz, Cinsel İstismar, Duygusal İstismar ve Fiziksel İstismar alt ölçekleri ile ölçekten alınan toplam puan bakımından iki grup arasında anlamlı bir farklılık bulunmadığını göstermektedir.

İki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır, ancak Cinsel İstismar alt ölçeğinden alınan yanıtlar, pedofiller ve tecavüzcülerin travmatik cinsel istismar yaşantılarına ışık tutması açısından önem taşımaktadır. Pedofillerin %22,2'si (N=6), çocukluğunda kendisinden en az beş yaş büyük bir kişiyle cinsel ilişkisi olduğunu belirtirken, tecavüzcülerde bu oran %29,8'dir (N=8). Pedofillerin %25,9'u (N=7), tecavüzcülerin ise %11,1', (N=3) çocukluklarında cinsel amaçla dokunulmaya çalışıldıklarını belirtmişlerdir. Kendisiyle cinsel ilişki kurmaması halinde kendisine zarar vermeye tehdit edilme oranı pedofillerde %18,5 (N=5) iken, tecavüzcülerde %3,8'dir (N=1). Zorla cinsel içerikli davranışlara girme veya cinsellikle ilgili bir şeyler izlettirilme oranı ise pedofillerde %18,3 (N=5) iken, tecavüzcülerde %26,9'dur (N=7).

4. BÖLÜM

TARTIŞMA

Bu çalışma, çocuğun cinsel istismarı ve cinsel saldırı suçundan cezaevinde bulunan bireylerin ruhsal işleyişlerinin anlaşılması ve karşılaştırmalı olarak incelenmesini esas almıştır. İki grup arasında narsisistik hasar, cinsel kimlik, nesne kaybı endişesi, dürtüsel taşkınlık düzeyi ile travmatik çocukluk yaşantılarına ilişkin ne gibi farklılıklar olduğunun belirlenmesi, bu çalışmanın amaçlarını oluşturmaktadır.

Elde edilen bulgulara göre, narsisistik hasar, cinsel kimlik, nesne kaybı endişesi ve dürtüsellik açısından iki grup arasında farklılıklar bulunmaktadır. Niceliksel analiz sonuçları iki grup arasında farklılık olmadığını gösterse de, niteliksel analiz sonucunda elde edilen bulgular, araştırmanın kriterleri bakımından pedofillerin tecavüzcülere göre daha alt düzeyde bir ruhsal işleyişe sahip olduğuna işaret etmektedir. Bu sonuçlar, yalnızca istatistiki verilerden yola çıkarak ruhsal işleyişini anlamının mümkün olmayacağını açıkça göstermektedir. İki grupta da benzer sorunsallar görülüyor olsa da, yoğunluğu ve başa çıkma yöntemleri arasındaki farklılık niteliksel analiz sonucunda daha iyi anlaşılmuştur.

Pedofiller, narsisistik sorunsalı yoğun biçimde yaşamaktadır. Anne ile ilişki yapışıktır, çocuk anneden farklılaşmamıştır. Ancak bu simbiyotik ilişki içerisinde, anne kayıptır ve kapsayıcı işlevleri yerine getirmekte, çocuğu tutmakta başarısızdır. İlk nesneye ilişkin bu sorunlarla başa çıkmanın yolu, cinselleştirmeye başvurmak gibi görünmektedir. Aynı zamanda, sapkın eylemin aslında “cinsel olmadığı”, bilakis ilk dönemdeki annesel eksiklik ve ayrışmamamanın yarattığı narsisistik hasarların onarımına yönelik olduğu yönündeki görüşleri (Bak, 1968; Greenacre, 1968; Wood, 2010) doğrular niteliktedir.

Anne – oğul çiftini ayıracak bir üçüncünün, babanın izlerinin ruhsal dünyada bulunmaması, pedofillere ilişkin bir başka çarpıcı bulgudur. Anneyle olan simbiyotik ilişkiden koparak babayla özdeşim kurulamaması, çocuğun anneyle özdeşim kurmasına neden olmaktadır. Bu sonuç, pedofilin narsisistik nesne seçimini (Freud,

1914) aydınlatır görünmektedir. Annesiyle özdeşleşen pedofil, kendi narsisistik uzantısı olan çocuğu cinsel nesne olarak seçmekte, böylece anne – oğul çiftinin bir aradalığını devam ettirmektedir. Chagnon (2004) ve Balier'nin (1997) çalışmalarında benzer sonuçlara ulaşılmıştır.

Tecavüzcülere ilişkin bulgular incelendiğinde, pedofillere göre nispeten daha iyi bir işleyişe sahip oldukları görülse de, bu gruba ilişkin bulgularda da dikkat çekici birkaç nokta bulunmaktadır. Ödipal karmaşanın yapılandırıcı olmaması, tecavüzcülerin protokollerinde göze çarpan önemli sorunlardan bir tanesidir. Anne imgesi kapsayıcı işlevleri yerine getirmekte yetersizdir, bunun yanı sıra anneden ayrışma gerçekleşmemiştir. Ödipal üçgen oluşmamış, babasal özdeşimler gerçekleşmemiştir. Yetersiz anneden ayrılamamanın ve baba ile özdeşim kuramamanın ortaya çıkardığı narsisistik sorunsal, tecavüzcülerde agresyonu tetiklemektedir. Tecavüz eylemi, bu noktada narsisistik hasarla başa çıkmak kadar tecavüzcünün anneden ayrılarak maskülen özdeşimi başarabilmesi anlamına da gelmektedir (Stoller, 1975). Çalışmanın bulgularının Chagnon (2005) ve Neau (2005) ile tutarlı olduğu söylenebilir.

Travmatik çocukluk yaşantıları arasında istatistiki olarak bir farklılık bulunmamakla birlikte, ortaya çıkan sonuçlar çarpıcıdır. Pedofillerin $\frac{1}{4}$ 'ü, tecavüzcülerin ise $\frac{1}{5}$ 'i çocukluklarında cinsel istismara maruz kaldıklarını bildirmişlerdir. Bu sonuçlar, literatürle uyumlu olmakla birlikte (Groth, 1979; Glasser ve ark., 2001; Hanson ve Slater, 1988; Cohen ve ark., 2002; 2010), “İstismarcılar çocukluklarında istismara maruz kalmıştır” kalıpyargısının kısmen doğrulanabileceğini göstermektedir.

Cinsel suç olgusunun daha iyi anlaşılması amacıyla pedofiller ve tecavüzcüler ile yapılacak diğer çalışmaların büyük önemi bulunmaktadır. Bu çalışmada iki “patolojik” grup arasında karşılaştırma yapılmıştır. Bir kontrol grubu ile karşılaştırmanın yapılacağı çalışmalar, pedofiller ve tecavüzcülerin ruhsal işleyişlerinin daha net bir biçimde ortaya çıkmasını sağlayacaktır. Daha kalabalık örneklemelerin seçilmesi, daha güvenilir genellemelerin yapılmasını kolaylaştırması bakımından tercih edilmelidir. Sonraki çalışmaların yarı – yönlendirilmiş görüşmelerle desteklenmesinin, elde edilen verilerin kapsamını artıracakını düşünülmektedir.

Cinsel saldırı ve çocuğun cinsel istismarı suçundan dolayı ceza infaz kurumlarında bulunan bireylere ilişkin müdahale programları, genellikle kurbanla ilişkin empatiyi artırma ve dürtüselliği azaltmayı temel almaktadır (Yeater ve O'Donohue, 1999). Ancak bu yaklaşım, suça bir semptom gibi yaklaşmakta, suç teşkil eden eyleme neden olan ruhsal faktörleri tamamen göz ardı etmektedir. Cinsel suça bir semptom olarak yaklaşmaktansa, bu suça iştirak eden bireylerin ruhsal dünyalarıyla çalışılması, sorunun kökenine ilişkin bir müdahale yapılmasını sağlayacaktır. Dolayısıyla, ceza infaz kurumlarında yürütülecek çalışmalarda, uzmanların bu grupların patolojisine ilişkin fikir sahibi olarak bireysel psikoterapi çalışmalarına ağırlık vermesi, yapılacak iyileştirme çalışmasının daha etkili olmasına yardımcı olacaktır.

KAYNAKÇA

- Albin, R.S. (1977). Psychological Studies of Rape. *Signs*, 3(2), 423 – 435.
- Amerikan Psikiyatri Birliği (2013). *DSM-V: Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*. Washington DC: American Psychiatric Publishing.
- Anzieu, D. ve Chabert, C. (2004). *Projektif Yöntemler*. (Kolbay, B., Çev.). İstanbul: Bağlam Yayınları.
- Arlow, J.A. (1987). Trauma, Play, and Perversion. *Psychoanal. St. Child*, 42:31-44.
- Aslan, S.H. ve Alparslan, Z.N. (1999). Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği'nin Bir Üniversite Öğrencisi Örnekleminde Geçerlik, Güvenirlik ve Faktör Yapısı. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 10(4), 275-285.
- Bak, R. C. (1968). The Phallic Woman—The Ubiquitous Fantasy in Perversions. *Psychoanalytic Study of the Child*, 23: 15-36.
- Balier, C. (1997) Le traitement des auteurs de crimes et délits sexuels en France- Criminologie et Psychiatrie, Sous la Direction de T. Albernhe, « Ellipse » 1997 p. 712-720.
- Bilgili, M. (1995). Psikiyatrik Olgularda Toplumsal Yargı. *Kriz Dergisi*, 3(1), 195 – 198.
- Britton, R. (1989). The Missing Link: Parental Sexuality in the Oedipus Complex. Steiner, J. (Ed), *The Oedipus Complex Today: Clinical Implications içinde* (sf. 83-101). Londra: Karnac Books.
- Brownmiller, S. (1975). *Against Our Will*. New York: Ballantine Books.
- Bryden, D. ve Grier, M. (2011). The Search for Rapists' "Real" Motives. *The Journal of Criminal Law & Criminology*, 101(1), 171 – 278.
- Cantürk, N. Ve Koç, S. (2010). Adli Tıp Kurumunda Değerlendirilen Cinsel Suç Sanıklarının Sosyo-demografik Özellikleri ve Psikiyatrik Profilleri. *Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Mecmuası*, 63(2), 49 – 53.

- Cassity, J.H. (1927). Psychological Considerations of Pedophilia. *Psychoanal. Rev.*, 14:189-199.
- Chagnon, J.-Y. (2004). À propos des aménagements narcissico-pervers chez certains auteurs d'agressions sexuelles. Etude de deux protocoles de Rorschach. *Psychologie Clinique et Projective*, 10, 147-186.
- Chagnon, J.-Y. (2005). Aux marges de la psychose: La perversité sexuelle. *Bulletin de Psychologie*, 58, 663-670.
- Chagnon, J.-Y. (2008). Les agressions sexuelles: un aménagement des troubles narcissiques-identitaires. *Paidéia*, 18(41), 495-515.
- Chasseguet-Smirgel, J. (1974). Perversion, idealization and sublimation. *Int. J. Psychoanal.* 55:349-357.
- Chasseguet-Smirgel, J. (1978). Reflexions on the Connexions Between Perversion and Sadism. *International Journal of Psycho-Analysis*, 59: 27-35.
- Chasseguet-Smirgel, J. (1981). Loss of Reality in Perversions—With Special Reference to Fetishism. *Journal of the American Psychoanalytic Association*, 29: 511-534.
- Chasseguet-Smirgel, J. (1983). Perversion and the Universal Law. *International Review of Psycho-Analysis*, 10: 293-301
- Chasseguet-Smirgel, J. (1985). *Ben İdeali*. (Tura, N., Çev.) İstanbul: Metis Yayıncılık.
- Chasseguet-Smirgel, J. (1990). On Acting out. *International Journal of Psycho-Analysis*, 71: 77-86.
- Coen, S.J. (1981). Sexualization as a Predominant Mode of Defense. *J. Amer. Psychoanal. Assn.*, 29:893-920.
- Cohen, M. ve ark. (1971). The Psychology of Rapists. *Seminars in Psychiatry* 3, 307-327.
- Çetin, V. (2012). Ceza İnfaz Kurumunda Cinsel Saldırı Suçundan Bulunan

Hükümlüler İle Cinsel İstismar Suçundan Bulunan Hükümlülerin Rorschach Projeaktif Testi Protokollerinin Karşılaştırılması. *II. Ulusal Rorschach ve Projeaktif Testler Kongre Kitabı*.

De Masi, F. (2007). The Paedophile and his Inner World. *Int. J. Psycho-Anal.*, 88:147-165.

Eshel, O. (2005). Pentheus rather than Oedipus. *Int. J. Psycho-Anal.*, 86:1071-1097.

Fenichel, O. (1945). The Psychoanalytic Theory of Neurosis. Taylor&Francis e-library.

Ferenczi, S. (1949). Confusion of the Tongues Between the Adults and the Child. *International Journal of Psychoanalysis*, 30, 225 – 230.

Finkelhor, D. Ve Araji, S. (1986). Explanations of Pedophilia: A Four Factor Model. *The Journal of Sex Research*, 22(2): 145-161.

Forrester, J. (1990). *The Seductions of Psychoanalysis*. Cambridge: Cambridge University Press.

Frances, A. (2011). DSM-5 Confirms Rape is Crime, Not Mental Disorder. 2 Şubat 2015'te <https://www.psychologytoday.com/blog/dsm5-in-distress/201302/dsm-5-confirms-rape-is-crime-not-mental-disorder> adresinden indirildi.

Freud, S. (1905). Three Essays on Sexuality. The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, 7.

Freud, S. (1910). Leonardo da Vinci and a Memory of His Childhood. The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, 11.

Freud, S. (1914). On Narcissism: An Introduction. The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, 14.

Freud, S. (1914). Introductory Lectures on Psychoanalysis. The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, 16.

Freud, S. (1919). 'A Child is Being Beaten': A Contribution to The Study of The

Origin of Sexual Perversions. The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, 17.

Freud, S. (1924). The Dissolution of the Oedipus Complex. The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, 19.

Freud, S. (1927). Fetishism. The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, 21.

Freud, S. (1931). Female Sexuality. The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, 21.

Freud, S. (1938). An Outline of Psychoanalysis. The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, 23.

Freud, S. (1940). Splitting of The Ego In The Process of Defence. The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, 23.

Gillespie, W. H. (1952). Notes on the Analysis of Sexual Perversions. *International Journal of Psycho-Analysis*, 33: 397-402.

Gillespie, W. H. (1956). The General Theory of Sexual Perversion. *International Journal of Psycho-Analysis*, 37: 396-403.

Glasser, M. (1986). Identification and its Vicissitudes as Observed in the Perversions. *Int. J. Psycho-Anal.*, 67:9-16.

Glasser, M. (1988). Psychodynamic Aspects of Paedophilia. *Psychoanal. Psychother.*, 3:121-135.

Glasser, M. ve ark. (2001). Cycle of Child Sexual Abuse: Links Between Being a Victim and Becoming A Perpetrator. *British Journal of Psychiatry*, 179: 482-494.

Glover, E. (1933). The Relation of Perversion-Formation to the Development of Reality-Sense. *Int. J. Psycho-Anal.*, 14:486-504.

Goldner, N. (1973). Rape As a Heinous but Understudied Offense. *Journal of Criminal Law and Criminology*, 63 (3), 402-406.

Gourlaouën – Couton, S. (2005). Traitement de la pulsion sexuelle et représentations masculines et féminines chez des hommes incarcérés pour viol. *Psychologie Clinique et Projective*, 11(1), 105-135.

Greenacre, P. (1968). Perversions—General Considerations Regarding their Genetic and Dynamic Background. *Psychoanalytic Study of the Child*, 23: 47-62.

Greenacre, P. (1970). The Transitional Object and the Fetish with Special Reference to the Role of Illusion. *International Journal of Psycho-Analysis*, 51: 447-456.

Groth, N. Ve Birnbaum, J. (1979). *Men Who Rape*. New York: Springer.

Gündoğan, G. (8 Kasım 2012). Cinsel Suçlar 9 Yılda Yüzde 400 arttı. *Milliyet*. 20.01.2013, <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/21877344.asp>

Hammer, E. Ve Jacks, I. (1955). A Study of Rorschach Flexor and Extensor Human Movement Responses. *Journal of Clinical Psychology* 63-67.

Hammer, E. F. ve Glueck, B. C. (1957). Psychodynamic Patterns in Sex Offenders: A Four – Factor Theory. *The Psychiatric Quarterly*, 31 (1), 325 – 345.

Hammer, E. F. (1968). Symptoms of Sexual Deviation: Dynamics and Etiology. *Psychoanalytic Review*, 55: 5-27.

Hanson, R.K. ve Slater, S. (1988). Sexual Victimization in the History of Sexual Abusers: A Review. *Annals of Sex Research*, 1, 485-499.

Joseph, B. (1971). A Clinical Contribution to the Analysis of a Perversion. *Int. J. Psycho-Anal.*, 52:441-449.

Karpman, B.(1950). A Case of Paedophilea (Legally Rape) Cured By Psychoanalysis. *Psychoanal. Rev.*, 37, 235-276.

Karpman, B. (1952). Considerations Bearing on The Problems of Sexual Offenses. *The Journal of Criminal Law and Criminology*, 43(1), 13-27.

Khan, M. (1987). *Alienation in Perversions*. Londra: Karnac Books.

Krafft-Ebing, R. (1886). *Psychopathia Sexualis*. Philadelphia: The F.A. Davis

Company Publishers.

Lafortune, D. (2006). La délinquance sexuelle à la lumière des épreuves projectives. Pham, T. (Ed). L'évaluation diagnostique des agresseurs sexuels içinde. (sf. 69-110). Editions Mardaga.

Laplanche, J. ve Pontalis, J.B. (1974). *The Language of Psychoanalysis*. Londra: The Hogarth Press.

Limentani, A. (1987) Perversions: treatable and untreatable. *Contemp. Psychoanal.*, 23:415-437.

Lisak, D. (1991). Sexual Aggression, Masculinity and Fathers. *Signs*, 16 (2), 238-262.

Maner, F., Kayatekin, Z., Abay, E., Saygılı, S., Şener, A. (1988). Psikiyatrik Hastalıklar ve Suç. *Düşünen Adam*, 4(1), 6 – 13.

McDougall, J. (1972). Primal Scene and Sexual Perversion. *International Journal of Psycho-Analysis*, 53: 371-384

McDougall, J. (1986). Identifications, Neoneeds and Neosexualities. *Int. J. Psycho-Anal.*, 67:19-30

McDougall, J. (2000). Sexuality and the Neosexual. *Modern Psychoanalysis*, 25: 155-166

Neau, F. (2002). L'exigence narrative du TAT dans des protocoles d'auteurs d'agressions sexuelles. *Psychologie Clinique et Projective*, 8(1), 157-181.

Neau, F. (2005). Masculin Maniaque? *Psychologie Clinique et Projective*. 11(1), 35-78.

Orlandini, A. (2002). Facing Sexual Violence in a Rape Emergency Room. *J. Am. Acad. Psychoanal. Dyn. Psychiatr.*, 30, 401-413.

Perdue, W. ve Lester, D. (1972). Personality Characteristics of Rapists. *Perceptual and Motor Skills*, 35: 514.

- Ravit, M. (2004). Le Viol ou L'Autre Comme Empreinte de Soi. *Psychologie Clinique et Projective*, 10(1), 209-227.
- Roth, N. (1952). Factors in the Motivation of Sexual Offenders. *Journal of Criminal Law and Criminology*, 42 (5), 631-635.
- Sanchez-Medina, A. (2002). Perverse Thought. *Int. J. Psychoanal.*, 83: 1345-1359.
- Schinaia, C. ve Sansone, A. (ed.). (2010). *On Paedophilia*. Londra: Karnac Books.
- Seto, M. (2008). *Pedophilia and Sexual Offending Against Children*. Washington DC: American Psychological Association.
- Socarides, C.W. (1960). Meaning and Content of a Pedophilic Perversion. *Journal of the American Psychoanalytic Association*, 7, 84 – 94.
- Socarides, C. W. (1974). The Demonified Mother: A Study of Voyeurism and Sexual Sadism. *International Review of Psycho-Analysis*, 1: 187-195
- Socarides, C.W. ve Loeb, L.R. (ed.). (2004). *The Mind of The Paedophile*. Londra: Karnac Books.
- Stoller, R. (1975). *Perversion: The Erotic Form of Hatred*. New York: Pantheon.
- TCK (2004). Türk Ceza Kanunu. Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlar. <http://www.tbmm.gov.tr/kanunlar/k5237.html>
- Tunaboşlu-İkiz, T. (2007). *Rorschach Testinin Psikanalitik Yorumu*. İstanbul: Bağlam Yayınları.
- Tunaboşlu-İkiz, T. (2007). Türkiye’de Projektif Yöntemlerle Yapılan Klinik Çalışmalar. *Yansıtma, Psikopatoloji ve Projektif Testler Dergisi*, 7-8, 11- 18.
- Tunaboşlu-İkiz, T., Düşgör, B, P. Atak, İ. E. & Zabcı, N. (2009). Rorschach Kodlama Kitabı II-Yetişkin Normları. İstanbul: Bağlam Yayıncılık.
- Tunaboşlu-İkiz, T. (2011). *Tematik Algı Testi*. İstanbul: Bağlam Yayınları.
- TÜİK (2013). Türkiye İstatistik Kurumu. Ceza İnfaz Kurumuna Giren Hükümlü

İstatistikleri. www.tuik.gov.tr

Waters, J. Ve Drozdowski. (2004). Sexual Assault. Smith, M. (Ed), Encyclopedia of Rape içinde, 225-227. Portsmouth: Greenwood Publishing Group.

Welldon, E. (2005). Incest: A Therapeutic Challenge. Ambrosio, G (Ed). On Incest içinde (pp. 81-100). Londra: Karnac Books.

Welldon, E. (2011). *Playing with Dynamite*. Londra: Karnac Books.

Wood, H. (2010). Applied analytic work in forensic settings: The understanding and treatment of paedophilia. Lemma, A. Ve Patrick, M. (Ed), Off the couch: Contemporary Psychoanalytic Applications içinde (sf. 143-159). Londra: Taylor & Francis.

Yeater, E. ve O'Donohue, W. (1999). Sexual Assault Prevention Programs: Current Issues, Future Directions, and The Potential Efficacy of Interventions with Women. *Clinical Psychology Review*, 19(7), 739-771.

Yücel, M.T. (2011). Cinsel Suçluların Tretmanı. *TBB Dergisi*, 94, 70 – 94.

EKLER

EK-1 KİŞİSEL BİLGİ FORMU

Bu formda sizinle ilgili sorular yer almaktadır. İsim yazmanıza gerek yoktur. Sorular sizi değerlendirmek için değil, bilimsel bir araştırmada kullanılmak üzere sorulmaktadır.

Yanıtlarınızı verirken lütfen her maddeyi dikkatli bir şekilde okuyunuz ve sizin durumunuzu en iyi yansıttığını düşündüğünüz seçeneği işaretleyiniz. Tüm sorulara samimi bir şekilde yanıt veriniz, verdiğiniz yanıtlar gizli tutulacaktır. Yardımlarınız için teşekkür ederim.

Cinsiyetiniz: () Kadın () Erkek	
Doğum yeriniz – Doğum tarihiniz:	
Medeni durumunuz: () Bekar () Evli () Dul () Boşanmış	
Kaç defa evlendiniz?	
Karşı cinsle en uzun süreli ilişkiniz ne kadar sürdü?	
Eğitim düzeyiniz: () Okuma yazma bilmiyor () İlkokul () Ortaokul () Lise () Üniversite ve üstü	
Anne ve babanızla ilgili bilgiler	
Anne	Baba
() Öz	() Öz
() Üvey	() Üvey
() Sağ	() Sağ
() Ölü	() Ölü
() Beraber	() Beraber
() Boşanmış	() Boşanmış
()Başkasıyla evli	()Başkasıyla evli
Anne ve babanız boşandıysa, boşandıklarında siz kaç yaşındaydınız?	
Çocukluğunuzda kendinize ait odanız var mıydı? () Vardı () Yoktu	

EK-2 TAT TESTİ DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ

SERİ A Katılık	SERİ B Labilité	SERİ C Çatışmadan Kaçınma	SERİ D Birincil Süreçler
<p>A1 Dışsal gerçekliğe gönderme A1-1:Detaylara bağlı kalarak betimleme (yorumla doğrulanmış veya doğrulanmamış). A1-2: Zamansalmekansal-sayısal kesinlik A1-3:Sağduyuya ve ahlaka sosyal göndermeler A1-4:Edebi ve kültürel göndermeler</p> <p>A2 İçsel gerçekliğe yatırım A2-1:Kurgu ve rüyaya başvurma. A2-2: Entellektüalizasyon A2-3:Olumsuzlama (denegation) A2-4: İçsel çatışmaya vurgu. Dürtüsel ifade ve savunma arasında gidip gelme.</p> <p>A3 Obsesyonel tipte işlemler. A3-1:Kuşku:Sözel önlemler, farklı yorumlar arasında tereddüt, dile pelesenk etme. A3-2: İptal etme A3-3.Karşıt tepki oluşturma A3-4:Tasarımlar veya tasarım ve duygulanımlar arasında yalıtım (isolation) -azaltılmış duygulanım</p>	<p>B1 İlişkiye yatırım B1-1: Kişiler arası ilişkileri vurgulama, diyaloglar B1-2:Resimde olmayan kişileri dahil etme B1-3: Duygulanımları ifade etmek</p> <p>B2 Dramatizasyon B2-1:Doğrudan duygulanımlara değinmek, ünlemler, kişisel yorumlar. -Tiyatrolaştırma, hikayenin oradan oraya zıplaması B2-2:Güçlü veya abartılı duygulanımlar B2-3: Tasarım ve/veya duygulanımların karşıtlığı-karşıt arzular arasında gidip gelme. B2-4:Korku, felaket ve sarsıntı yaratan duygulanımlara bağlı olan ya da olmayan eylem tasarımları.</p> <p>B3 Histerik tipte işlemler B3-1: Duygulanımların tasarımların bastırılmasına hizmet etmesi B3-2: İlişkilerin erotize edilmesi,saydam bir sembolleştirme,baştan çıkarma değerindeki narsisistik detaylar. B3-3:Özdeşimlerde değişiklik.</p>	<p>CF Dışsal gerçekliğe aşırı yatırım CF-1:Günlük hayata, olgusala, yapmaya getirilen vurgu. Dissal gerçeklikle kaplanan göndermeler. CF-2:koşullara bağlı duygulanımlar, dış normlara gönderme yapma</p> <p>CI Ketlenme CI-1:Kısıtlamaya olan eğilimi (uzun bekleme süresi ve/veya hikayeler arası sessiz kalma, soru sorma ihtiyacı, ret eğilimi, reddetme) CI-2:Belirtilmemiş çatışma nedenleri, sıradanlaştırma, bilinmeyen kişiler CI-3:Söylem içinde beklemelerin ardından ya da öncesinde, endişe yaratan durumlardan bahsetmeme</p> <p>CN Narsisistik yatırımlar CN-1: Özel duygulara yapılan vurgu- Kişisel göndermeler CN-2:Narsisistik detaylar – kendilik tasarımının ve/veya nesne tasarımının idealleştirilmesi (+ veya –) CN-3:Tablolaştırma- Başlık olarak duygulanım verme- Duygulanımları anlatan beden duruşları. CN-4: Sınırlar,çevreleri ve duygusal nitelikleri üzerine ısrar etme CN-5: Ayna ilişkisi</p> <p>CL Sınırların değişkenliği CL-1:Sınırların geçirgenliği (anlatılanla hikayenin öznesi arasında ve iç ve dış sınırlar arasında) CL-2:Algıdan ve \veya duyumdan destek almak CL-3:İşlevsellik biçimleri ile ilgili çeşitlilik (iç/dış, algısal/sembolik, soyut /somut) CL-4:Yarıлма</p> <p>CM Anti-depresif davranışlar CM-1:Nesnenin yaslanma işlevi üzerine yapılan vurgu(+,-)-Klinisyene başvurma CM-2:Özdeşleşimlerin çok değişken olması CM-3:Kaçamak,alay,mizah,göz kırpma.</p>	<p>E1 Algının bozulması E1-1: Görünen bir nesnenin yok sayılması. E1-2:Nadir rastlanan veya garip detayların algılanıp keyfi olarak doğrulanması/doğrulanmaması E1-3:Duyumsal algılar-Yanlış algılar E1-4:Bozulmuş nesnelerin veya hasta, biçimsiz kişilerin algısı.</p> <p>E2 : Yansıtmanın Yoğunluğu E2-1:Konunun uyarana yetersiz kalması-Perseverasyon- resim dışı hikayeler-güç anlaşılır sembolleştirme. E2-2:Kötü nesnenin ortaya çıkması, perseküsyon teması, imgenin niyeti ve/veya tutumları ile ilgili keyfi arayışlar. Büyüklemece tipte bir idealleştirme. E2-3:Duyguların ve/veya tasarımların yoğun ifadesi. Cinsel ya da saldırgan nitelikte çiğ ifadeler. E3 Kimlik ve nesne ilişkileri ile ilgili bağların düzenlenememesi E3-1:Kimlikle ilgili karışıklık rollerin iç içe girmesi E3-2:Nesnelerin değişkenliği E3-3:Zamansal, mekansal ve nedensel mantığa uymama</p> <p>E4 Söylemin Değişimi E4-1:Söz dizimi ile ilgili sorunlar-kesik söylemler. E4-2:Belirsizlik,belirsiz söylem. E4-3:Kısa çağrışımlar E4-4:Sese dayalı çağrışımlar, laftan lafa atlamak</p>

EK-3 ÇOCUKLUK ÖRSELENME YAŞANTILARI ÖLÇEĞİ (ÇÖYÖ)

Ölçekte 40 ifade vardır. Sizden, her ifadeyi dikkatle okuyup, ifadede belirtilen davranışı çocukluğunuzda gerçekten yaşayıp yaşamadığınızı doğru olarak işaretlemeniz beklenmektedir.

Vereceğiniz karara göre ilgili ifade için 5 yanıt seçeneğinden birini işaretleyiniz. Cevaplarınızı iyice düşünerek ve içtenlikle vermeniz, araştırmanın sağlıklı bakımından çok önemlidir. Katkılarınız için teşekkür ederim.

	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sıklıkla	Çok sık
1. Ben çocukken, ailemde birileri bana vurur ya da beni döverdi.					
2. Ben çocukken, hiç kimse benimle ilgilenmediği için, kendi bakımımı kendimin daha iyi yaptığımı hissedirdim.					
3. Ben çocukken, ailemdeki kişiler birbirleriyle tartışır, kavga ederdi.					
4. Ben çocukken, ailemde benimle ilgilenen ve beni koruyan birinin olduğunu bilirdim.					
5. Ben çocukken, ailemde bana bağırtıp-çağırın biri vardı.					
6. Ben çocukken, annemi ya da kardeşlerimi dövülürken ya da onlara vurulurken gördüm.					
7. Ben çocukken, gereksinimim olan sevgi ve ilgiyi gördüm.					
8. Ben çocukken, ailemde kendimi önemli ya da özel hissetmemi sağlayan biri vardı.					
9. Ben çocukken, ailemde kendimi, dövüşerek, ona vurarak ya da ondan kaçarak korumak zorunda kaldığım biri vardı.					
10. Ben çocukken, ailemde, başarılı biri olmamı isteyen bir kişinin varlığını hissedirdim.					
11 Ben çocukken, değişik zamanlarda değişik kişilerin yanında yaşadım (değişik yakınlarımla ya da evlatlık verildiğim ailelerle).					

	Hiçbir Zaman	Nadiren	Bazen	Sıklıkla	Çok Sık
12. Ben çocukken, sevdiğimi hissedirdim.					
13. Ben çocukken, annem ve babam, bana ve kardeşlerime eşit davranmaya çalışırlardı.					
14. Ben çocukken, ailemdeki kişilerden, bir doktora ya da hastaneye gitmek zorunda kalacak denli dayak yediğim oldu.					
15. Ben çocukken, ailemde, beni başımın belaya girmesinden koruyan birileri vardı.					
16. Ben çocukken, ailemdelikiler, beni bir yerlerim çürüyecek ya da iz kalacak denli döverdi.					
17. Ben çocukken, bir erişkinle ya da benden en az beş yaş büyük birisiyle cinsel ilişkim oldu.					
18. Ben çocukken, kemer, sopa, oklava ya da benzeri sert cisimlerle dövülerek cezalandırılırdım.					
19. Ben çocukken, ailemizin üyeleri birbirlerini gözetirlerdi.					
20. Ben çocukken, annemle babam ayrı yaşardı ya da boşanmıştı.					
21. Ben çocukken, fiziksel olarak istismar edildiğime inanıyorum.					
22. Ben çocukken, ailemdeki kişiler beni kötü etkilerden korumaya çalıştılar.					
23. Ben çocukken, evde bana bakan ve benim sorumluluğumu üstlenen bir kişi vardı.					
24. Ben çocukken, öğretmen, komşu ya da doktor gibi kişilerin dikkatini çekecek denli kötü dayak yerdim.					
25. Ben çocukken, ailemde denetimsiz davranışları olan kişiler vardı.					
26. Ben çocukken, ailemdeki kişiler beni okula devam etmem ve eğitimimi sürdürmem için yüreklendirdi.					
27. Ben çocukken, bana verilen cezalar çok katıydı.					
28. Ben çocukken, ailemdeki kişiler birbirlerine yakındılar.					

	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sıklıkla	Çok Sık
29. Ben çocukken, birisi bana cinsel amaçla dokunmayı ya da kendisine dokundurtmayı denedi.					
30. Ben çocukken, ailemdeki kişiler beni itip-kaktı.					
31. Ben çocukken, birisi, kendisiyle cinsel ilişkim olmazsa beni incitmekle ve hakkımda yalanlar söylemekle tehdit etti.					
32. Ben çocukken, çocukluğum mükemmeldi.					
33. Ben çocukken, ailemde incitilmekle korkutuldum.					
34. Ben çocukken, birisi benimle cinsel içerikli davranışlara girmeyi ya da bana cinsellikle ilgili şeyler izlettirmeyi denedi.					
35. Ben çocukken, ailemde bana güvenen biri vardı.					
36. Ben çocukken, duygusal olarak istismar edildiğime inanıyorum.					
37. Ben çocukken, ailemdeki kişiler ne yaptığım ile ilgilenir gibi gözükmezler ya da ne yaptığımı umursamazlardı.					
38. Ben çocukken, dünyadaki en iyi aileye sahiptim.					
39. Ben çocukken, cinsel olarak istismar edildiğime inanıyorum.					
40. Ben çocukken, ailem güç ve destek kaynağımdı.					

ÖZGEÇMİŞ

Doğum Tarihi ve Yeri: 02.10.1988 İSTANBUL

EĞİTİM

Maltepe Üniversitesi, (2011 – 2015)

Sosyal Bilimler Enstitüsü

Klinik Psikoloji Yüksek Lisansı

Ruhr Universität – Bochum, (2009 – 2010)

Psikoloji Fakültesi

(Erasmus Değişim Programı)

Ege Üniversitesi, (2006 – 2011)

Edebiyat Fakültesi

Psikoloji Bölümü

Üsküdar Anadolu Lisesi

(2002 – 2006)

Bahariye İlköğretim Okulu

(1994 – 2002)

ALINAN EĞİTİMLER

Rorschach (Rorschach ve Projektif Testler Derneği)

TAT (Rorschach ve Projektif Testler Derneği – devam ediyor)

Çözüm Odaklı Terapinin Travma Tedavisinde Kullanımı (Dr. Stephen Langer)

Psikanalize Giriş Seminerleri (İstanbul Psikanaliz Derneği)

Kişilik, Kişilik Bozuklukları & Dinamik Psikoterapi (Prof. Dr. Doğan Şahin – devam ediyor)

Bireysel Psikanaliz (2012 – devam ediyor)

İŞ DENEYİMİ

Üsküdar Paşakapısı Kapalı Ceza İnfaz Kurumu (2012 – halen)